

சிவமயம்.

திருவிநிஞ்சைப்புரம்.

இயை
சைவ

எல்லப்பநாவல்

செய்தருளிய முழு

வித்வான்-காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

பழையவுரையைச் சிறுபான்மைதழுவிக்கொண்டு

இயற்றிய பொழிப்புறையும்

புத்தகத் தூர்

கந்தசாமிமுதலியாரால்

பார்க்குமி

குமாரையரவர்களது

கனாபிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

உருத்திரோற்காரிவாகார்த்திகைமீ.

COPY RIGHT (RESERVED.)

1863

யெனனென

இவ்வாறு

பெரியபெரிய

பாடியும்

நாமிசுரணியனருக்கும்.

கெளரிபுரகருக்கும்

புராண அட்டவணை.

சருக்கங்களின்பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டுத் தொகை.
பாபிரம்.	௨	௧௦
நைமிசாரணியசருக்கம்.	௭	௪௫
கௌரீபுரசருக்கம்.	௨௪	௧௪௨
விண்டுபுரிசருக்கம்.	௭௪	௧௩
கரபுரிசருக்கம்.	௮௦	௧௪
விரிஞ்சைப்புரிசருக்கம்.	௮௫	௧௮
வழித்துணைச்சருக்கம்.	௯௧	௪௭
பாலோகச்சருக்கம்.	௧௦௭	௩௮
பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்தசருக்கம்.	௧௧௯	௪௧

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨	௧௩	௩	தருமதாய்	தருவதாய்
௨௧	௩௧	௩	வறுமுதத்த	வறுமுகத்த
௩௧	௪௪	௧	மொருந்தி	மொருத்தி
”	௪௫	௨	மிதிக்க	மிதக்க
௫௧	—	௩௧	மிதியப்பட்டு	மிதிக்கப்பட்டு
௬௦	—	௭	கவுரி	கவுசிகை
௬௫	—	௩௧	வாதி	வாளி
௭௦	—	௨௪	கவுசிகி	காளி
”	—	௩௧	வால்முனை	வால்முனை
௮௪	—	௧௧	பிறப்பிற்	ருதுவிற்ப
௮௮	௧௧	௪	பிறக்கும்	பிறக்கும்
௯௩	—	—	தனபாலன்	தனபாலன்
௯௭	—	௧௬	படுமபடி	படுமபடி
௧௦௩	—	௧௩	தென்னா	தென்னா
௧௦௪	௩௧	௧	பயகு	பயகுய்
௧௦௮	௫	௨	மாகமேசி	மாகமேசி
௧௧௫	—	௨௬	இருவரைச்	இருவரைச்
”	—	௨௭	தாயின்	தாயின்
௧௨௦	—	௨௧	வர்ம	கர்ம
”	—	௨௨	கதை	வதை
௧௨௧	௬	௪	தோன்றினனே	தோன்றினனே.

௧௪-பக்கம்-௧௧-பாடல்-௨-௮௮-ஓகைகண்ணின் என்பதற்குபொருள் தந்தோஷமும் சுற்றத்தாரிடத்தில் நட்பும் உடைய இல்லறத்தார் என்று இருக்கவேண்டும்.

வெம்பம்.

சிறப்புப்பாபாயிரம்.

விர்வான்-காஞ்சிபுரம்

சபாபதிமுதலியார்

மானாக்கரில் ஒருவராகிய

புரதச - சுஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரியற்றியது.

(நிலைமொழிவாசியப்பா.)

நிறைநீர்முழுக்க நீங்காப்புவிக்கண்
பொறைநீர்மெய்த்தவம் பொலிதருமுறைபுளாந்
தொண்டருளரிருக்குந் தோல்முத்தனிமுதல்
விண்டலத்தமார் மேதசுமாருயிர்க்
குயிராம்பரம்பொரு னுயரிபதருமப்
பயிர்வினைந் துலகெலாம் பரிக்கவந் துதவிய
சுருண்ப்பெருத்தங் கவினுமேனி
மாததத்திருளார் வல்லிபடர்ந் துள
செம்மல்கருமலை செனணப்பிழையின்
மம்மர்மொளாதெறி வழியடியர்க்குள்ள
வேதமுர்த்தி விளம்புமோர்வனிகந்
காதியில்தீத் துணையாய்தீந் தணந்
கொருவகுமெனிதி னுறல்குமுத்தி
தருதெந்காட்டித் தந்தியல்புகனை
பூதருவணமோ ருயர்மறைப்புதல்வந்
காதுப்பிறைய மவிர் செஞ்சடைமுடி
வனைத்தருள்பெருமான் மலர்த்தான்பழிச்சித்
நிலாக்கவாதத்தஞ் செந்நுதந்தையெய்த்
தாள்வானமர்த்துள நீள்பெருவளம்பதி
நிருவிந் துறச்சுப்பிற் சீர்க்கெழுமான்மியம்
நிருவருத்தம்பிக் வே ஒருவருபினொரு

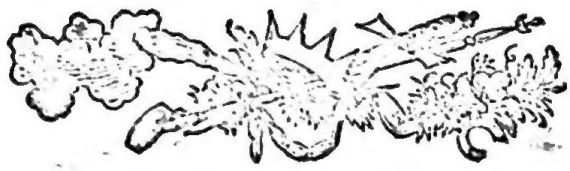
மாறுநொண்டேற்ற வன்மைவெந்நிட
 வீழிலமுலுரு வாய்வளவொந்தை
 யருணைப்புராணமு மனுகுநர்கொடும்பவ
 விருணைத்தரக்கு மெழிறருவிருத்த
 கிரிமாமியமுங் கிளர் செவ்வந்திச்
 சரிதமுந்தீர்த்த கிரியில்கரிதமும்
 இன்னமுஞ்சிலதலத் துக்கியல்புராணமுந்
 தன்னிகர்தருசெந் தமிழிற்புனைத்த
 அரனெழியுமாளல் லப்பநாவலர்கோன்
 விரிபொருட்சொன்னலம் வியல்கொடைவிதற்பஞ்
 செறியவுருவக முதலியசீரணி
 யுறவில்கொசைய தாயமுதாற்றெழிந்
 யவரவருள்ளத் தமைவுறப்பணித்ததைத்
 துவருதுசொற்களின் நிண்ணமபும்வைப்பும்
 ஆழ்ச்சியுமில்புமு மளக்கருட்பண்மணி
 காழ்த்தசெம்பவளங் கதிர்காணித்திலம்
 அனைத்தையுமுழி யறிந்தளப்பானென
 மனத்தினுணர்வெனும் வான்றுணைகொண்டங்
 கதன்தனுட்ப மியார்க்கும்புலப்படப்
 பதனுறவாய்ந்து பதப்பொருள்கருத்து
 விளங்குறதன்கு விரித்துணைசெய்திண்
 னெங்கிளர்சான்றோ ருடைத்தாய்நிலைத்த
 தண்டகநாடெனச் சாற்றும்வாண்கருப்பிற்
 கொண்டசாறட்ட கொழுஞ்சுவைக்கட்டியின்
 பண்ணிருநெய்ப்பெயர் பகர்வுறுங்காஞ்சி
 மண்ணியகுநிலை வண்டமிழ்ப்பைபங்குழி
 வளர்த்துவினைத்தவ் வண்ணமையயடுத்தோர்க்
 களிக்கும்வெளாண்மை யறநெறிவனாயா
 வள்ளலெம்மனோர் வளம்பெருவென்றும்
 உள்ளதோர்பெருந் தனை யோதும்கொடை
 சைவத்தாந்தத் தத்துவஞாந்

சிறப்புப்பாயிரம்.

மேய்வளர்செயொளி மிகுங்குணமாமணி
தண்ணளிமகோததி சபாபதியநிகு
லுண்ணுணர்வுடையோர் நோக்கினர்வியப்பத்
தந்தனனாகத் தன்மலர்த்தண்டலிப்
பைந்துணர்வுதந்த பனிமுதைத்தருமம்
புயல்மி.சையளவும் புங்கத்தூருறை
நயலுறும்அருளு சலவேணற்றவம்
ஈதெனத்தோன்று மெழிற்கத்தசாமி
மாதொருபாகனார் மலரடிக்கல்பு -
பயிலுமுளத்தினன் பன்னுண்முயலா
இயலுறும்சகி வியற்றுவனித்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

உ

சி வ ம ய ம்.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

வேதவித்தர்விரிஞ்சைவளம்பதித்
காதையென்னுங்கடற்கரைகாட்டுமால்
போதகத்தியற்பொன்னின்கணபதி
சீதளப்பொற்றிருவடித்தாமரை.

இதன்பொருள். வேதகாரணராகிய பரமசிவம் வீற்றிருக்கும்
வளப்பம்பொருந்திய திருவிரிஞ்சைப்புரத்தின் சரித்திரமாகிய
சுரு சமுத்திரக்கரையைக் காட்டாநிற்கும் யானைமுகமுள்ள பொ
ன்னின்கணபதியினுடைய குளிர்ச்சியும் பொலிவுமுள்ள பொன்
னிறத்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள்—என்றவாறு.

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி.

மரகதக்கொடி பங்கினில்வள்ளலார்
பரகதிக்கு வழித்துணைபண்ணிய
திரகதைக்கருள் செப்திழிந்தோகையாங்
கூரகதத்தி லுலவுங்குமானே.

இ-ள். மாததங்கொடியென்னும் பார்வதிதேவியாருடைய ப
 ிங்கிருக்கும் வள்ளற்றல்மையுடைய மார்க்கசகாயரானவர் பாத
 திக்கு வந்தித் துணைசெய்தருளிய ஸ்திரமாதியசரித்திரத்தூக்குக் கிரு
 பைசெய்தருளுவர் மயிலாடிய பரிபி லாரோசணித்தூக்கொண்டு
 உலாவுகின்ற சுப்பிரமணியக்கடவுள்—எ-று.

பாயிரம்.

க ட லு ள் வ ண க் க ம் .

பரசிவவணக்கம்.

வேத. தொன்மையுடன்புதுமையில் திக் குணம்வேதின் நித்
 தோற்றமுடனாசமின்றித் தொடர்ச்சியின் நி
 தன்மையுடன்றீமையின் நி முதலீநின்றி
 நயிவுமிய்நிப்பாவித்து நாதநீங்கி
 யுண்மையுங்கடந்துக வுருவாயெல்லா
 வுயிர்க்குயிராயொளியாகி வெளியாயோங்குஞ்
 சின்மயசுக்கரபுரியி லமருங்கோவைச்
 கிந்திப்போங்கரங்கனிஞன் வந்திப்போமே.

இ-ள். பழமையுடன் புதுமையில்லாமலும் யாதொருகுணமு
 மில்லாமலும் உருவமும்-உருவநாசமுமில்லாமலும் பந்தமில்லாம
 லும் நன்மையுடன் தீமையில்லாமலும் ஆதி அந்தமில்லாமலும்
 நயினில்லாமலும் பரவித்துநாதங்களையுங்கடந்து உண்மையையுங்
 கடந்து ஆனந்தவடிவமாய் எல்லாவுயிர்க்குமுயிராகியும் ஒளியாகி
 யும் வெளியாகியும் ஒங்கிய ஞானசொற்பகுதிக் கரபுரியென்னு
 மொருபெயருள்ள திருவிளக்குச்செப்புரத்திலவாழ்கின்ற பரசிவ
 தைத் தியானஞ்செய்து கைகளால்தொழுவோம்—எ-று.

உண்மையென்பது - உபாதானசத்தி. இது குருமுன்னிலை
 லநியத்தக்கது.

மார்க்கசகாயர் துதி.

முனைத்தவரைமுனையிடத்தின் முழுத்தவரைமகிழ்ந்தவ
 னை முருகன்வேலாந்
 முனைத்தவரையெனவெனது பழவினையையலைத்தவரை
 ச் கடர்க்குஞ்ஞகக்

கிளைத்தவனாவனாத்தவனா யொருநிறுவன்கிளையோடு
 கிளர்ச்செல்லி
 வனாத்தவனாவனாகனாக்கு வழித்துணையாய்நடந்தவனா
 வழுத்துவோமே.

இ-ள். இயல்பாகஉண்டாகிய மலைகளினுச்சியிலிருந்து குறைவி
 ல்லாமல் தவஞ்செய்தின்ற முனிவர்களைக்கண்டுமகிழ்ந்தவனாச், சுப்
 பிரமணியக்கடவுளானவர் வேலாயுதத்தினால் கிரவுஞ்சகிரியைத் து
 னைத்ததுபோல என்பழவினையைக்கெடுத்தவனா, ஒளியுள்ளமலையா
 கத்தோன்றிய மகமேருவை வில்லாகவனைத்தவனா, ஒருபிராமணப்
 புதல்வன்சுற்றத்தாருடனாய்ப்படிநிறுமுடிவணங்கினவனா, ஒருவ
 ர்த்தகனுக்குவழித்துணையாகநடந்தவனாத்துதிசெய்வோம்—எ-று.

மரகதவல்லியம்மைதுதி.

வேறு. கரபுரத்திறையரியயன்றொழும்புரஞ்சுடனாச்
 — கரபுரத்திறையருந்துபாலுதவியத்தேனை
 யரபுரத்துறையமர்ந்திடுமயிலையாரமுதைக்
 கரபுரத்துறையிறையையக்கருதுவேன்கருத்தால்.

இ-ள். தேவலோகத்திறையொருபுறம் இத்திரனும்-திருமாலும்-பிர
 மனுந்தொழும் மேலானசோதிசொருபத்தை, கரபுரமன்னுஞ்
 சிகாழியில் திருவவதாரஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுண்
 ட ஞானப்பாலருளிய தேன்போல அடியார்களுள்ளத்தி லினிப்ப
 வனா,பரமசிவனுடைய திருமேனியிலொருபாகமாக அமர்ந்தருள்
 கின்ற மயில்போன்றவனா, கிடைத்தற்கரியஅமுதம்போலிருப்பவ
 னா, கரபுரமென்னுந் திருவிரிஞ்சைப்பதியில்வீற்றிருக்கும் பாள்
 வதிதேவியாரை பென்னுடையமனதில் தியானிப்பேன்—எ-று.

(பாஞ்சுடராவது - பராசத்தி.)

விநாயகர் துதி.

வேறு. மலையேற்றுநினைபுரந்தோனயன்பரவும்வழித்துணைவர்
 * மகிழுஞ்சேயைக்
 கலையேற்றுமடமயிலுமலர்க்குயிலுந்தொழுமுமையாள்
 களிக்கும்வாழ்வை

திருவிநிஞ்சைப்புரானாம்.

வினையேற்றம்படைத்தமணி வெயில்விநிக்குமெயில்பு
டைகுழி விரிஞ்சைமேவு
மலையேற்றுமதக்கனிற்று மூசத்தவனையடிவணங்கி
யல்புகூர்வாம்.

இ-ள். கோவந்திதனவிரியைக் குடையாக எடுத்திட்டுப் பசுக்களை
கழித்த திருமால் - பிரமன் என்னுமிவர்கள் ஆதிசெய்யாநின்ற மா
ர்க்கக்காயொன்றும் பரமசிவன் மகிழ்ச்சிக்கொள்ளுந் திருமமந்த
ரும், தன்னத்தொழும் அடியார்கள்ளுக்குக் கல்வியுணர்ச்சி அதிக
ரிக்கும்படி அனுத்திரகஞ்செய்யும் இளமயில்போலச்சாயலியுடைய
சரஸ்வதியும், செந்தாமராமலரினவாழும் குயில் மொழியொத்த
மொழிபிணையுடைய திருமகனும்வணங்குகின்ற பார்வதிதேவியார்
கனிப்படையத்தக்க வாழ்வாயிருப்பவரும், அதிகவினபெற்ற ம
ணிகள் பதிகப்பட்டுப் பிரகாசத்தைவீசுகின்ற மதிக்குழந்த திரு
விநிஞ்சையில்வீற்றிருக்கும் அலைவிசும்படியான மதநீணாப்பொ
ழிகின்ற யானைமுகமுள்ளவருமாகிய விநாயகமூர்த்தியினுடைய
திருவாடியவணங்கிப் பத்திசெய்வாம்—எ-து.

(சு)

சுப்பிரமணியசுவாமி துதி.

அந்திப்போதமுதறவே நடித்தருளும்வழித்தனைவ
ரருளுங்கோவை
வந்திப்போரினைத்தபடி மயிலேறியயிலெடுத்த
வருஞ்செவ்வேனைச்
சந்திப்போமலர்சொரிவோம் புகழ்ந்திறுவோமவன்ச
மலத் தானுந்தோளுஞ்
சந்திப்போமாதலினு னமதுபழவினைகளெல்லாஞ்
சந்திப்போமே.

இ-ள். பிரதோஷகாலத்தில் கயிலையங்கிரியினிடத்து மிகுந்தச
வுந்தரியத்தடன் நடனஞ்செய்தருளுகின்ற மார்க்கக்காயர் நெற்றி
க்கண்ணினிடமாக அருளிச்செய்த இறைவனும் வணங்குகின்ற அ
டியார்கள் தியானஞ்செய்தபடி திருக்கரத்தில் - வேலாயுதமேந்தி
மயிலி லாரோகணித்துக்கொண்டிவந்தருளுஞ் செவ்வேளென்னு
திருநாடி முடையவருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமியைத் தரிசிப்ப

போம், தரிசித்து மலர்களால் அருச்சிப்போம், அருச்சித்து அவருடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிவையுந்திருத்தோள்களையுஞ் சிந்திப்போம், சிந்தித்துப் (புகழ்ந்நிடுவோம்.) ஆதலினால் நம்முடைய பழையவினைகளெல்லாஞ் சிந்திப்போம்—எ-று.

சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்குமுன் மூன்மீறமுக்கால்நாழிகையும், அஸ்தமனமானபின் மூன்றேமுக்கால்நாழிகையளவும் பிரதோஷகாலமாதலால் அந்நிப்போதென்றார். மண்மதனுக்கும் வேளென்று பெயரிருப்பதினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கூச் செவ்வென்றதுவழங்குகின்றது. மண்மதனுக்கு மாரவேளெனவழங்குகின்றது.

மூவர்முதலிகள் துதி.

வேறு. ஒன்றுமுதமகொங்கையிற்பாலுண்டாரடிவணங்கியன்றுததிநீந்துமாசிற்பதம்போற்றி
மன்றுசெறிவெண்ணெயின்பால்வந்துவழக்குணத்தன்றுபுகழ்த்தம்பிரான்றோமுனடிபோற்றி.

இ-ள். பரமசிவத்தினுடைய இடப்பாகத்திற்பொருந்திய பார்வதிதேவியாரீ அருளிச்செய்த திருமுலைப்பாலுண்டருளிய, திருநாணசம்பந்தசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கியும், முற்காலத்தில் கற்றுண்ணதெப்பமாகச் சமுத்திரத்தைக்கடந்து கரையேறிய திருநாவுக்கரசுகவாமிகளுடைய திருவடிகளைப் போற்றிசெய்தும், திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நிறைந்திருந்த பிராமணசபையில்வந்து வழக்குச்சொல்லிய புகழ்நிறைந்தத்தம்பிரான் தோழனென்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திகவாமிகளுடைய திருவடிகளையும் வணங்குகிறோம்—எ-று. (சு)

நந்திதேவர் - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

சண்டேசநாயனார் துதி.

நாதனாரணண்ணியநந்தியைநவின்னு
வாதலுருறைமாணிக்கவாசகவள்ளல்
பாதநூபுரப்பரிமளப்பங்கயம்பணிந்து
தாதததாளினைத்தடிந்தவன்றாளினைத்தரிப்பாம்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய திருவருள்பெற்றிருக்கும் நந்திதேவரைத்துதிசெய்து, திருவாதலூரில் திருவவதாரஞ்செய்த மாணிக்கவா

சகலவாழ்களுடைய பரிமாணமுள்ள தாமரைமலர்போல்தாய் னு
புரமணிந்துள்ள திருவழிகளைவணங்கிப் பிரிவினுடைய தாளைத்த
டந்த சண்டேசநாயகருடைய திருவழிகளையும் எம்முடைய உள்
ளத்தில் வைத்துக்கொள்வாம்—எ-று. (௭)

திருத்தொண்டர் ஐநி.

தந்திவாகனத்துருத்திரகணங்களைநண்ணி
மந்திரோசனாமந்திரமகேசனாமருவி
யைந்துமாமுசத்திதையவார்பதவிதையபடைந்து
பந்தநிங்கியவறுபதில்முயணாப்பணிவாம்.

இ-ள். தந்திவாகனமுள்ள உருத்திரகணங்களையடைந்து மந்தி
ரோசனையும் மந்திரமகேசனையும் அடைந்து ஐந்துதிருமுகங்களுள்
ள சதாசிவத்தினுடைய பதவிதையபடைந்து ஆணவமலபந்தம் நீங்
கியிருக்கும் அறுபத்துமூன்றுநாயல்மார்களையும் பணிவில்கோம்.

மந்திரோசர் - பஞ்சாஷ்டாமுதலிய மகாமந்திரங்களைல்லாம் ஒரு
ருவமாயிருப்பவர் இவருக்கு அதிஷ்டானமாயிருப்பவர் மந்திரம
கேசர். இவர்களும் உருத்திரர்களும் சுத்தாசுத்தபுவனவாசிகள்.
சதாசிவமிருப்பது சுத்தபுவனம். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களு
மானிடர்முதலிய உயிர்களுமிருப்பது அசுத்தபுவனம். (அ)

அவையடக்கம்.

உற்றசெய்யுளாலருணைமாதகரிச்சிறப்புரைத்தேன்
குற்றமானதுகுணத்தவர்பொறுத்துளங்கொண்டா
ரிற்றைநாளுமச்செருக்கினுலிதையுமிசைத்தேன்
சற்றமந்தருக்கனைத்தையும்பொறுப்பதுகடனாள்.

இ-ள். பொருந்திய விருத்தச்செய்யுளால் திருவருணையென்னு
ந்தலத்தின் மான்மியத்தைச்சொன்னேன் அநிலுள்ளகுற்றத்தைச்
சத்துவகுணமுள்ள பெரியோர்கள் ஊயித்து மனதில் அங்கீகரித்
துக்கொண்டார்கள். அந்தச்செருக்கினு லிக்காலத்திலும் இந்தப்
புராணத்தைபுஞ் சொன்னேன் சற்றுணர்ந்த சான்றோர்களுக்கு
அதுவிதவெஞ்ஞானல்லாததையும் பொறுப்பதுகடனாள். எ-று.

வேத. சத்திபுரியானதுவும் விண்ணிபுரியானதுவும்
தலத்தினும்

மெத்துகரபுரியெனவும்விரிஞ்சைபுரியெனவுமுன்னே
விதித்தவாறும்

பத்திசெயும்வணிகனுக்குவழித்துணையாய்நடந்துமொ
ரு பணவன்வேண்ட

முத்திவழிகாட்டியதும் பாலகனுக்கெறங்கியது
மொழிசுவேனே.

இ-ள். சத்திபுரியானவாறும் - விண்ணிபுரியானவாறும் - இந்தத்
தலத்தின்பெயர்கள். கரபுரியென்றும் - திருவிநிஞ்சைபுரியென்
றும் - ஆதியில்விதித்தவாறும் பத்திசெய்த ஒருவர்த்தகனுக்குவழி
த்துணையாய் நடந்தவாறும், ஒருபிராமணன் துதிசெய்ய அவனுக்
கு மோக்ஷவழிகாட்டியவாறும், ஒருபிராமணப்பதல்வனுக்குப் ப
ரமசிவன் திருமுடியிறங்கியவாறும்சொல்லுகின்றேன்—எ-று. (ய)
பாயிரமுற்றியது.

நைமிசாரணியசருக்கம்.

இருமுகனாகநந்துணியச் சதுமுகனாகநந்துணிய
வெறிந்தவைந்து

திருமுகனாறுமுகனா றொனுமகனார்க்குபதேசஞ்
செய்தாரந்தக்

குருமுகமாயறிந்ததை வடமொழியால்வதிட்டருடன்
குமரன்சொன்ன

ஔருமுகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்திப் புலவொலாநகைபு
ரிய வுணாக்கலுற்றேன்.

இ-ள். இருமுகமுள்ள அக்கினிதேவனுடைய கைதுணியவும்,
நான்குமுகமுள்ள பிரமதேவனுடைய சிரசுதுணியவும் வெட்டிய
ஐந்துதிருமுகமுள்ள பரமசிவமானது ஆறுதிருமுகமுள்ளவராகி
யதம்முடையபுத்திரருக் குபதேசஞ்செய்தார். அந்தக்குருமுகமா
யறிந்த திருவிநிஞ்சைப்புரசு சரித்ததைச்சுப்பிரமணியக்கடவுள்
வதிட்டமகாமுனிவருக்கு வடமொழியாலருளிச்செய்தார். அதை
நான் ஒருமுகமாய்த் தமிழ்ப்படுத்தி (இதுவுள்ள குற்றங்களைநோக்
கிப்) புலவொல்லாம் நகைசெய்யச்சொல்லுகின்றேன்—எ-று.

பரமசிவம் சுப்பிரமணியசுவாமிக்கருள்செய்தனர். அவர் வறியிட்டுருக்கருள்செய்தனர். ஆய்வாறு நான் ஒருமுகமாயறியாமல் சொன்னேனென்பதுதோன்ற ஒருமுகமாயென்றார். (க)

நந்துபாலவராசமெசெறித்திறநலத்தாற்
சந்தனத்தினிற்றிலதமேலிடுகின்றதவத்தாற்
நிந்துவாரமுங்காசியுஞ்சிறத்திறுஞ்சிறப்பா
லந்தமாதவரிதரிப்பதுநைமிசாரணியம்.

இ ள். சங்கம் - பால் - இவற்றைப்போல அவர்களுடைய நிருமேனியினாலும் நன்மையினாலும் நெற்றியிலணிந்த சந்தனத்தீற்றியும்மெல் திலதப்பொட்டு அணிவின்ற தவவேத்தாலும், சமுத்திரதீரத்திலும்-காசிக்ஷேத்திரத்திலும்-வாசஞ்செய்யுஞ் சிறப்பினாலும், அங்கிருக்கு முனிவர்களைப்போப்பாயிருக்கின்றது நைமிசாரணியம்—எ-று.

(நைமிசாரணியத்தைக் குறிக்கும்போது) விரத்தியாகும். இளமைப்பருவமுள்ள பஸ்ரிகன் சஞ்சரிக்குந்தன்மையினாலும், சமுத்திரத்தினுங் காசியினுஞ்சிறப்புற்ற பெருமையினாலும், சந்தனவிருக்ஷத்தைப் பார்க்கிலும் திலதவிருக்ஷம் மேலிட்டிருப்பதினாலும் எனப்பொருளுணர்த்துகொள்க. சமுத்திரமுங்காசியுஞ் சந்தனமுந்திலதமும் செம்மொழிச்சிலேடை. மற்றொன்று பிரிமொழிச்சிலேடை. முனிவர்கள் பிரமதேவனிடத்திற்சென்று நாங்கள் தவஞ்செய்யும்பொருட்டு ஒருவிடம் நிருமித்தாச் சொல்லவேண்டுமென வினாவியபோது அவரொருதருப்பையை வட்டமாகமுடித்து பூமியில்விட்டு இதுபோய்த் தங்கினவிடமே தவஞ்செய்யத்தக்கவிடமென்று நிருமித்தபடி தங்கினகாரணத்தால் நைமிசவனமென்று சொல்லப்பட்டது. நேமிசம்பந்தம் நைமிசமென்றாயிற்று. அதனுடன் அரணியமென்னும் பதஞ்சேர்ந்து நைமிசாரணியமெனலாயிற்று. நேமியென்பது - வட்டம். சிந்துவாரமென்னும் மூன்றாவதுசாரணமும் பிரிமொழிச் சிலேடையாகக் கூறுஞ் சொல்லுக்கருமிருப்பார். (உ)

சூதுகால்கமருவிகளில்லுக்கிளைத்து
மாறுகிலமுட்புனலருவொழுக்கமேயடையு

மாறுகால்செறிதருவனங்கணிதருமலரு.

மாறுகாலமுஞ்செறிநீதியுதையிசாரணியம்.

இ-ள். தேவமிசாரணியத்தில் நதிதர் - கால்தர் - சசங்கள் - அருவிதர் - குளங்கள் - என்னுமிவைகளெல்லாம் ஆறுகாலத்திலும் நீர்ப்பெருக்கொழியாத ஒழுக்கத்தையடைந்திருக்கும். வணியிகள் நெருங்கிய விருகங்களுள்ள அவ்வனங்களில் பழங்களும் - மலர்களும் - ஆறுகாலமும் நிறைந்திருக்கும்—எ-று.

ஆறுகாலமாவன—கார்காலம் - கூடிகாலம் - முல்பனிக்காலம் - பின்பனிக்காலம் - இளவேனிந்தாலம் - முதிர்வேனிந்தாலம் - எண்பனவாய். இவைகட்குமாதங்கள் ஆவணிமாதமுதல் இரண்டிரண்டிமாதமாகக்கொள்க. (15)

மாசிலாவொளிதேவமிசாரணியத்தின்மருங்கே
காசலாவியவொருதடமுளததன்மகாமேல்
வாசமார்பொடியிறைத்திடுங்கேதகைமலர்கள்
பூசநீறுபொன்மடலினுற்றருகுதல்போலும்.

இ-ள். சூற்றமில்லாத ஒளியினையுடைய தேவமிசாரணியத்தினருகில் மணிகள்விளங்குகின்ற ஒருதடாகமுண்டு அதன் களையினிடத்தில் தாழைமலர்கள் வாசனைபொருந்திய மகரந்தங்களை யிறைப்பது. பூசிக்கொள்ளப் பொன்மடலினால் நீறுதருவதுபோல மிருக்கின்றது—எ-று.

மடல் என்பது - இதழ். விபூதியென்றதற்கேற்பமடலென்றார். விபூதிமடலென வழங்குவதினாலும் அறிக. (16)

அனையவெல்லையிலிருந்தவரிருந்தவரனேகர்
முனிவில்கண்ணுவன்சவுந்தனாரணமுனிவன்
வினையிலத்திரிபராசரன்கஞ்சிவான்மீகன்
சனகமாமுனிகௌதமல்கௌதமன்றநயன்.

இ-ள். அத்தன்மையுள்ள தேவமிசாரணியத்தில் அனையமுனிவர்களிருந்தார்கள். (அவர்கள் பெயரென்னவெனில்) சாந்தகுணமுள்ள கண்ணுவமுனிவர் - சவுந்தனமுனிவர் - ஆரணமுனிவர் - பாபரகிதராகிய அத்திரிமுனிவர் - பராசரமுனிவர் - கஞ்சிமுனிவர் - வான்மீகமுனிவர் - சனகமுனிவர் - கௌதமமுனிவர் - அவருடையபுத்திரராகிய சதானந்தமுனிவர்—எ-று. (17)

வாதராயணமுனிவரனுரோமசம்மதங்கன்
சூதமாமுனிசைமினிபாரத்துவாசன்
காதிபாலகம்பிருகுமாமுனிவரங்கபிலன்
ஆதிநாரதனைத்தியன்புலத்தியனிவருள்.

இ-ள். வியாதமுனிவர் - உரோமசமுனிவர் - மதங்கமுனிவர் - சூதமுனிவர் - சைமினிமுனிவர் - பாரத்துவாசமுனிவர் - காதிமகாராசனாடைய புத்திரராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் - பிருகுமுனிவர் - கபிலமுனிவர் - இவர்கள்முதல் நாரதமுனிவர் - அகஸ்தியமுனிவர் - புலத்தியமுனிவர் - என்னுமிவருக்குள்—எ-று.

முனிவரன் என்பது - முனிசிஷீடன். வரனெனும்பதத்தைப் பெயர்களுதோறஞ் சேர்த்துக்கொள்க. (ஈ)

பதிகளையானிடும்விளங்கியவிரிஞ்சையம்பதிபோ
னதிகளையானிடும்விளங்கியபாலிமாநதிபோற்
றுதிசூலாபியதாரகைக்கணத்துளேதோன்று
மதியமாமெனவிளங்கினுர்மறுவிலாவதிட்டர்.

இ-ள். சிவஸ்தலங்கெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்ததாகிய விரிஞ்சையம்பதிபோலவும், நதிசெல்லாவற்றினும் மேலானதாய் விளங்குகின்ற பாலிநதிபோலவும், யாவருந் துதிக்குந் துதிவிளங்குகின்ற நன்குத்திரக்கூட்டங்களுக்குள் விளங்குகின்ற சந்திரனைப்போலவுங் குற்றமில்லாத வசிஷ்டமுனிவர் விளங்கினார்—எ-று. (எ)

கந்தனொழுத்தாறையுமனத்தினுந்கருநி
யிந்துகாந்தவெண்மணிவடங்கரத்தினுலியற்ற
லந்தவானகத்தியங்கமாதவர்ந்தமையழைக்க
வந்தமாதவமுனிவர்களறுவரைமாணும்.

இ-ள். சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய அக்ஷரமாகிய ஆறெழுத்தையும் மனதினுந்கருதிக்கொண்டு சந்திரகாந்தக்கல்மணிகள்கோத்த செபவடத்தை அவருடையகையினால் நடத்துதல் ஆகாயத்தில் தங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படி அந்தவசிஷ்டரை அழைக்க வந்த ஆறுமுனிவர்களையொப்பாகும்—எ-று.

சுப்பமுனிவர்களிலொருவராகிய வசிஷ்டமுனிவர் இங்குத்தனித்திருப்பதினான் இவனாயழைக்க மற்றைய ஆறுமுனிவரும் வந்த அபோலிருக்கின்றது செபவடமாகியபாடிமணிபெயற்றார். முனிவ

ரறுவனாயொத்தென்றதனால் செபமாவைமணிகளும் ஆறெனக் கூறப்பட்டது. முனிவர்கள் பரிசுத்தராய் விபூதியணிந்திருக்கும் பிரகாசத்தினால் அவர்களைப் படிசுத்துக்கொப்பாகச்சொல்லினர். எழுமுனிவர்களுடையபெயர்—அத்திரி - ஆய்மீரசன் - கௌதமன் - சமதக்கினி - பாரத்துவாசன் - வநிபீடன் - விசுவாமித்திரன். (அ)

பவளவல்லியாற்பாதமுழுக்கமைத்திடும்படிசுத் தவளவால்மணிக்கமண்டலமொருபுடைதயங்க வவனிமேவுமம்முனிவனாத்தநயனையழைக்கப் புவனிசீன்றவன்வரவிடுமெனினமேபோலும்.

இ-ள். பவளக்கொடியினால் பாதமுழுக்கும் அமைத்துப் படி கமணியினால் செய்யப்பட்டித் தவளறிமமுள்ள கமண்டலமானது ஒருபுறத்தில்விளங்குவது பூலோகத்திலிருக்கும் வசித்தீடமுனிவரைத் தன்னிடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுவரும்பொருட்டிப்பிரமதேவன்அனுப்பிய அன்னம்போலிருக்கின்றது—எ-று.

படிசுத்தினாலாகிய கமண்டலம் பாதமுழுக்கும் பவளறிமமுள்ளதாயிருப்பதால் அன்னப்பக்கிபோலக் கூறினர். (க)

அரியகாலமும்பலபலகடந்திடுமவர்க்குப் புரிமுந்நூல்வடம்பலபலவாகமேற்பொலித திரியுமைம்பொதியாகியவிலங்கினைச்செறித்து வரியுநீள்வையொழுக்கியசெயலினமானும்.

இ-ள். அருமைபாகியகாலங்களும் அநேகமாகக்கடந்திருக்கும் அவருக்குப்பூணதூலும் பலபலவாக மார்பினிடத்தில் விளங்குதல் விடபங்களிற் செல்லுகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களாகிய மிருகங் களைப்பிடித்துக் கட்டும்படியான நீண்ட வலைவீசியிருக்குந்தன் மையை யொப்பாகும்—எ-று. (ஃ)

உற்றுநேரொனவருந்திரிபதகைபோலொளிர நெற்றிமேலவரிடுந்திரிபுண்டரநீறு

குற்றமுன்றையுங்குணமொருமுன்றையுங்குலைத்து வெற்றியாகவேபுயர்த்தமுப்பதாகைபோல்விளங்கும்.

இ-ள். பொருந்தி நேராகவருகின்ற கங்கையைப்போலவிளங்கும்படி நெற்றியினிடத்தில் திரிபுண்டரமாகத்தரித்திருக்கிற விபூதி

யானது முக்குற்றங்கனையும்-முக்குணங்கனையும்-கெடுத்த வெற்றி
யுண்டாக உயர்த்திருக்கிற மூன்றுகொடிபோல்விளங்கும்—எ-று.
திரிபுண்டாமாவது - மூன்றுவகையாகத்தரித்தல். முக்குற்றமா
வது - சாமம் - வெருளி - மயக்கம். முக்குணமாவது - ராசதம் -
தாமதம் - சாத்துவீகம்-என்பவை. சுத்தசாத்துவீகத்தை அடைந்
திருப்பவராதலால் குணமூன்றுங்கடந்தவரென்றார். குற்றம் - கு
ணம் - இவைகளையெய்தி, குணமும்-சம்மம்-மாயைஎன்னு மிவை
களையும் நீக்குமென்னுங்குறிதோன்ற மூன்றுவகையாகத்தரிப்பது
முப்பதாகையென்பதனை திருவாசகத்தில் நீற்றுக்கொடியென்ற
ருளிச்செய்திருப்பதினாலும் ஐயமறத்தெளிச. கங்கை-வெண்மை
திறம். (யக)

இன்னவாதிருந்தருளியமுனிவராயிதைஞ்சி
மன்னுமாதவருணசெய்வார்வழிட்டமாதவோ
யின்னமோர்க்கைதேட்பதுவிரும்பினோமென்ற
ரான்னதெனவருடல்புகளுவாரறவோர்.

இ-ள். இவ்வாறு தவத்திலிருந்தருளும் வசிட்டமுனிவராவண்
ல்கி அங்கிருக்கு முனிவரெல்லாரும் வசிட்டமகாமுனிவரோ யின்
னமுமொருசரித்திரங் கேட்கவேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்
டோமென்றார்கள். (அவ்வாறுவினாவிய முனிவர்களைநோக்கி) அது
எத்தரித்திரமென்று வசிட்டர்சொல்ல அவருடன் அம்முனிவர்
கள்சொல்லுபவர்களா—எ-று. (யஉ)

செழலங்களில்பெருமையுமவைகளின்சிறப்பும்
பவமகன்றதும்பலபலதெதிகளாற்பகர்த்தீர்
தலுபலங்களைபெளிதினிற்றருமதாய்த்தனக்கோ
ருஷமையிந்தியதலங்களாயுலகில்வேறுண்டோ.

இ-ள். செவ்வதலங்களினுடைய மாண்மியமும், அவைகளின்சிற
ப்பும், அவைகளைத்தரித்தவர்கள் சென்னமரணம் நீங்கினதும்,
பலமுறைபாசிக்கொன்னீர். அந்தத்தலங்களுக்குள் தபோபலங்க
ளைபெளித்திருவதாயும், தனக் கொப்பொன்று மில்லாததாய்
யிப்புகத்திற் வேறுதலமுண்டோ—எ-று. (யங)

என்றுகூறுமென்றருத்தவர்பணிவினாலுரைக்க
தந்துகதின்கொனக்கொல்லிவசிட்டருநயந்து

சூற்றுக்கூறிஞ்சுடரியைநெடியவேற்றமா

ணன்சூறியசுதையிதென்றவர்க்கெலாமறைவார்.

இ-ள். என்னுஞ்சொல்லி தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று அந்தமுனிவர்கள் வணக்கத்துடன்கேட்டது, வசிட்டரீர் அதைக்கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்து நல்லவிசேஷஞ்சொல்லீர்கள் முனிவர்களேகேளுங்கள். கிரவுஞ்சுகிரியைப்பிளந்த பிரகாசமுடன் தசட்டுவடிவினையுடையதாய் நீண்ட வேலாயுதமேந்திய சுப்பிரமணியக்கடவுள் எனக்குமுன்னுளித் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சரித்திரமிதுவென்று அம்முனிவர்களுக்கெல்லாஞ் சொல்லுகின்றார்—எ-று.

ஆதிபாகியபரசிவம்பராபகாயருளால்

நாதமானதுவிரிதலுமதனிலேநண்ணி

வேதமாகமபதங்கம்மந்திரங்களைவிதித்தா

ரோதமின்றியசதாசிவத்திறையவோற்றார்.

இ-ள். ஆதிபாகிய பரசிவம் பராசத்தி என்னுமிவர்கள் அருளிஞால் பரநாதம் உண்டானவளவில் அநிலத்தின்று நீட்டகஞ்சொருபுடாகிய சதாசிவம்தோன்றி வேதங்களையும் - ஆகமவாங்கியங்களையும் - மந்திரங்களையும் - உண்டாக்கினார். அவைகளை குற்றமில்லாத அந்தச் சதாசிவனிடமாகப் புவணகர்த்தாக்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள்—எ-று. எவ்வாறென்னில். (ய௭)

சிவசதாசிவமுதலினோணுசதாசிவனாக்

கவைதெளிந்திடவிளம்பினோணுசதாசிவரு

நவமதாகவேபனந்தராஜியருடனவின்றார்

புவணநாயகம்பெறும்படியன்றீதரும்புகன்றார்.

இ-ள். சிவசதாசிவமுதலானவர்கள் அணுசதாசிவர்களுக்கு அந்தவேதாகமமுதலானவைகளைத் தெளியும்படி கூறினார்கள். அந்த அணுசதாசிவர்கள் நவமாகிய அநந்தராஜிகளுக்குவிளம்பினார்கள். அந்த அநந்தராஜிகள் புவணகர்த்தாவாகிய ஸ்ரீநீலகண்டர் பெற்றுக்கொள்ளும்படி கூறினார்கள்—எ-று. (ய௮)

உருத்திராதிசுட்கிதவராய்க்கயிலையிலுறைவார்

விருத்தியாகமாலயன்மகபதிபுடன்விரித்தா

ரருத்திமாலயன்மகபதிமுனிவருக்கதைந்தார்

பரித்தபூமியினடந்ததுபரம்பலாயாக.

இ-ள். உருத்திராதிபர்களுக்கு இறைவராய்க் கயிலையில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீநிலண்டமுர்த்தியானவர் அந்தவேதாசமமுதலானவைகள் விரித்தியாகும்படி மகாவிஷ்ணு - பிரமதேவன் - தேவேந்திரன் - என்னுமிவர்களுக்கு உபதேசித்தனர். அவைகளை விஷ்ணு முதலாகிய மூவரும் முனிவர்களுக்கு அனுப்புகஞ்செய்தார்கள். அதற்குமேல் இவ்வுலகத்தில் அந்தவேதமுதலானவை பரம்பரையாக விரித்தன—எ-று. (யௌ)

வேதமாசமமிரண்டமேபநாதியில்வினைந்த
தாதிநூல்மறைபநாதிநூலாகம்மாரு
மோதினூல்மறையளித்திமிமிமைபவருலக
நாதனாகம்மபடித்தபேர்க்குறுங்கதிநாலும்.

இ-ள். வேதம் - ஆசமம் - என்னுமிவ்விரண்டமே அநாதியிலுண்டானது. அவ்வாறுண்டாயினவேதம் ஆதிநூல்-ஆசமம்-அநாதிநூலாம். அந்த வேதத்தையோதினூல் ஸுவிர்க்கலோகத்தைக்கொடுக்கும். சிவாகமம் ஓதினபேர்களுக்குச் சாலோகம் - சாமீபம் - சாருபம் - சாயுச்சியமென்னும்-நாலுபதங்களுங்கிடைக்கும்—எ-று.

ஆசமங்கையறிஞர்சம்மதியெனவஹவா
ரோகைநண்பினர்சம்மதிபுராணமென்றுணாப்பார்
பாதிவிஷ்டுறுங்காவியநாடகப்பரப்பைத்
தோகைமங்கையர்சம்மதியாமெனச்சொல்வார்.

இ-ள். ஆசமங்களை ஞானவாண்களுடைய சம்மதியெனச்சொல்வார்கள். சதானந்தத்தையும் எல்லாவுயிர்களிடத்தும் அருளாயுமவைத்திருக்கிற முனிவர்களுக்குப் புராணங்கள் சம்மதியெனப்பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். மாதர்களுக்குச் சம்மதியாயிருப்பவை காவியங்கள் - நாடகங்கள் - எண்பார்கள்—எ-று. (யக்)

உவமையில்லாதிபுராணமூவாதினொன்றாஞ்
சிவபுராணமோதலத்தினையதிகமாகச்செப்பு
நவமதாகவேபுமக்கதனைடவெலாநவில்வோம்
பவமுறாதுநீர்செவிகளாற்பருகுமின்பனவீர்.

இ-ள். திகிலில்லாத பதினென்புராணங்களில் ஒன்றாகிய சிவபுராணமானது சிவநிலைகளை யதிகமாகச்சொல்லுகின்றது. அற்பு

சமுண்டாச அந்தத்திரமத்தை யங்களுக்குச்சொல்லுகிறோம் முனி
வர்களே, சனனம் அடையாதவண்ணம் நீங்கள் செவிகளால் அந்த
அமிர்தத்தை யுண்ணக்கடவீர்கள்—எ-று. (௨௦)

எற்றமாந்தலமாயிரகோடியிவ்விடத்தி
னூற்றுநாலிரண்டவையிலும்பெருமையாநுவல்வர்
சாற்றுமித்தலத்திசுமீரோபைதலங்க
ளாற்றல்சேருமத்தலங்களிலொருதலமதிகம்.

இ-ள். இவ்வுலகத்தில் மேன்மையுள்ளதலங்கள் ஆயிரகோடியு
ண்டு. அவைகளிலும் நூற்றெட்டில்தலங்கள் விசேஷமானவைக
ளென்றுசொல்வார்கள். சொல்லுகின்ற இந்தத்தலங்களுக்குள் ப
தினெட்டில்தலம் விசேஷமானது. அந்தத்தலங்களில் ஒருதலம்
அதிகமானது—எ-று. (௨௧)

கருதுமப்பதிதோன்றிடுங்ககாசளிற்றிகாசர்
பொருதலைத்திடும்பாலிமாநதிவலப்பறத்தில்
பரிதியொப்பெ-அவிளங்குவர்பவளவாய்ப்பணத்தோள்
மரகதக்கொடிதழுவியவழித்துணைமருந்தர்.

இ-ள். கருதுகின்ற அந்தத்தலத்தில் காணப்படுகின்ற ககாச
ளில் அலைகள்பொருதலைக்கும் பாலிமாநதியினுடைய வலப்புறத்
தில் பவளம்போன்ற திருவாயும், பரிபுழங்கிவெய்யொத்த திருத்
தோள்களுமுடைய மரகதவல்லியென்னும் பார்வதிதேவியார்தழ
விய வழித்துணைமருந்தொன்கிற மார்க்கசகாயர் சூரியனுக்கொப்
பாகவிளங்குவர்—எ-று. (௨௨)

(அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்-பரிதியொப்பென்றார்.)

கானநாரதன்முதுக்கிடவடியவர்களிக்க
மீன்றேர்விழிமரகதக்கொடியுமைவிரும்ப
வானநாடரும்வழுத்திடவழித்துணைமருந்தர்
ஞானநாடகம்புரிந்திடுமிவிரிஞ்சைமாநகரம்.

இ-ள். நாரதர் - வீணையிசைவாசிக்கவும், அடியார்கள்-களிப்ப
டையவும், சேல்மீனெயொத்த கண்களையுடைய மரகதவல்லித்தாய்
விரும்பவும், தேவர்கள் - தோத்திரஞ்செய்யவும், வழித்துணை

ருந்தர் - ஆனந்ததடனஞ் செய்யும்படியிருப்பது திருவிநிஞ்சை
மாதரகம்—எ-று. (உ௩)

காலைமலைவிற்தவையுமுருந்தனங்காணுஞ்
சாலதினமறைக்குரிசிலுந்தவம்புரிநகரம்
பாபிமாததிதினோசலிலருமலிணப்பறவை
நாலுளியுமுலவியவிநிஞ்சைமாதரகம்.

இ-ள். பாபிமாததியலைகளிலருகிலுந் அன்னப்பக்கிகள் நால்
குளிகளிலு முலாலிக்கொண்டிருக்கும்படியான ளைப்பமுள்
ள விநிஞ்சைமாதரகமானது காலைப்பொழுதிலு மாலைப்பொழு
திலும் பார்வதிதேவியாருந் திருமாலுந் தரிசிக்கப்படுமநகரம்.
மிகுதியாகப் பிரமதேவனும் தவஞ்செய்தநகரம்—எ-று. (உ௪)

சுதிரவம்பரிக்கால்களாற்றுவைபடுகமுகம்
பொதியலிந்திளம்பாளைதேவ்பொழிந்திடுநகர
மதிவலம்புரிசெயலெவையெறும்பாலி
நதியலம்புரிவலம்புரிவிநிஞ்சைமாதரகம்.

இ-ள். திருமதியை வலஞ்செய்யுந் தன்னகம்பால கழனிசுள்தோ
றும் பாலாற்றிலுண்டாகும் வலம்புரிச்சங்குளர் வலம்புரிகிலுந் வி
நிஞ்சைமாதரகமானது சூரியனுடைய தேர்க்குதினாக்காலால்
மிதிக்கப்படுகிற கமுகமரங்கள் கட்டவிழ்ந்து இளம்பாளைகள் தே
வ்பொழியும்படியாகிய ளைப்பமுள்ளநகரம்—எ-று. (உ௫)

வேறுஅரமியத்தன்பரோடுபுணருவார்விழித்தவீசு
மரகதமணிபாற்பாலியெகிணங்கண்மறுகியோடுந்
தெரிவைவர்தமதுபாதச்சிறுநடைகவருமென்று
வெருவியவடித்துச்சேராத்தெறிந்தவைவிலக்கல்போலும்.

இ-ள். திலாமுற்றத்தில் தத்தங்கணவர்களுடன் பொருந்தியிரு
க்குமாதர்கள் நித்தினாநீங்கி யெறிந்துவிடுகிற மரகதாத்நினங்களி
னால் பாவித்தியிலிருக்கும் அன்னப்பக்கிகள் மணங்கலங்கியோடுகி
யுறவை. அந்தமாதர்கள் தங்களுடைய சிறியபாதநடையைக் கற்
றுக்கொள்ளுமென்றுகருதி அவைகள் அஞ்சும்படிஅடித்துச் சே
ரவொட்டாமல் மணிகளையெறிந்து ஓட்டிவிடுதல்போ லிருக்கின்
றன—எ-று. (உ௬)

(திலாமுற்றம் - மேலேயுலாவுமிடம்.)

சூரியனைத் தாமரைநாயகனென்றும், சந்திரனைக் குமுதநாயகனென்றும் சொல்லுமுறைமையினால் குமுதபதியென்றார். (௩௧)

(குமுதம் - அல்லி.)

வேறு. கமனியநெயிங்கொடிகலந்தவெண்குதைத்

தமனியமகுடமேற்றரித்தகோபுர

முமையவடவஞ்செயாதொழிக்கவேண்டுமென்

நிமகிரிதடுக்கவந்திருத்தல்போலுமே.

இ-ள். ஆகாயத்தைப்பொருந்துகின்ற நெடியகொடிகள் பொருந்தியதாய் வெண்குதை தீற்றப்பட்டிப் பொற்கலசம்வைத்திருக்கும் கோபுரம் பார்வதிதேவியாரின்னமுந் தவஞ்செய்யாமல் ஒழிக்கவேண்டுமென்று இமயகிரிதடுப்பதற்கு வந்திருத்தல்போலிருக்கின்றது—எ-று.

(௩௨)

(சும் - ஆகாயம். மன்னிய - பொருந்திய.)

திருந்துநித்திலக்குவைபவளச்செங்குவை

பொருந்துசெம்மணிக்குவையனந்தம்பொற்குவை

விரிந்திடுமாவணமுருகவேள்படை

யருந்தியபெரும்புனலாழிபோலுமே.

இ-ள். திருத்தமாகியமுத்துக்குவை செம்பவளக்குவை மாணிக்கக்குவை அனந்தமாகியபொற்குவை என்னுமிவைகள் பிரகாசிக்காநின்ற கடைவீதியானது சுப்பிரமணியக்கடவுளேவிய வேலாயுதமானது சுவந்தியபெரும்புனலிருந்த சமுத்திரம்போலிருக்கின்றது—எ-று.

சமுத்திரம்நீரின்றி மணிகள்மட்டுந் தெரிந்தமையால் அதனை யொத்ததென்றார்.

(௩௩)

வேறு. தாய்மணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்த்

திகிரியின்சும்மைவெம்மைக்

காய்சினக்கரடதானாக்

கடகரிமுழக்கங்கால்போற்

பாய்பரிக்கலினலோசை

பவளவாய்ப்புகம்பொற்கொங்கைத்

தேய்பிறைநுதலார்பாதச்

சிலம்பிசைசிலம்புமெங்கும்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ளமணிகள் பதித்திராநிலிற் கொடிநீசியை யுடைய திண்ணியதேரிகளிற்பூட்டிய உருளையினோசையும், வெம் மையாடிய ஹோபமுள்ள கவுன்மதம்பொழிதிகிற யானைகளினோ சையும், காற்றைப்போல்பாய்கின்ற குதிரைகளினுடைய கடிவாள ஓசையும், பவளம்போன்றவாயும், பசும்பொலிவிறமுள்ளதனங்க ளும், இளம்பிறைபோன்ற தெந்நியுமுடைய அந்தரகர்மாநர்கள் பாநங்கொலிவிந்நிருக்கஞ் சிலம்போசையும், எவ்விடத்தும் ஒலி த்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று.

பசும்பொலிஎன்பது - மாற்றுயர்ந்தபொலி. செம்பொலிஎன னவருமிடத்திலு மிதுவேபொருளாகக்கொள்க. (நச)

வேறு. செங்கயங்குதிப்பனசெந்தெற்கண்ணிற்
சங்கயங்கிடப்பனதாளங்குப்பைகண்
மங்கையர்முகத்தொளிரவடிக்கண்போலவே
பங்கயமலரிடைபடருநிலமே.

இ-ள். செந்தெற்கொினிடத்தும் - கரும்புகளினிடத்தும் - கயல் மீன்கள்குதிப்பன. சங்குகளின்அயலில் முத்துக்குவையிருப்பன. அந்தரகத்து மாநர்களுடைய முகத்திற்பிரகாசிக்கிற மாம்பிஞ்சினையொத்த கண்ணப்போலத் தாமரைமலர்களினிடத்தில் ந்லோற்பல மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும்—எ-று. (நச)

அத்தலத்தினைநினைத்தவருணாத்தவரடைந்தோர்
மெய்த்தவத்தினைமுயன்றவர்பணிவிடைவிளைத்தோர்
முத்திபெற்றனொனச்சொல்லிமுனிவர்கண்முன்னே
சத்தியப்பொருளெனக்காமெய்த்தனன்றவத்தோன்.

இ-ள். திருவிநிஞ்சையென்னும் அந்தத்தலத்தினை நினைத்தவர்க ளும், அதன்பெயரைச் சொன்னவர்களும், அவ்விடத்தில் சேர்ந்த வர்களும், உண்மைத்தவஞ்செய்தவர்களும், திருப்பனரிசெய்தவர் களும், முத்தியடைந்தார்களென்றுசொல்லி அங்கிருக்கும் நைமி சாரணியமுனிவர்களுக் கெதிரில் நாம்சொன்னது சத்தியப்பொ ருளென்று வசிட்டமுனிவர் தம்முடைய வலக்காததைத் தூக்கி வர்—எ-று. (நச)

அப்பதியிலுமிழந்தபணிபரவையணியமுயி

ரகன்றவேங்கை

மெய்ப்புலியினதன்புணையமுடறுந்தவிடையுமற்றோர்.

விடையிற்றோன்று

மொப்பிலுடல்சுழிந்தகரிகரியுரிபோர்த்துலவுமுயி

ரொழிந்தமால்கள்

கைப்பதுமமலரினொருமடமாயெடுத்திருக்குங்

கயிலைமீதில்.

இ-ள். அந்தத்தலத்தி-லுயிரிழந்த சர்ப்பங்களெல்லாம் சர்ப்பா
பாணங்கள் பூண்டுகொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த புலிகள் புலித்
தோலணிந்து கொண்டும், அங்கு உயிரிழந்த ரிஷிபங்கள் வேறொ
ருரிஷிபவாகனத்தி லாரோகணித்துக்கொண்டும், ஒப்பிலாத உட
லிழந்த யானைகள் யானைத்தோல் போர்த்துக்கொண்டும், அங்கு
உயிர்தீங்கிய மால்கள் கையிலொரு இளமாயேந்திக்கொண்டும்,
பாமசிவம்போலக் கயிலையில்வீற்றிருக்கும்—எ-று. (ந௭)

(அங்குயிரிழந்த சீவன்கள் சாருப்பியம்பெறுமென்பதாகுத்து.)

வேறு. வாரணாசியங்கமலையுந்தமனிபமன்றும்

பூரணகமம்புகழ்ந்திடுந்தலமெனப்புகன்றீர்

காரணகமங்காமிகங்கிளக்குமிக்கரணா

ராரணாசியிற்சிறந்திடுந்தலமெனவறைந்தீர்.

இ-ள். காசியுந் திருவாரூருஞ் சிதம்பரமும் பூரணமாகிய ஆக
மம்புகழ்ந்திடுந் தலமெனச்சொன்னீர். காரணகமங்காமிகா
கமமுஞ்சொல்லுகிற கரணாரொன்னப்படுந் திருவிரிஞ்சை வேதமு
தலானவைகளிற் சிறந்திடுந் தலமெனச்சொன்னீர்—எ-று.

வாருணையென்னுந்தி யொருபுறத்திலும், அசியென்னுந்தி
யொருபுறத்திலும் வரும்படியிருத்தலால் காசிக்கு வாரணாசியெ
ன வொருபெயர்வழங்குகின்றது. (ந௮)

மறுதலித்ததிம்மொழியெனவதிட்டனைவணங்கிக்

குறுமுனித்தவன்முதலினோரிப்படிசூற

வறுமுதத்தவனொருமுகமாயெமக்கறைந்த

வுறுதிபற்றியபொருளி அவெளிசெயவுரைப்போம்.

இ-ள். முன்சொன்னதை யிம்மொழி மறுதலித்ததென்று வசிக்கி
டமுலிவணாவணங்கி அசஸ்தியமுனிவர் முதலாகிய ரிஷிகளிவ்வா
றுசொல்ல, ஆறுமுதக்கடவுள் ஒருமுதமாயிருந்து எனக்கு அரு
ளிச்செய்த உறுதிபற்றிய பொருளின அநனை வெளியாகச்சொல்
லுகிறோம்—எறு. (கக)

விசவுட்புதியின்முதலிலேபரசிவன்விதித்தான்
பண்புமாறியுயிச்செய்தும்ஞானமும்பயின்ற
விரியயாகியசத்தியஞ்சத்தியிற்றினைத்தா
ரருமாயசதாசிவமுதலினோரை.

இ-ள். பொருந்திய சிருஷ்டிகாலத்தில் முதலிலே பரசிவம்-
பராசத்தி - ஆதிசத்தி - இச்சாசத்தி - ஞானசத்தி - கிரியாசத்தி - எ
ன்னும் பஞ்சசத்திகளைச்சிருஷ்டித்தார். அந்தப்பஞ்சசத்திகளில்
நின்றும் அருவமாகிய சதாசிவமுதலிய பஞ்சசகர்த்தாக்களுண்டா
யினார்கள்—எறு.

பஞ்சசகர்த்தாக்கள்—சதாசிவம் - மகேசுவரன் - ருத்திரன் - விஷ்
ணு - பிரமன் - எண்பவர்கள். (சய)

அருவநீங்கியசதாசிவனுருவத்தினடைவே
யிருபதைந்துமாகேசுவரவடிவங்களியைந்த
கருதுமோகியிடத்திலேதோன்றியகலையிற்
பொருவிறத்துவந்தோன்றியவைகளிற்புவனம்.

இ-ள். அருவநீங்கிய சதாசிவஉருவத்தில் முறைமையாக இரு
பத்தைந்து மாகேசுவரவடிவங்களுண்டாயின. கருதுகின்ற மாயை
யிலேதோன்றிய பஞ்சகலையில் ஒப்பில்லாத தத்துவங்கள்தோன்றி
ன. அவைகளில்—எறு.

பஞ்சகலையாவன—பிரதிபிம்பம் - நிவிர்த்தி - வித்தை - சாந்தி -
சாந்தியாதிதை - எண்பனவாம். (சக)

பின்புதோன்றியவாதலாவியெலாம்பிறக்கு
முன்புதோன்றியகவுரியேயிதிற்றவமுடித்தா
ளன்பினுலியயனும்வந்தருச்சனைபுரிந்தா
னெப்பராலிதமுதற்றவமுதற்றவமென்றான்.

இ-ள். புவனங்கள் பின்புதோன்றின—இவையெலாம் பிறக்கு
முன்புதோன்றிய சத்தியே இந்தத்தலத்தில் உறுதியான தவமுடித்

தாள். (அன்பியும்) அன்பினால் பிரமவிஷ்ணுக்கள்வந்து பூசைசெய்தார்கள் என்று சொல்வார்களாதலா லிது முதல்தலமுதல்தலமென்று சொன்னார்—எ-று. (சஉ)

சத்திமாலயனருச்சணைபுரிந்திடுந்தலத்தோ
டொத்ததாகவெயுரைத்திடவமைபுமென்றுரைத்தா
லத்தனரிடத்துமைபவளரியயன்றிருப்பே
டொத்தலங்கள்பெற்றிருந்தனவிதுவொழிந்தில்லை.

இ-ள். சத்தியும் - விஷ்ணுவும் - பிரமதேவனும்பூசிக்க இந்தத் தலத்தோடொத்ததாக வேறேதலமுண்டென்று சொன்னால் பிரம சிவனிடப்பாகத்தில்வீற்றிருக்கும் உமைபவள் - மகாவிஷ்ணு - பிரமதேவன்என்னு மிவர்களுடைய திருப்பெயர்கள் எந்தத்தலங்கள் பெற்றிருக்கின்றன. இதுவொழிந்து வேறேயில்லை—எ-று.

சத்திமுதலிய மூவர்பெயரால் வழங்குவது கௌரீபுரம்-விண் பிபுரி-விரிஞ்சைபுரி-என்பவை. (சஉ)

பாரகத்தினிலிணையிலாநிலங்குமப்பதியிற்
ருரகத்திருவெழுத்துருவாகியபதிவ
னோகத்துறைமுருகனையின்றவனிருப்பன்
வீரகத்திகண்முதலவாம்வினைகளவீட்டி.

இ-ள். பரமசிவன் கொலைமுதலான பஞ்சமாபாதகங்களை அடியார்களுக்குநீக்கிப் பூலோகத்தி லொப்பில்லாமல் விளங்குகின்ற அந்தத்தலத்தில் பிரணவசொருபமாகிய முதல்கரும், திருவேரகமென்னுந் தலத்தில்வீற்றிருக்குஞ் சுப்பிரமணியக்கடவுளை யின்றருளியவருமாகிய பரமசிவன் வீற்றிருப்பார்—எ-று.

ஹ-என்னும் அக்ஷரம் - ஈண்டு-க-எனத்திரிந்து வீரகத்தியென நின்றது. ஹரஹரஎன்பது - அரகரஎன வழங்குவதினாலுமறிக. அத்தியென்னுது வீரகத்தியென்றதனால் கொலையெனக் கூறப்பட்டது. (சச)

பதிநலத்தினுற்றவஞ்செய்தோர்நலத்தினுற்பாவி
நதிநலத்தினுலிணையிலாத்தலமென்றவின்று
மதிமுகத்துமைதவம்புரிகதையினைவதிட்டன்
விதிமுகத்தினுற்சத்தியமொழியினுள்விளம்பும்.

இ-ள். தலவிசேஷத்தினாலும் அந்தத்தலத்தில் தாஞ்செய்தவர்களுடைய விசேஷத்தினாலும் பாவிநதியின் விசேஷத்தினாலும் ஒப்பில்லாததலமென்று சொல்லிச் சத்திரையொத்த திருமுகமண்டலத்தையுடைய பார்வத்தேனியார் அங்குத்தஞ்செய்த சரித்திரத்தைக்கேளுங்களென்று வந்திடமுனிவரானவர் புராணஞ்சொல்ல வேண்டியமுறைபுடனும் சத்தியவாக்வினாலுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இந்த ஸதயிசாரணிய சருக்கத்தினுள் தலவிசேஷம் - தீர்த்தவிசேஷமும் - அமைத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இனிவரும் சருக்கங்களில் முந்திவிசேஷமு மத்தையுங் கூறப்படும். இதனைப் புராணவரலாறென்று கூறினும் அமையும். இனிமேல் நிறுத்தமுறையாற் சத்தி தவஞ்செய்தனமுதல் கூறுகின்றார். (சரு)

ஸதயிசாரணியசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவருத்தம் - ௫௫.

கௌரீபுரசருக்கம்.

இந்நிலத்துடன்பிறந்திமிடவுணர்களிருவர் பின்னுதித்திமிடவன்பெயர்நிகம்பனப்பெயரின் முயின்னமுத்திலாதவன்றையன்னெனுமுறையோ னன்னமுற்றவன்வரத்தினுலழிவிவரானார்.

இ-ள். இந்தப் பூமிதோன்றினபோது தோன்றிய அவுணர்களிருவர் இவ்விருவரில் பின்னுதித்தவன்பெயர் நிகம்பன், இந்தப்பெயரில்-தி-என்னுமெழுத்தில்லாத கம்பனென்னும் பெயருள்ளவன் தமையன் அம்முறையானபெயருள்ள இருவரும் அன்னவாகனமுள்ள பிரமதேவனுடையவரத்தினால் அழிவில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள்—எ-று. (ச)

எட்டுநாகமாழுவதைத்திரையுமெயிப்பர்
வட்டவான்சடலேழையுங்கடப்பர்வாய்மெயிப்பர்
செட்டானவர் தமக்கெலாமிறுதியேசெய்வர்
துட்டானவர் தமக்கெலாமுதலென்கூர்.

இ-ள். அஷ்டிதர்களுக்கெல்லா முதல்மையானவர்களென்று சொல்லப்படும் அந்த அசுரர்கள் மூன்றுவகையாகிய எட்டிறாகமென்பவைகளையுமெடுப்பார்கள். வட்டமாகச்சூழ்ந்த எழுதடையுந்தாண்டிவார்கள். அவைகளினிதாயெல்லாம் வாயினுண்ணுமிடுவார்கள். பரிசுத்தராயிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அழிவினையேசெய்வார்கள்—எ-று.

மூன்றுவகை யெட்டிறாகமென்றது—அஷ்டிதகுலபர்வதம்-அஷ்டிதநாகம் - அஷ்டிததிச்யாஜை-எனக்கொள்க. நாகமென்னுஞ்சொல்லையு-பாம்பு-யாண-இவைகளுக்குப்பொருளாதலை. “நாகம்வின்குரங்குபுன்னை நற்றாகமலபாம்பியாஜை” யென்னும் பதினொன்றாவது திசண்டிணுமுணர்க. (உ)

கதிரவன்பரித்தேரிமேலந்தகங்கடாமேன்
மதியமென்பவன்னிமானமேற்பவனிபோய் வருவர்
பொதியலிழந்தசெம்மலரினால்கிணிற்புருந்து
நிதியுமற்றுளவெறுக்கையுங்கவர்ந்துதாநிறைப்பார்.

இ-ள். சூரியனுடைய குதிரைபூட்டிய தேரிமேலும், யமனுடைய எருமைக்கடாவின்மேலும், சந்திரனுடைய விமானத்தின்மேலுமேறிக்கொண்டு பவனிபோய்வருவார்கள். அரும்பாய்மலர்ந்த செந்தாமரைமலரின்மேலிருக்கும் பிரமதேவனுடைய உலகத்திற்போய் அங்குள்ள ரத்தினங்களுக்கும் சுவர்ணங்களுக்கும் அபகரித்துக்கொண்டு தங்கள் பொக்கிஷங்களில் நிறைத்துக்கொள்வார்கள்—எ-று. (ங)

தோற்றவந்தகன்சூலமுங்காலனைத்தொலைத்த
எற்றுவாகனன்சூலமுமிருவருமெடுப்பர்
காற்றெனும்பெயர்க்கடவுளுநிருதியுங்கனலுங்
கூற்றமென்றுகைகுலைத்திடவவர்தலங்கொள்வர்.

இ-ள். தோற்றுப்போன யமனுடைய சூலாயுதத்தையும், அந்த யமனை முன்னொருகாலம் உதைத்துருட்டிய ரிஷிபவாகனமுள்ள பரமசிவன்கொடுத்த சூலத்தையும், அவர்களிருவருங் கையிலேநிதிக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் நமக்குக் கூற்றுவர்களென்று வாயுதேவனும் - நிருதியும் - அக்கினிதேவனும் - அஞ்சும்படிசெய்து அவர்களுடையபதவினை அபகரித்துக்கொள்வார்கள்—எ-று.

நாகலோகமாமிரண்டி அமுதபவர்தடுங்கி
மேகமாரீருழல் ஞாநுகினிவிரிந்து விழியிற்
சோமமார்புணல் முலைக்குடநிறைத்திடத் துவண்டு
பாகசாலையிற் குடத்தூநீர் நிறைப்பார்தம்பயத்தாள்.

இ-ள். நாகலோகங்களைவிட இரண்டுலோகத்திலும் வாழ்கின்ற
தேவமாதர்கள் புயத்தினால் நடுங்கி மேகம்போலக் கருமைபுள்ள
அளகபார முதுகில்லிரிந்து தொங்கவும், சோகத்தினால் கண்களி
லிருந்து பெருகுநிற நீராணது ஸ்தனமாகிய குடங்களை நிறைக்க
வும், சீரமினித்து அந்த அவுணர்சுருடைய பாகசாலையிலிருக்
குங் குடங்களில் தங்கிநிலையில் சுமந்துகொண்டிருந்த நீராநிறை
ப்பார்கள்—எ-று.

இரண்டுநாகலோகமென்றது - ஒன்று நாகலோகமென்றும்,
ஒன்று தேவலோகமென்று முனாத்துக்கொள்க. இவைகளைப் மேற்
கூறிய நிசங்குச்செய்யுளிற்கொண்க. (௫)

வெம்மை யாமவரீவெட்டையிற் றொலைத்திடும் விலங்கைச்
சும்மையாகவேசடைகளை நெருக்கியேகமக்குஞ்
செம்மைமாதவரனுதினம்புகல்வர்தஞ்சிரத்திற்
கும்மையேபலங்கொடுத்தனசடைகளைவெண்ணி.

இ-ள். கொடியவர்களாகிய அய்விருவரும் வேட்டையாடுதலிற்
கொன்றமிருகங்களைச் சுமைசுமையாகக்கட்டிச் சடைகளை அழுத்
தமாக நெருக்கிச் சுற்றி அதுவே சும்மாடாகவைத்துச் சுமந்துகொ
ண்டுபோகும் தல்லொழுக்கமுள்ள முனிவர்கள் இம்மையிலேதா
னே நம்முடைய முடிக்குச் சடையானது பிரயோசனங்கொடுத்த
தென்றுகருதித் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்வார்கள்—எ-று. (௬)

கங்கையாறவர்புணல்குடைபதங்களிற்கமழந்
துங்கமாகிய சற்பகமலர்மழைசொரியுஞ்
சங்கவாரிசந்தியவர்பணிவிடைதழைக்கும்
பங்கயாசனவிநைவலம் முன்முகூர்த்தநாள்பகரும்.

இ-ள். கங்காநதிநீராணது அவர்கள்கழுவுங்கால்களில் கமழ்ந்து
கொண்டிருக்கும், பரிசுத்தமாகிய சற்பகவிருகாமானது அவர்கள்
முடியில் மலர்மழையைச்சொரியும், சங்கந்தியும் பதமநிதியும்

அவர்களுடைய ஏவலின்படிநடக்கும், பிரமதேவன் அவர்களெறி
ரிற்சென்று பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுவன்—எ-று.

சங்கதி - பத்மதிதியென்பவை—சங்கம்போலவும் - தாமரை
மலர்போலவும் - உருவமுள்ளவைகளாய் வேண்டும்பொருள்களைத்
தருகின்றவைபாம். (௭)

வேறு. பரிபவங்களையங்கிதென்பாலவ

னிருதிநீர்வளியுத்தரநிற்பவ

னெருதுகைப்பவனிற்திரனெண்மருஞ்

சுருதிமாலுடன்சொல்வதற்கெய்தினார்.

இ-ள். இவ்வாறிருக்கும் அவுணர்சுனால் அனுபவிக்குந் துன்ப
ங்களை அக்கினி - யமன் - திருதி - வருணன் - வாபு-குபேரன்-ரிஷி
பமேதிச்செலுத்தல் ஈசானன் - தேவேந்திரன் - என்னும் அஷ்டி
டதிக்குப்பாலரும் வேதமோதுந்திருமாலுடன் சொல்லிக்கொள்
ளும்பொருட்மிச் சென்றார்கள்—எ-று. (௮)

(குபேரனிருக்குந்திசைவடக்காகையால்உத்தரம்நிற்பவனென்றார்)

ஆமையோடாவந்தரித்தாற்றினைத்

தாமமாலையையத்தரிக்கையாற்

நீமையார்விடத்தோடழல்சேர்கையாற்

சோமசூடையொத்ததுதொல்கடல்.

இ-ள். திருமால் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பழமையாகிய பாற்க
டல் ஆமையுடன் ஒலியினையும்பொருந்தி பலநதிகளையும், துளசி
மாலையணிந்த விஷ்ணுவையும் - சந்திரனையும் தன்னிடத்தில் வைத்
துக்கொண்டிருப்பதினாலும் கொடுமைபொருந்திய விஷ்ணும்
வடவாமுகாக்கினியும் சேர்ந்திருப்பதினாலும் சந்திரனையணிந்த
பரமசிவனை யொத்திருக்கின்றது —எ-று.

பரமசிவத்துக்குச் சொல்லும்போது ஆமையோடு - பாம்பு -
கங்காநதி - பூமலை - பிறை - விஷம் - அக்கினி-மான்- இவைகளைத்
தரித்திருத்தலாலுமென்க. (௯)

வழிகடந்தகரும்புயல்வண்ணனார்

விழியுறங்கியபாற்கடன்மேவினார்

கழிவிலாதன்றுகற்பகம்வாங்கிய

குழிகள்போன்றசுழிகளின்கூட்டமே.

இ-ள். மாரீக்ஷைதக்கடந்து கருணமயிதமுள்ள மேகவண்ணஞ
விய மகானிஷிணுவானவர் அநிதுயிலமரும் பாற்கடலினிடத்தில்
நடந்தார்கள். அவ்வாறு நடக்கும்போது அந்தப்பாற்கடலிலுண்டா
யெ நிர்ச்சுழிகள் நீங்குதலில்லாமல் பாற்கடல்கடைந்ததாளில் அ
தலிடத்துண்டான சற்பகவிருஷங்கனையெடுத்த குழிகளைப்போ
லிருந்தன—எ-று.

சற்பகவிருஷங்கள் ஐந்துவகைப்பட்டதாதலால் குழிகளென்
று பண்மைப்பாலாற்குறிஞர். அவற்றின் பெயர்—சந்தானம் - பா
ரிதாதம் - அரிச்சந்தனம் - மந்தாரம் - சற்பகம் - என்பவை. (ய)

பண்டுநொதுபயம்பெறும்பாற்கடற்
றண்டரங்கம்வெண்சங்கெதிகின்றன
வண்டர்வந்தனவென்றவர்க்காசமு
ண்டைடயாகவுதவுதல்போலுமே.

இ-ள். ஆதியில் மந்தாரிதியைநாட்டிக் கடைந்தபோது வருந்தி
அச்சங்கொண்டிருக்கும் பாற்கடலின்குளிர்ச்சியுள்ள அலைகளா
லெறியப்படும் வெண்சங்குகள் தேவர்களவந்தாரிகளென்று அவர்
கருக்குத் தன்னிடத்திருக்கும் அமிர்தத்தை உண்டையாகத் தரு
தல்போலிருக்கின்றன—எ-று.

ஆரியர் துணைபது-யாவர்க்குங்கிடத்தற்கரிய அமிர்த. சங்கு
கள் அமிர்தஉண்டைபோலிருக்கின்றனவென்பது கருத்து. (யக)

பூசல்கொண்டொலிபொங்கியபாற்கடல்
விகதெண்டிளையெங்கும்விநிந்தன
தேகதங்கியசேடனைத்தேடியே
மாணங்கள்வருவனபோலுமே.

இ-ள். கனையை அலைகளால் மோதுதலுக்கொண்டு பொங்குகின்
ற பாற்கடலானது விகதின்ற குளிர்ச்சியுள்ள அலைகள் எவ்விடத்
தும் பரவுதல், ஒளிபொருந்திய ஆதிசேடனைத் தேடிக்கொண்டு
சருப்பங்கள் வருவனபோலிருக்கின்றன—எ-று. (யஉ)

சதிரமுமணிபுள்விழுகாத்தியாற்

புதியபாற்கடல்செம்மைபொருந்தின

மதுவில் மார்பிற் கயிடவல் மார்பினி
லுதிரவாரியல் றுற்றது போலுமே.

இ-ள். கிரணங்கந்நிங்காத ரத்தினங்கள் உள்ளிருந்து விடுகிறதா
ந்தியால் நவமாகிய பாற்கடலானது செம்மைநிறம்பொருந்தித்
தோன்றுதல் மதுவெல்லும் அகரனுடைய மார்பினின்றும், கயி
டவென்னும் அகரனுடைய மார்பினின்றும்பெருகிய உதிரவெ
ள்ளம் முன்னளில் பொருந்தியதையொத்தது—எ-று.

செம்மைநிறம்பொருந்தியது - உதிரம்போலிருந்ததெனக்கூ
ட்டுக. அந்தக்கடல்ந்நாளும் ஒரோதன்மையாயிருப்பதினால் புதி
யபாற்கடலென்றார். இனி ஆதிசேடனைச்சொல்லுகிறார். (யரு)

எண்ணிலாதவிருளைவரைத்திடும்
வெண்ணிலாவில்விளக்கமிருந்தது
கண்ணனார்வரியார்தருமாழகல்
வண்ணனார்வியில்கொண்டருண்மாதணம்.

இ-ள். கண்ணனென்றும் பெயருடையவராய்க் கருமைநிறம்
பொருந்திய மேகவண்ணமுள்ள திருமால் அறிதுயிலமருஞ் சய
னமாகிய ஆதிசேடனென்னும் நாகமானது அளவில்லாத இருளை
நீக்குகின்ற வெண்மைநிறமுள்ள நிலாவின் பிரகாசத்தைப்பார்க்கி
லு மிகுந்த பிரகாசமுடையதாயிருக்கின்றது—எ-று. (யசு)

அண்டரானவராழியிற் றூரவே
கண்டுநெஞ்சுகனித்தனர்வெள்ளியம்
புண்டரீகமலரிற்பொருந்திய
வண்டுபோலவிளங்கியமாயனை.

இ-ள். வெள்ளைத் தாமரை மலரிற்பொருந்திய வண்டுபோலப்
பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மாயனைத் தேவர்கள் தூரத்
திலேயேகண்டு மணங்கனித்தார்கள்—எ-று.

ஆதிசேஷனை வெண்தாமரைமலராகவும், மகாவீஷ்ணுவை வண்
டாதவும் அமைத்துக்கொள்க. (யரு)

சிறுமைக்கெல்லையிலாதெழுந்தேவர்கள்
குறுகிச்சென்றுமுன்கண்டுகைகூப்பினு
ருறுநர்க்காகியொளிருமுடிபதி
மறுவைப்போலவிளங்கியமாயனை.

இ-ள். அகாரால் அளவில்லாத சிறுமைகைய அடைந்துபோனதேவர்கள் பாற்கடலிலிடத்துச்சேர்ந்து பிரியாமல்கூடியிருக்கும் ஆடவர்களுக்கும் மாதர்களுக்கும் இனிமைபுள்ளதா யொளி ருபென்ற சந்திரன்மத்தியிலிருக்கும் களங்கம்போலப் பாற்கடலி ன்மத்தியில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருமாவைக்கண்டு கைகுவித் துத் தொழுதார்கள்—எ-று. (ய௬)

சக்கராயுதம்விடவனாதன்மீவா
கொக்கிற்பவரகபனாமணி
பக்கநாயகமாகப்புகழாமயிடி
மிக்கநாயகம்போன்றவிமலனை.

இ-ள். சக்கராயுதம் - வில் - சங்கம் - தண்டு - வாள் - என்னுமி
வைகள்வெருந்தி எதிரிலிருக்க, ஆதிசேஷனுடைய பனாமுடி
மாணிக்கங்கள் சுற்றிலும் நாயகமணிபோலிருக்க, மாகதமணியில்
மிருந்த நாயகமணிபோலவிளங்குகின்ற திருமாவை—எ-று.

சுதரிசனம் - கோதண்டம் - பாஞ்சசன்னியம் - கௌமோதகி -
நாதந்தம் - என்னுமிவை மேற்கூறிய சக்கராயுதமுதலிய-பஞ்சாயு
தங்களில்பெயர். (ய௭)

நாதமாதரின்கிழவமாயிர
கோகைபொங்குமுயிர்ப்புமுதத்தினிற்
சீகரங்கழிடைப்பத்திருவுடன்
யோகத்திதாண்டொண்டவொருவனை.

இ-ள். ஆதிசேஷனுடைய நல்ல ஆயிரமுதங்களினிடத்திருந்து
சந்தோஷமிருதியினுண்டாகும் சுவாசமானது தன்முதத்திலுண்
டாகுங் குறுவெயர்வைகளைத் துடைக்கும்படி திருமகளுடனையோ
கத்தித்தாசெய்கின்ற ஒப்பில்லாத விஷ்ணுவை—எ-று. (ய௮)

போற்றினுத்தங்கள்புண்மைபுமென்மைபுங்
கூற்றமானநிருதர்கொடுமைபுஞ்
சாற்றினுப்பாந்தாமனாமஞ்சலென்
நேற்றினுக்கிசைத்திடவெண்ணினான்.

இ-ள். இவ்வாறுபள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவைத் தே
வர்கள் போற்றிசெய்து தங்களுக்குச்சம்பவித்திருக்கிறஇழிவையும்

யெனதுதந்தையினை
பெய்தது - அப்பாருகையெனது

கிறுமையினையும் தங்களுக்கு யமல்போல்வந்திருக்கிற ஆகாரிக
ளுடைய கொடுமையினையும் சொன்னார்கள். (அதைவினாவிய) ம
காவிழிணையும் இனிதீங்கள் பயங்கொள்ளவேண்டுவதில்லையென்று
சொல்லி இந்தச்சங்கதியை நிஷிபவாகனமுள்ள பரமசிவனுக்குச்
சொல்லவேண்டுகென்று கருதினார்—எ-று. (௨௯)

சந்திராதிபர்போலத்தடங்கையி
னந்துமாழியுந்தாங்கியநாரண்
னிந்திராதியர்கூடவெழுந்துபோய்
நந்திவாகனன்வெற்பினைநண்ணினார்.

இ-ள். சந்திரகுரீயர்களைப்போலப் பெரியதைகளில் சங்கமுற்ற
சக்கரமுந்தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் மகாவிழிணுவானவர் தேவேந்
திரன்முதலான தேவர்களுடனெழுந்துசென்று நிஷிபவாகனமுள்
ள பரமசிவன்வீற்றிருந்தருளுங் கயிலாயகிரியிற்சேர்ந்தார்—எ-று.

வேறு. கிரணசந்திரிகைத்திங்கட்கீற்றணிமுடியுமடம்புங்
கருணையும்பொழிபுங்கண்ணுங்கமலவாண்முகமுமாரிபு
மருணமண்டலமுஞ்செய்யவம்புலித்திரளுமண்
சரணமுண்டகமுமந்தச்சரணவெண்ணகத்தின்சால்பும்.

இ-ள். கிரணமாகிய சந்திரிகையினையுடைய இளம்பிறையணிந்
த திருமுடியும், அண்டினையும் கிருபையினையும் பொழிந்துகொண்
டிருக்குந் திருநேத்திரங்களும், செந்தாமரைமலர்போன்ற ஒளி
பொருந்திய திருமுகமண்டலமுந் திருமார்படும், அருணமண்ட
லமும் செவ்விதான சந்திரகூட்டமுமொத்த திருவடித் தாமரை
மலரும்; அந்தத்திருவடியில் விளங்கும் நகங்களினுடைய மேன்
மையும்—எ-று.

செம்மைநிறமுள்ள திருவடியும், வெண்மைநிறமுள்ள நகங்
களும் பிரகாசிப்பது அருணமண்டலத்துடன் வெண்மைநிறமுள்ள
பத்துச் சந்திரன்சேர்ந்து பிரகாசிப்பதுபோலிருக்கின்றதென்
பது தீர்ப்பரியம். நகம்பலவாயிருப்பதினால் சந்திரகூட்டமென்
னார். இது பயனிலை. (௨௯)

நெற்றியிலிலங்குநீறுநிலவெழுநகையங்கையிற்
பற்றியமழுவுமானும்பணிப்புயந்தரித்தநூலுஞ்

அற்றநாபுனைந்ததோ லுந்தோலில் மேலிசைத்தபாப்புத்
சிறந்தாச்சிலம்புய்வெள்ளிச்சிலம்பினிற்செய்துசண்டார்.

இ-ள். விலாபுகிரியிற்செய்து பாமசெத்தினுடைய திருநெற்
நிலிசிலிளங்குவின்ற விபுநிபும், சந்திரிகையுண்டாரும் புண்ணை
யும், திருக்காங்கனிப்புந்நிய மாண்மறவும்து, சரீப்பமாணிய வாருவல
யத்தரித்த திருத்தோலிலணிந்திருக்கும் புண்ணாலும், திருவகாயில்
அற்றியணிந்திருக்கும் புலித்தோலும், அந்தத்தோலில்மேலி, நுக்கி
யிருக்கிற சரீப்பக்கச்சும், சிறிய திருவடிகளிலணிந்திருக்கும் சில
ம்பும் தரித்தார்தான்.—எ-று. (உ௨)

அண்டார்பெருமான் திருமேனியழவெலாம்பிழியாலள்ளிக்
கொண்டனர்மனத்திலாக்குடித்தனர்பரமானந்த
முண்டணர்பணிந்துநிலிருநாத்திரியுமேவெண்பார்த்து
விண்டணரவுணர்வம்மைபுனாத்தனர்தமதுமென்மை.

இ-ள். தேவர்பெருமானுடைய திருமேனி அழகினைத் தங்கள்ச
ங்களால் அள்ளிப்பொண்டவர்களாய். மனதினால் நிறையவுண்டு ப்
ரமானந்தத்தையும் அருந்திப் பணிந்துநிலி தங்கள்குறைகளை
விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியான காலம்பார்த்து அகரருடைய
சொடுமையினையும் தங்களுடைய எளிமையினையுஞ்சொல்லிக்கொ
ண்டார்தான்.—எ-று. (உ௩)

சஞ்சலம்பிறநீனகூறுஞ்சதமகங்குமுறைநோக்கி
யஞ்சலஞ்சலிகொன்றங்கையமைத்தரன்மொழிவானுங்கள்
தெஞ்சலம்பிறவுமேவறுநீனவுறாதுபுழியுமென்று
மஞ்சலங்கா மேனிமாதவர்க்குணாக்கலுற்றான்.

இ-ள். சஞ்சலங்கொண்டுசொல்லுகிற தேவேந்திரனுடைய கூ
ட்டத்தைநோக்கி நீங்கள் பயப்படாதீர்களென்று அபயாஸ்த்தங்
கொடுத்த உங்கள்மனதிலிப்போது நேரிட்டிருக்கிற துன்பத்தை
யும் மற்றுள்ள துன்பத்தையும் நீயாயாமல் ஒழிபுங்கென்று பர
மசிவம் அருளிக்கேயது மேகமொத்து அலங்காரமுள்ள மேனி
யையுடைய விழிநுவுக்குச் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (உ௪)

வீனவந்திருதரித்தர்மனவரமுவிவந்திறைத்
தானவர்காலவேயர்சாரணரலுஞ்சாகா

உணவாரிருவர்தம்மையொருத்தியாலழிப்போமென்றார்
தேவியர் துளவினாந்தேவருந்தொழுதுபோனார்.

இ-ள். தேவர்களாலும் - திருதர்களாலும் - சித்தர்களாலும்-மனிதர்களாலும் - சாரணர்களாலும் சாதாமலிருக்கும் அந்த நணர்களை யொருசுத்தியாலழிப்போமென்றார். இவ்வாறு பாமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினவுடன் தேவப்பாந்த துளமிமலையணிந்த விஷ்ணுவர் தேவர்களுந்தொழுது சென்றார்கள்—எ-று. (உரு)

அந்தவானவர்களன்போடகம் நனரவுணராவி
சிந்தமாறுளத்திலெண்ணிச்சிவனிருந்தருளும்போதில்
சந்தனசலத்தினின்றுத்தமிழுடனளந்தனவந்த
மந்தமாருதத்தினோடுபுகுந்தனவசந்தவேனில்.

இ-ள். அந்தத்தேவர்கள் அன்புடன்சென்றபின் அவுணர்களுடையஉயினைச் சிதைக்கமுறைமையைப் பாமசிவம் திருவுளத்திற்கொண்டிருக்கும்போதில் சந்தனவிருகைங்கள் நிறைந்துள்ள பொதியமலையிலிற்றிதும் தமிழுடன்கலந்துவந்த தென்றற்பாற்றுடனே வசந்தகாலம்வந்தது—எ-று. (உசு)

ததைமுந்நியடர்ந்தசோலையிந்திரசாபமாகச்
செழுமுதையரும்புமவ்வந்திரள்கனபலங்களாகப்
பொழிமலர்மதுவின்ருணாபுயல்சொரிதுளிகளாக
மதைபொழிகாலம்போலவந்தனவசந்தவேனில்.

இ-ள். ததைகளுந் துளிகளும்நெருங்கிய சோலையானது இந்திரதனுசுவாகவும், மல்லிகையினுடைய அரும்புகள் ஆலாங்கட்டி மதையாகவும், மலர்கள்பொழிகின்ற தேன்தானையானது மேகம் பொழிகின்ற மதைத்துளியாகவுங்கொண்டு மதைபொழிகின்ற சரங்காலம்போல வசந்தகாலம்வந்தது—எ-று.

ததைகளுந் துளிகளும்-பசுமைமுதலிய பலநிறமுள்ளவைகளாயிருப்பதினாற் சோலையை இந்திரசாபமென்றார்... (உஎ)

வேறுபாதிருவினிந்தனபலாசம்பூத்தன
மாதவியவிழ்த்தனமவ்வல்லினுடன
தாதலர்சொரித்தனசுண்பகம்புனை
குதமுநெகிழ்த்தனகுதுவெங்குமே.

இ-ள். சோலைகளெங்கும் பாதிமரங்கள்மலர்ந்தன, முருக்குகளெங்கும் மலர்ந்தன, குருக்கத்திமரங்கள் பூத்தன, மல்லிகை அலர்ந்தன, சங்கபதவிருகங்களெங்கும் மலர்வனாயும் மகாந்தங்கனையுஞ் சொரிந்தன, புவிமரங்களும் மாமரங்களெல்லாம் மலர்ந்தன—எ-று. (௨௮)

செவ்வயல்மடுக்களிற்செடியிற் பொய்கையின்
மங்கையர்முகமெனமனமுக்கனாமெனப்
பங்கையமலர்ந்தனபதவிற்சங்குலிற்
கொங்கைகணிதகொண்புவிதலுற்றனவே.

இ-ள். மடுக்களிலும் - வயல்களிலும் - தடாகங்களிலும் - மாதிரிகளுடைய குளிர்ப்பொருந்திய கண்களைப்போலச் செவ்விதான வயல்மீன்கள் பிறழுகின்றன. அவர்களுடைய முகங்களைப்போலப் பதற்காலத்தில் தாமரைகள்மலர்ந்தன. இரங்காலத்தில் அவர்களுடைய தனங்களைப்போப்பாகக்குவிதலைப்பொருத்தின—எ-று. (௨௯)

முருகுபுன்குதநாகமுல்லசெண்பகமசோதம்
குருகுதல்வாரஞ்ஞதங்கொன்றைமந்தாரம்பிச்சி
யிருபுடைவிளங்குவகாவிநிஞ்சுநாதத்திற்செய்து
மரகதமயமாய்த்தோன்றிமண்டபமிலங்கமாதோ.

இ-ள். வாகைப்பொருந்திய சரபுலனை-புனை-முல்ல-செண்பகம்-அசோதம்-குருக்கத்தி-செங்கமுநீர்-மா-கொன்றை - மந்தாரம்-பிச்சி - என்னுமிவைகளிருபுடையிலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கஞ்சோலையில் சந்திரகாந்தத்தினுற் செய்யப்பட்டு மரகதரத்தினமயமாய்த்தோன்றி மண்டபம்விளங்க—எ-று. (௩௦)

மண்டபநிவிற்றோன்றுமரகதம்புருடாகத்
தண்டிடுவயிரங்கோமேதகமணிபதுமராக
மொண்டாளங்கணிலமொளிரவயிரேமற்றுங்
கொண்டதோர்கணகபீடத்திருந்தனன்குமாவ்ருதை.

இ-ள். அந்த மண்டபத்தினடுவில் தோன்றுகின்ற மரகதம்-புருடாகம்-குளிர்ப்பொருந்திய பவளம்-வயிரம்-கோமேதகம்-பதுமராகம்-நள்ளியமுத்துகள்-நீலம் - ஒளியுள்ள வயிரேரியம் - என்னுமிவனகத்தின்க்களும், மற்றவைகளும்பொருந்திய சுவர்ணத்தா

லாபிய சிங்காசனத்தில் அப்பிரமணியக்கடவுளுடைய பிதாவாபிய
பரமசிவன் வீற்றிருந்தனர்—எ-று. (௩௪)

(பதிமராதம்-என்பது—மாணிக்கம்.)

அரம்பையரனந்தங்கோடியாலவட்டங்கைக்கொள்ள
வரம்பறுகவரிவீசமருங்கினிந்தேவல்கேட்ப
விரும்பியங்குறையும்போதில்விசயையென்பவனைநோக்கிக்
கரும்பெனுமுமையாடல்கையழைத்துவாசடிநென்றார்.

இ-ள். அனந்தங்கோடிசம்பாஸ்திரிகள் கைகளில் ஆலவட்டங்க
ள்கொள்ளவும், அளவற்றசாமரைவீசவும், இருபக்கத்திலுமிருந்து
வலல்கேட்பவும், விருப்பமுடனங்கு வீற்றிருக்கும்போது விச
யை எப்பவனைநோக்கி நீசென்று கரும்பிம்மதாரமென்று சொல்
லத்தக்க பார்வதிதேவியாரை வினாவாது அழைத்துக்கொண்டுவா
வென்று கட்டளையிட்டனர்—எ-று. (௩௫)

மின்னவிரிமயவெற்பில்விசயமாண்டடிநீர்சேர்ந்துண்
மன்னவனுமையெயங்குவருக வென்றுகாத்தாொன்றா
ளென்னலுமகிழ்ச்சியாகியிமயமால்வளையைநீங்கிப்
பொன்னியல்சிவிதைமேற்கொண்டனினொருபூங்காவில்

இ-ள். ஒளிவிளங்கும் இமயமலையினிடத்தில் விசயையென்ப
வள் வினாவிற்சென்று உமையம்மையைநோக்கித்தாயே உண்கண
வன் அங்கு அழைத்துக்கொண்டி வரச்சொன்னாொன்றாள். இவ்
வாறுசொன்னவுடன் மகிழ்ச்சியாகி அந்தப்படியே இமயமலை
பைநீங்கிப் பொம்மையாகிய சிவிதைமேற்கொண்டி ஒருபூஞ்சோ
லையிற் சேர்ந்தனர்—எ-று. (௩௬)

காமரங்குறிஞ்சிமற்றுங்களியளிக்குலங்கள்பாடக்
காமரஞ்செறியமாரன்காகளமனந்தங்கூவக்
காமரம்புகுந்ததென்றற்காலடைந்தினிமைகாட்டக்
காமரம்புயங்களெல்லாமலர்ந்தனகயங்கடோறும்.

இ-ள். காமரமென்றுமிசையினையும் - குறிஞ்சியென்னும்பண்
னினையும் - மற்றுமுள்ள இசைகளையும் - களிப்புள்ள வண்டினங்
கள்பாடவும், மண்மதனாவன் உலகத்தில்வாரும் உயிர்களுக்கு ஆ
சையைபுண்டாக்கத்தக்க பஞ்சபாணங்களை யேவவும், அவனுக்குக்

காசனங்கொடிய குயில்கள் அனந்தமாகக்கூவும், தெய்வத்தாழ்ந்
தவா விருஷங்களுள்ள சோலையிலடைந் தினிமைகாட்டவும், அழ
குபொருத்திய தாமனாமலர்களெல்லாம் தடாகங்களுதோறு மலர்
ந்தன—எ-று.

காமரம் - இசை.—காமர் - ஆசை.—அஞ்சு-பஞ்சபாணம்.—கா-
நோலை - மரம் - விருஷம்.—காமர் - அழகு.— இவ்வாறு பதம்பி
ரித்துக்கொள்க. முல்லை - அசோகமலர் - நீலோற்பலமலர் - மா
ய்பூ - தாமனாமலர் - இவை மண்மதபாணங்கள். (௩௪)

சங்கையஞ்சடையானம்பொந் காலின்மேற்சொரிதற்கென்றே
வங்கையாலிசைச்சோதகறுநாள்வருத்துமென்றே
செங்கையற்கருங்கட்பைம்பூட்சிற்றிடைப்பிணத்தெகாங்கை
மங்கையல்லாணாயெல்லாமலர்பறித்திடுமினென்றாள்.

இ-ள். சங்கையத்தரித்துள்ள அழகிய சடைமுடியையுடைய
பாமசியனது அழகும் பொலிவுமுள்ள திருவடிகளில் சாற்றுதற்
காகவோ, அழகுள்ள கையாற் பாமசிவத்தை யிசைத்தழுவுதற்சி
த்திப் பிரியுந்தாள் தேரிநிமாடிகிலை வருத்துமென்றே, செவ்வி
தானகயல்க்கீழ்போன்ற கருங்கண்களையும் பைம்பொன்னுற்செய்
யப்பிட்ட ஆபரணமாகிய மேகையணிந்த சிநிய இடையினையும்
பருத்ததான்களையுமுடைய தோழிகளைதோக்கி மலர்கொய்ப்புங்க
ளொன்று பாரிவழிதேவியார் கட்டினாயிட்டனர்—எ-று. (௩௫)

வேறு. கருமலர்ச்சுமுலார்செறிசாவிடை
வினாமலர்ச்சிடைவச்சுசைவிம்மின
வாவிடத்தவளவ்விடைசேர்தலான்
மாமுதல்லுயிர்பெற்றனமானமே.

இ-ள். மலர்மாலச்செருகியுள்ள கரியஅளகபாரமுடைய மாதர்
கள் தெருங்கியசோலையினிடத்தில் வாசனைபொருத்திய மலர்கள்
தோறும் வச்சுகளினினைசமிகுந்தன அந்தவிசையோசையினால் பா
மசிவத்தினிடப்பாகம்பெற்ற பார்வதிதேவியார்அவ்விடத்திற்சேர்
ந்தமையால் மாக்களும் தல்லுயிர்பெற்றதைப்பொட்பாசும்—எ-று.

காவினிலொருத்திதல்கரியபுயின்னலிற்
பூவினைச்செருகியபொழுதுதிங்களைத்

தாவியதரவெனவதலிற்றைக்கவே
யேனியகணைமலரொண்ணலானதே.

இ-ள். சோலையினிடத்தி லொருமானு தயினுடையமயிர்ப்பிழி
னலில் மலநாற்செருவியுடையாறு அந்தமலர் சரிப்பமானது சந்தி
ரணப்பற்றத்தாவியதென்றுசொறுதி அந்தச் சரிப்பத்திலுமேன் னைக்
கும்படி மலமதனேனிய மலர்க்கணையையொத்திருந்தது—எ-று.
மயிர்ப்பிழின்னல் - பாம்பாகவும்; அவர்களுடையமுகம் - சந்திர
னாகவுங்கொள்க. (௩௭)

வேறுகைதொடற்கெளியபோதுபறித்துத்தங்காததாற்றிண்டி
யெய்துதற்கரியபோதிற்கிரங்கிடுமடந்தைநல்லார்
மைதிகழ்ஞமுன்மேல்வண்ணிமலர்க்கொடிவளைத்துவீழ்தல்
கொய்திடுமலனையென்றுகொடிதனைவளைத்தல்போலும்.

இ-ள். கையினால் எட்டிதற்கு எளியதுகளாயிருக்கு மலர்களைப்
பறித்துக்கொண்டு தங்கள்கையினால் தீண்டிப்பறித்தலுக்கு அரிதா
யிருக்கு மலனாக்குறித்து இரங்குகின்ற மாதர்களுடைய மேகம்
போலக் கருமைநிறங்கொண்டு விளங்குகின்ற அளகபாரத்தின்மே
லிருக்கும் வண்ணிகள் பூங்கொடிகளைவளைத்துக்கொண்டு வீழ்தல்
இத்தமலனாப் பறித்துக்கொள்ளுங்கொண்டு அவர்களுக்காகப்
பூங்கொடிகளை வளைத்தல்போன்றன—எ-று. (௩௮)

சுற்றடிசெண்பகத்தடியிற்சேர்த்தொரு
பொற்றொடியொருகையாலணத்துப்பூவெலா
மற்றொருகாத்தினால்வளைத்துவாங்கினான்
பற்றியங்கொருகொடிபடர்தல்போன்றதே.

இ-ள். பொன்னாற்செய்த வளையலணிந்த கையினைபுடைய ஒரு
மாதானவள் தன்னுடைய சிறியபாதத்தைச் செண்பகமாத்தினடி
யில்வைத்துக்கொண்டும் ஒருகையாலணத்துக்கொண்டும் மற்றொ
ருகையினால் கிளைகளைவளைத்துப் பூவைபெயல்பாம்பறித்தனள். அ.
வளவ்வாறு அம்மாதத்தினருகு சேர்ந்திருக்குதல் ஒருகொடியான
துஅம்மாதத்தைப்பற்றிப் படர்தல்போலிருந்தது—எ-று.

செண்பகவிருகும் சற்புள்ளு மாதர்களுடைய நிழல்பட்டவள
லில் மலருகின்றவிருகும். (௩௯)

பற்றியேற்றொருவரும்பறித்திடாசொரு
முற்றி.தழைபறித்தனன்முல்லைப்போதெலா
மற்றவனைகொடுவருதனோக்கினார்
பெற்றனளவளி.லும்பெரி துநான்மலர்.

இ-ள். தொழிந்தி.தறத்த ஆபரணமணிந்திருக்கும் ஒருமாதான
வள் வேற்றொருவரும் பறித்திடாவண்ணம் முல்லைமலர்க்கோயெஸ்
லாம்பறித்தனள். அவள் மலர்க்கோயெஸ்லாம் நாமேபறித்துக்கொ
ண்டோமென்னும் சுந்தோஷத்தினால் புண்ணகையுடன் வருவதை
ப்பாரித்த மற்றொருத்தி தனகத்தக்கொண்டு வருகிறவளிடத்திலு
மிருந்தமலர் வாங்கிக்கொண்டாள்—எ-று. (சுய)

தளவெறுதகைச்செயர்வனாகத்தாழ்தலா
விளமுலைதொடுதலாற்றுகளிறைத்தலா
லளகமுமளிகளுமனிழ்த்துநீவலால்
வளமலருதடிசாமணிகள்போன்றதே.

இ-ள். முல்லையரும்பென்று சொல்லத்தக்க தந்தவரிசையைபு
டையமாதர்கள் வளக்கத்தாழ்தலாலும், அவர்களுடைய இளமை
ததயிமைபுள்ள தனங்களைத்தொடுதலினாலும், அவர்கள் அளகத்தை
அலிழ்த்தலாலும், வளமிகையோட்டுதலாலும்,மலருதவுகின்றவள
ம்பொருந்தியசோலையானதுஅவர்கள்கணவனாயொத்தது—எ-று.

தாரணிமுழலினொருத்திசுண்பகத்
தோணிதனுமலர்பறித்தவெல்லையிற்
பூணமுலைகளின்பொழிந்தபூமது
வாரணமருப்பிடைமதங்கள்போலுமே.

இ-ள். பூமலையணிந்த அளகபார்த்தையுடைய ஒருமாதானவள்
சுண்பகத்தினுடைய அழகுபொருந்திய நல்லமலரைப் பறித்த
போது அவளுடைய அழகுநிறைந்த தனங்களில்பொழிந்த தேன
னது யானையின்தந்தங்களின்படியும் மதநீர்போலிருந்தது—எ-று.

வெறு. போதுகுத்தபொழிவிடைநீங்கினர்
தாதுகுத்தமலர்த்தடஞ்சார்ந்தனர்
மீதுகுத்திதுழைத்திடும்வேலெனக்
காதுகுத்திவளைத்திடும்செண்ணினார்.

இ-ள். மேலேகுத்தி புள்ளே நுழைகின்ற வேலைப்போல் காத ளவுஞ்சென்று குத்தி வளைக்கும் கண்ணோபுடையமாதர்கள் மலரிட வோச்சிந்நுகின்ற சோலையிடத்தினிலும் நீங்கினவர்களாய் மகரந் தங்கவோச்சிந்நுகின்ற தடாகத்திற்கேர்த்தாரிகள்—எ-று. (சங்)

தினோத்திரமுமொருந்திதன்சிவந்தவாய்கலை
வளைத்திடப்புனைவிவாகத்தோய்நினை
முனைத்திரிந்தாண்மிசைமுருகுருவிதழ்
கிளைத்திரும்பங்கயக்கிளியைப்போலுமே.

இ-ள். அத்தடாகத்திற்பொருந்திய ஒருமதினுடைய சிவந்த புடைவையானது தலைநெஞ்சுநீந்திருக்கும்படி தோன்றுகின்றவள் அந்நீர்நடுவில் முனைத்திரிங்கொடியிலேமேல் வாசனைநீங்காத இறழ் களுடன் பூத்திருக்குஞ் செந்தாமரைமலரிருக்கும் திருமணைப் போல் காணப்பட்டாள்—எ-று.

ஈண்டுக்கிளியெய்து-ஆகுபெயர் பொருள்கூறுமிடத்து கிளி மொழிபோன்றமொழியுடையாளெனப்பொருளாதல்காண்க(சச)

ஒருமயிலளகமுமுதித்தலன்றியே
விளிதருகலைபுமேன்மிதிக்கநீந்தினுள்
பெருமகன்மகிழ்ந்திடப்பின்னுமுன்னுமாய்ச்
சுரந்தியமுனையத்தொடர்ந்தல்போலுமே.

இ-ள். தங்கள்கணவனாகிய சமுத்திரராஜன் மகிழும்படி கங்கா நதியானது யமுநாததியுடன் பின்னுமுன்னுமாய்த் தொடர்ந்து போகுதல்போல மயில்போன்ற சாயலையுடையவளாகிய ஒருமா தானவள் அளகபாரமும் முழுவதும் உடுப்பதத்தின்றுப் பரந்த வஸ்திரமும் மேலேமிதக்கும்படிநீந்தினுள்—எ-று.

கங்கை - வெண்மைநிறம்—யமுனை - கருமைநிறம்—ஈண்டுவஸ் திரம் - வெண்மைநிறம்—அளகம் - கருமைநிறம். (சடு)

காளமைப்புரிசுழற்பின்னல்கண்னைத

• தோளெனப்படைத்தவண்முதுகிந்தோன்றுதல்
வேளெனப்பெயர்பெறுட்வீரன்மன்கையின்
வாளினைக்கடறினில்வைத்தல்போலுமே.

இ-ள். கரும்பினைத் தோளாகப்படைத்த ஒருமாதினுடையமுது
வினாபினை சட்டுப்பட்டிருக்கிற கரிய அளகத்தின்மீது இன்னொரு
தோஷத்துடன். வேளென்றுபெயர் பெற்ற மலிமதன்னைவான உ
றையில் வைத்ததுபோலிருக்கின்றது—ஏ.று. (சௌ)

(கடறு - வாளுறை.)

காமநுபுணல்குடைந்தொருத்திகார்த்தமுன்
மாமுதுகுதுதுயின்வளைத்துநின்றனர்
புமதன்வருட்பநாண்புட்டியோரிரு
தாமனாபுட்டியசாபம்போலுமே.

இ-ள். அழகுபொருந்திய அந்நரிவிடத்தில் ஒருமாதானவன்
முழுவும் கரும்பினைமுள்ள தன்னுடைய குழற்பின்னல் முதுகினி
டத்தில் பொருத்தாவண்ணம் எதிரில்வளைத்துநின்றனர். அப்பின்
னால் மலிமதன்வண்ணமுடைய நாணியைப்பூட்டி இரண்டு தாமனா
மலர்க் கண்ணைப்பூட்டிய விஷைப்போலிருந்தது—எ.று.

பின்னல்வளைத்திருத்தலால் - வில்லாகவும், அவளுடையகைகள்
தாமனாயம்பாகவுட்கொடுக்க. (சௌ)

பாவினையொருத்திதன்முதத்தைப்பண்ணளி
முடியெருங்குழல்மறைக்கமுழுகினுள்
அகையோடமுதசந்திரனையோர்கரு
மாணம்மடத்துளேமறைத்தல்போலுமே.

இ-ள். மாற்றுயர்ந்த பொன்னினால்செய்யப்பட்ட ஆபரணங்க
ளணித்துள்ள ஒருமாதினுடையமுதத்தை இசைபாடுகின்ற வண்டி
ள் மொத்தத்துக்கொண்டிருக்கும் அளகமானது மறைக்கும்படிமு
ழுகினுள். அது அமுதம்நிறைந்தசந்திரனைக் கரும்பாம்பானது ஆ
சையுடன் தம்படத்துக்குள் மறைப்பதுபோன்றது—எ.று.(சௌ)

முத்தின்வானகையினுள்முழங்கும்போதவர்
மெத்தியகுழற்புனலொழுக்குவெம்முலை
இத்தசன்முனிவினாச்செலுத்துமவாருண
வத்திரம்போலதகாகத்தோன்றுமே.

இ-ள். முத்தியையொத்த ஒளிபொருத்திய தத்தவரிசையை
டைய மாதர்கள் முழங்கும்போது அவர்களுடைய மிருதுவாகிய

அளகத்திலிருந்து ஒழுகாநின்ற நீர்த்துளியானது மலிமதங்கோ
பத்தினால் அவரிசுர்தனங்களில் எவுகின்ற வாருணஸ்திரம்போல
அழகாகத்தோன்றுகின்றது—எ-று. (சக)

ஒருத்திதன்குளிரிமுகமொளிரவோங்கிய
மருக்குழைமுதுகெலாமறைக்கமுழுகினுள்
வெருக்கொளமதியினைவிழுங்கும்வேளைபாரித்
திருட்குலமொளித்துவந்திருத்தல்போலுமே.

இ-ள். ஒருமாதானவள் தன்முகந்தெரியவும் மிகுந்தவாசனையுட
ன் கருமைநிறமுள்ள அளகபாரமானது தன்முதுகுமுழுவதையும்
மறைக்கவுமுழுகினுள். (அப்போது அந்தஅளகம்) அச்சங்கொள்
ளும்படி சந்திரனைவிழுங்குங் காலம்பாரித்து இருட்கூட்டம்வந்து
ஒளித்திருப்பதையொத்தது—எ-று. (ரு)

(அளகம் - இருளும், முகம் - சந்திரனுமாகக்கண்டு கொள்க.)

கசனவெண்மதியுடன்கமலப்போதினைப்
பகையறும்படியுடன்படுத்திவாளென
நகைமுலையொருத்தியந்நளினப்போதினை
முகமிசையழுத்தினுண்முருகுவேண்டியே.

இ-ள். ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சந்திரனுடன் தாமரைமலரைப் ப
கைநீங்கத்தக்கதாக உடன்படுத்திகின்றவள்போல அந்நீரிலிருக்
குந்தாமரைமலரைப்பறித்துத் தன்முகத்தில்வைத்து அழுத்தினுள்
வாசனையைவிரும்பி—எ-று. (ருக)

வேறு. இடையினிலொழுநுந்தெண்ணீர்

ரினியவான்கங்கைகாட்டப்
புடைவளர்முலையில்வீழும்
புனன்மலையருவிமானத்
தொடைசெறிமுலிற்சோருந்
துளிபுயந்துளிநேராகக்
கூடைதருமயில்வேற்கண்ணார்
தினைத்துநீர்க்கணாயிற்சேர்ந்தார்.

இ-ள், அந்நீரின் முழுகியெழும்போது இடையினின்றொழு
நுந் தெளிந்தநீரானது இனிதான ஆகாயகங்கையைக்காட்டவும்,

இருபத்திலும் பாந்த தனங்கனிவிடத்திலிருந்து ஸீமும் நீரானது மலையருவியையொப்பாடவும், மலையிறைந்த அளகத்திலிருந்துசொருகிற நீர்த்துளியானது மேகம்பொழிநெ நீர்த்துளியையொப்பாடவும், கடைச்செய்யிழத்த கூர்மையுள்ள வேல்போன்ற கண்ணையுடைய சிலமாநீர்கள் திரிமூர்த்திக் கணையிற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று.

மாதரிடையானது பாப்பவர்கண்ணுக்குத்தோன்றாமல் அநிக லாண்மையாயிருப்பதைப்பற்றி அதனைஆகாயம்போற்கூறுதலால் அவிவிடத்தில் விழ்செய்யுநிலை ஆகாயங்கையென்று உவமித்தார். மற்றவை வெளிப்படை. (௫௨)

ஆனமரும்புத்தெண்ணி
ரம்புலியமுதாமென்னத்
தேனருமலப்போது .
சித்தியதிவலையென்னத்
தூதகச்செவ்வாய்த்தெண்ணி
தொண்டையிற்சொரிதேனென்னக்
காணகமயிலப்போல்வா
ரணவருங்கணையிற்சேர்ந்தார்.

இ-ள். முகத்திலிடத்திருந்து சிந்துகிற நீரானது சந்திரவிடத்திலிருக்கும் அமுதம்போலாருமென்றுகொல்லவும், இவ்வாறுசொல்லுமன்றித் தேனுடையமலருகின்ற தாமரைமலர் சித்திய தேனாரியென்றுசொல்லவும், பரிசுத்தமுள்ள நகையினையுடைய செவ்வாயிலிடத்திருந்து சிந்துகிறநீர் கோவைக்கனியினின்றும் சொரிசின்ற தேனென்றுசொல்லவும், வனத்திற்சஞ்சரிக்கு மயிலையொத்த மாதர்கனெல்லாரும் ஸ்தாநஞ்செய்தானவுடன் நீர்க்கணையிற்சேர்ந்தார்கள்—எ-று.

(இவ்வாறு சொல்லுகின்றவர்கள் ஆடவர்கள்.) மாதர்கள்முகங்க ணை-சந்திரனைப்போலவும் செந்தாமரைமலரைப்போலவும் கூறுத லால் அம்புலியமுதாமென்றும், கமலப்போதுசித்தியதிவலையென் னும், அவர்கள் செவ்வாயைக் கோவைப்பழம்போற் கூறுதலால் தொண்டையிற்சொரிதேனெனவுந் கூறினர். (௫௩)

மறுகலிபுத்தூர்த் தாமத
மடந்தையர் முடையித்தேவரிந்
சிறுமுதலிசையித்தூத்தம்
கடமயினித்திவலைக்கட்ட
முறுகரிமருப்பில்லையி
லுயர்கமலத்திலுவானி
லிதைதருமுத்தராசி
நிகர்த்தனகிதினேநாம்.

இ-ள். நீர்க்கணாயிற்சேர்ந்து மறுபுடைவை யுடுத்திக்கொண்ட
அந்தமாதர்களுடைய தனங்களிலும் - தோட்களிலும் - சிறுமுதல்
நிலிடத்திலும் - அளகபாரத்தினிடத்திலும் பொருந்திய நீர்த்து
ளிக்கூட்டமானது பெரிய யானைத்தந்தத்திலும் - மூங்கிலிலும்
மலர்களுக்குள் உயர்ந்த செந்தாமரைமலரிலும் மேகத்திலும் நி
தைத்திருக்கும் முத்தராசிகளை யொத்திருந்தன—எ-து.

மாதர்தனங்களை - யானைக்கொம்புக்கொப்பாகவும், தோள்களை -
மூங்கிலுக்கொப்பாகவும், முகத்தைச் - செந்தாமரைமலருக்கொப்
பாகவும், அளகத்தை-மேகத்துக்கொப்பாகவுஞ் சொல்லுதலானும்,
யானைத்தந்தம் - மூங்கில் - தாமரை - மேகம்-இவைகளில் முத்தம்
பிறப்பதினாலும், தனமுதலியவற்றில்தோன்றும் நீர்த்துளிகளை
முத்தம்போலக் கூறினார். (௫௪)

வேறு. தினாயேறுதிருமாதரிதரளாகுமெனவே
கணாயேறிமடவார்கள்புடையேசலந்தார்
நனாயேறுகொடியாகவுடையானைநண்ணி
யுனாயேறுகிளிபோலுமுமையாள்பணிந்தாள்.

இ-ள். பாற்கடலிலிருந்து அந்தந்தமாக மகாலட்சுமிகள் கணா
யேறியதுபோல அந்தநீரில்நின்றும் கணாயேறிய தோழியார்கள்
தம்முடைய அருகிற்சூழ்ந்துவரும்படி வெள்ளைநிறமுள்ள ரிஷிப்
பந்தைக் கொடியாகவுடைய பாரசிவத்தினிடத்திற்சேர்ந்து மறு
மொழிவசனக்குங் கிள்ளையையொத்த பார்வதிதேவியார் பணிந்
தார்—எ-து. (௫௫)

திருமேனியெயில்வீசசியனொர்புறத்தே
யுருமேனிகரிதானவுமைபாளமிந்தார்

அருளோடுபலகூறியமுதானகுழல்மேன்
மருமாவிலிருமுடிமணிமார்பணிந்தார்.

இ-ள். கோடிருகிய பிரகாசம்போலவிளங்குகின்ற திருமேனி
யிடுவாயுடைய பாமசிவத்தினிப்பக்கத்தில் சாமளதிறமேனியுள்ள பா
ரிவழிதேவியார் லிற்றிருக்கச் சுவாமியானவர் அருளுடனே சில
வாரித்தைகளிபேசி அமுதாதிய கூந்தலினிடத்தில் வாசனைபொரு
ந்திய சிலபுமாவிராசுச் சிலரத்திரபாணங்களை மார்பினிடத்திற்
றரித்தார்—எ-று. (௫௭)

வேறு மங்கைமேனியிலமுதகெலம்பார்த்தரன்மகிழ்ந்து
செங்கையாலணைத்துநாசெய்வானமுதமேறிருவே
சங்கையானதுபமுனைபாமெனவுணக்கருதிச்
சங்கையாருமேயிறங்குமேசடையினுந்தாம.

இ-ள். பாரிவழிதேவியாருடைய திருமேனியில் சவுந்தரியத்தை
பெல்லாம்பார்த்துப் பாமசிவமகிழ்ந்து திருக்காங்களால் தழுவித்
கொண்டு வசனிக்கின்றார். அமுதம்போல்பவளே செல்வம்போல்
பவளே சங்கையானது உன்னை யமுனையென்று சந்தேகித்துச்
சடையில்தின்று மிறங்குவளே—எ-று. (௫௭)

காளியேயெய்யெயுருக்குமுன்னெழிலெனக்கரந்தை
தாளியேநியசடையவனுரைத்தனன்றழல்சேர்
வாளியேயெனச்செவியினெச்சுதெலும்வரைநேர்
தோளியேவுறுமயிலெனப்புலர்ந்திவைசொல்லும்.

இ-ள். காளியே உன்னுடையசௌந்தரியமானது என்மனதை
யருக்காநின்றதென்று கரந்தைப்பத்திரமுந் தாளிமலரும்பொருந்
திய சடையினையுடைய பாமசிவம்சொன்னவளவில் அந்தவார்த்தை
யானது தீயிற்காய்ந்துள்ள பாணம்போல காதினைச்சுடவே மூங்
கிலையொத்த தோளையுடைய பாரிவழிதேவியார் பாணமேறுண்ட
மயில்போல மனம்வாடி இத்தவார்த்தை சொல்லுகின்றார்—எ-று.

சுருமைநிறம்பந்திப் பாரிவழிதேவியாருக்குக் காளியெனீ ஒரு
பெயர் கூறப்படுகின்றது. (௫௮)

உண்டகார்விடமயக்கியதிவையுமைத்தலைமேற்
கொண்டநீர்விடமயக்கியதெனப்பலகூறி

யண்டர்நாயகிதொடிகளைநெரித்தணிசிதறி
வண்டமுமலர்த்தொடைகளும்பரிந்தனள்வாங்கி.

இ-ள். நீர்முன்னுண்ட கரிபவிபரிமானது உம்மைமயக்கியதில்
லை உம்முடைய தலைமேற்கொண்டிருக்கும் நீராகியவிடம் இப்
போதுமயக்கியதென்று பலவாகச்சொல்லித் தேவர்களுக்கெல்லா
மிறைவியாகிய பார்வதிதேவியார் கைவளையங்களை நெரித்துவிட்
டும் ஆபரணங்களையெல்லாம் சித்திவிட்டும் வண்டிகள்நீங்காத பூ
மாலைகளையும்வாங்கி யெறித்துவிட்டார்—எ-று. (௩௯)

காருநீருமாமெனும்படிகலந்தவாழ்கங்கை
நீருநீருமாயுடனறைந்தினிதிருநெடுநா
ளோருமென்றையழைத்ததுசலமகளுறவுஞ்
சேருநீர்பிழ்வருத்தமுங்காட்டவோசெப்பீர்.

இ-ள். மேகமும் நீருமாமென்றுசொல்லும்படி கலந்து நீருரு
வமாகிய கங்கையும் - நீரும் நெடுநாள் வாழ்ந்துகொண்டிருங்கள்
இப்போதென்னையழைத்தது அந்தக்கங்கையினுடைய உறவும் அ
வளால் நீர்பிழிந்த வருத்தத்தையுங் காட்டவோசொல்வீர்—எ-று.

நன்றுநன்றெனப்புகையுடனகையுடனவின்முன்
மன்றுளாடியவரதனுமுனாசெய்வாண்டயிலே
யொன்றுமாகவென்பிழையிலையுபாயினிற்சிறையுண்
டென்றுகூறினையதனையும்பொறுத்தருளென்றார்.

இ-ள். நன்றுநன்றென்று புகையுட னகையுண்டாகச்சொல்லி
னள். அவ்வாறுசொன்னவளவில் ஞானசபையில் ஆனந்தநடனஞ்
செய்தருளிய பரமசிவமும் பிரிதியுத்தரவுசொல்லுகின்றது. உமை
யவளே என்னால் யாதொருகுற்றமும் நேரிட்டதில்லை ஆனால் என்
வார்த்தையில் குற்றமுண்டென்று சொல்லினை அவ்வாறுண்டாயிரு
ந்தாலும் அக்குற்றத்தையும் பொறுத்தருளென்றார்—எ-று.

சந்தோஷத்தினாலும் - கோபத்தினாலும் - இகழ்ச்சியினாலும் -
நகையுண்டாகும். அவற்றில் இங்குண்டானநகை கோபத்தினாலெ
னக்கொள்க. (௪௦)

நயந்துநான்கொலுமொழிகணம்மிடற்றுறைந்தோ
முயைந்தவாசிகாண்டொயிமைபோலிருந்ததென்றிகைத்தார்

வயந்தவேனிலுட்புலவிபாந்தழிப்போமாதே
புயர்ந்தகோத்திரமகளிரும்வெறுப்போயுளாயாய்.

இ-ள். உண்ணிடத்தில் விருப்பங்கொண்டு நாஞ்சொல்லுவின்ற
வார்த்தைகள் நம்முடைய கண்டத்திற்பொருந்திய விஷித்துடன்
கவந்துவருந் தன்மைபிஞ்சு உணக்குக் கொய்கைபோலிருந்ததெ
ன்றுகொல்லி உணமயவளே, மாதர்கள் வசந்தகாலமாகிய வேனிற்
காலத்தையும் ஊடலிஞ்சு விண்ணேதழித்துவிடுவார்களோ உயர்ந்
தகோத்திரத்தின்பிறந்த மாதர்கள் கணவர்களை வெறுப்பார்களோ
சொல்லுவாயாகவென்று சுவாமிகுறினர்—எ-று. (௬உ)

இருளாதேந்தருக்குரலியேபுலவியேனென்றார்
பருதிமாமதிவிதியோவிதிமெனப்பகர்ந்தார்
மருவுமால்விழிமடந்தையேமறஞ்செலாதென்றார்
பொருதவேந்தையினுரியோவிதிமெனப்புதன்றார்.

இ-ள். இருளையொத்த அளகத்தையுடைய உணமயவளே, எண்
லிடத்திலுணக்கு ஊடல்நேரிடக்காரணம் யாதென்றார்.—இருளை
நிக்குகின்ற சூரியசந்திரர்களாகிய நேத்திரங்களுள்ளவளோ, அந்தவா
ரித்தையை அத்தமட்டில் நீக்கிவிதிமென்று பார்வதிதேவியார் சொ
ல்லினார். மான்விழிபோல்பார்வைபுள்ள உணமயவளே இந்தக்கோ
பம் நித்திதூச்செல்லாதென்றார். அப்படியானால் மாணக்கொல்ல
த்தக்க புலியிந்தோலையுடையவளோ அந்தவார்த்தையை விட்டுவிதி
மென்றார்—எ-று.

. சூரியசந்திரர்களுக்கெதிரில்-இருளிராததுபோலவும், புலிக்கெ
திரில் - மானிராததுபோலவும், உமக்கெதிரி லாடலிராதென்பது
தோன்றத் தேவியார்குறினர்.—வலக்கண் - சூரியனும், இடக்கண் -
சந்திரனும், நெற்றிக்கண் - அக்கினிபுமாக அறிந்துகொள்க. இங்
வுலகத்துக்கு ஆதாரமாகிய முச்சுடர்களுமோ பரமசிவத்துக்கு
நேத்திரங்களென்னிஸ். அல்ல அந்தமுச்சுடரின் பிரகாசத்துக்கும்
காரணமாயிருப்பது, இதனைப் பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடை
ய கண்களை முடியகாலத்தில் இந்தமுச்சுடர்களிருந்தும் உகைமெ
ல்லா மிருண்டிவிட்டதென்பதினாலுமறிக. (௬௩)

இயலுமோதிமதடைச்சியேபுலிவதோவென்றார்
புயலதேனோனிடந்தோவிதிமெனப்புதன்றார்

மயிலேதேர்தருஞ்சாயலாய்மாஞ்செலாதென்றார்
பயிலராவணிபுயத்தோவிடுமெனப்பகர்ந்தாரீர்.

இ-ள். பொருந்திய அன்னநடையினையுடைய உமையவளே இவ்வாறு கோபஞ்செய்யலாமோ வென்றார். மேகத்தையொட்டித் தென்றுசொல்லத்தக்க காளகண்டத்தையுடையவளோ அந்தவார்த்தையை விட்டுவிடுமென்று சொல்லினார். மயிலையொத்த சாயலையுடைய உமையவளே கோபமாகாதென்றார். அம்மயிலுக்குப் பகையாகிய சரீப்பங்கையணிந்த புயங்களுள்ளவளோ அந்தவார்த்தையைவிட்டுவிடுமென்றார்—எ-று.

மேகத்தைக்கண்ட அன்னமொதுங்கிவிடுவதுபோலவும், மயிலைக்கண்ட பாம்புபோலவு முடல்நீங்கிவிடுமென்பது கருத்து. (௬௪)

வான்பிடித்துறைசுரந்திபுனலதுவடிவாங்
கான்பிடித்தசெஞ்சடையுடன்வடிவெலாங்கனலாம்
யான்பிடிப்பதெப்படியென்வுரைத்திடக்கரத்தின்
மான்பிடித்தவர்கலைபிடித்தான்மலைமானே.

இ-ள். (இவ்வாறுசொல்லிவந்த உமையம்மை கோபந்தணிந்து சொல்லுகிறார்.) ஆகாயத்தைப்பற்றிவாழ்கின்ற கங்கை நீர்வடிவாகும், வாசனைபொருந்திய சடையுடன் உம்முடைய திருமேனியோவென்றால் தியின்வடிவாகும், இவ்வாற்றுக்குமுட்கை நால்பிடிப்பதெப்படியென்றுசொல்ல, திருக்கரத்தில் மான்பிடித்திருக்கும் பரமசிவம் பார்வதிதேவியாருடைய முந்தானையைப்பற்றினார்—எ-று. (௬௫)

வேறு. பற்றியீசர்பிடித்தலும்பன்மணி
யுற்றமேகலைமுத்தமுதிர்ந்தன
சுற்றுமேகலைதானுந்துவண்டிகண்
னுற்றநீரையொழுக்குதல்போலுமே.

இ-ள். இவ்வாறு பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய முந்தானையைப்பற்றினவளவில் மேகலாபரணத்திற்பொருந்திய முத்துகளெல்லா முதிர்ந்தன. (அதுஅவ்வாறுதிர்ந்தது) உமையம்மை ஊடலால் கண்ணீர்சிந்தக்கண்டு அம்மேகலையும்வாடிக்கண்ணீர்சிந்துவதுபோன்றது—எ-று. (௬௬)

வேறு பயிற்சூழ்கலைபறித்தனளரவுரிபற்றி
மயிலகன்றிடுஞ்செயலெனவினறயவன்மகிழ்ந்தான்
சயிலமங்கைதன்விழிபிண்ணிவந்துணாதந்தான்
குயிலெனும்படிகண்டுகண்டுள்ளமுங்குழைந்தான்.

இ-ள். சுவாமி தன்னுடைய முந்தானையைப்பிடித்தவளவில் பா
ரிவழிதேவியார் அந்தமுந்தானையை விடுவித்துக்கொண்டனர். அ
தைப் பரமசிவன்கண்டு பாம்பின்மேலேப்பற்றிக்கொண்டு மயில்
செல்லுந்தன்மைபோ லிருக்கின்றதென்று மகிழ்ந்தார். மீட்டும்
பாரிவழிதேவியார் தன்சண்கள்செவந்து சோபமாகவசனித்தார். அ
தைக்கண்டு குயில்போன்றிருக்கின்றதென்று பரமசிவன் மகிழ்ந்த
னர்.—எ-று.

குயிலின்கண் - செம்மைநிறமுள்ளதாதலாலும், உமையம்மை
வார்த்தை - அதனுடைய தொலிபோலிருத்தலாலும் குயிலென ம
கிழ்ந்தாரென்பது தாற்பரியம். (௬௪)

வேறு கைம்மறிச்சிவன்காளியென்றோதலும்

வெம்மைபற்றிவிழிகளிலுந்தன

வம்மைபச்சையவயவம்யாவையுஞ்

செம்மையுத்திடல்செப்புதல்போலுமே.

இ-ள். கையில்மானேந்திய பரமசிவன் உமையம்மையைநோக்
கிக் காளியென்றுசொல்லியவளவில் உமையம்மைக்கு மனம்பெம்
பிக் கண்கள்செவந்தன. அவ்வாறுசெவந்தது உமையம்மையினுடைய
மரகதமணிநிறமுள்ள அவயவங்களெல்லாம் இனிச் செம்மைநிறம்
பொருந்துமென்று காண்பிப்பதுபோலிருந்தது—எ-று.

செம்மைநிறம்பொருந்துமென்று காண்பிப்பதுபோலக் கண்க
ள்செவந்தனவென்று கூட்டுக. (௬௫)

நித்தனாக்கபிடித்தலுறித்தில

வுத்தரியமலிழ்ந்துமைபாள்செல

வைத்ததானைத்தறித்ததுவானதி

பத்தியாற்பதம்பந்துதல்போலுமே.

இ-ள். பரமசிவம் உமையம்மையினுடைய திருக்காதைப்பிடி
த்தவளவில் முத்துகளாலாகிய உத்தரியமலிழ்ந்து உமையம்மை

நடக்கப்பெயர்ந்த திருவடிதழைத்ததில் கங்கையானவர் பத்தி
யினால் தாயே நீமுனிந்து செல்லவேண்டாமென்று உமையம்மை
யினுடைய திருவடிகளைப் பற்றிக்கொள்வதுபோலுமிருந்தது.—
(ஆகாயகங்கைவெண்மைநிறமுள்ளதாநலினிவ்வாறுகூறினர்.)

வேறு விசையினுள்ளிருள்விசையைதன்னுட
னிசையிலாவரன் மொழிபாவுங்கூறினால்
வசையிலாத்தவஞ்செய்வாரனாகியெத்
திசையிலேயுளதெனத்தேடிச்சேர்ந்தனர்.

இ-ள். இவ்வாறு வேகத்துடன் சென்ற பார்வதிதேவியார் ஒத்து
மையிலாத பரமசிவத்தினுடைய வார்த்தைகளை யெல்லாம் தம்மு
டையதொழிபாகிய விசையென்பவருடல் சொல்லிக் குற்றமில்
லாத தவஞ்செய்வதற்குக் காசி யெந்தத்திசையிலிருக்கின்றதென்று
தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளினர்—எ-று. (எய்)

சாற்றுமத்தலத்தின்கீழார்ந்து நம்பனைப்
பொற்றியவ்விடைத்தவம்புரியவெண்ணினான்
மாற்றவள் பெயரினால் மருவுகின்றபே
ராற்றினிற்கொடுமையாலதனை நீங்கினான்.

இ-ள். சொல்லுகின்ற அந்தத்தலத்திற்கேர்ந்து அவ்விடத்தில்
பரமசிவனைத் துதித்துத் தவஞ்செய்யக்கருதி அங்கிருக்கும்நதியா
னது தன்னுடைய மாற்றவளாகிய கங்கையின்பெயரினால் பொரு
ந்தியிருப்பதால் கங்கையிடத்துத் தனக்குண்டாயிருக்கிற விரோ
தத்தைப்பற்றி அந்த எண்ணத்தை நீங்கினான்—எ-று.

தம்முடைய சக்களத்தியானவள் நதிருபமாயிருப்பதின லின
தகுதியான இடமல்லவென்றுகருதி நீங்கினாளென்பது கருத்து.

மாணிழையுமையவள்வாரணசிபோற்
பேணியதலங்கருமுனிவிற்பேர்சொல
நாணியநதியைநேர்நதியுநாடியே
காணியவெழுந்தனர் காசிநீங்கினான்.

இ-ள். மாட்சிமைபொருத்திய ஆபரணங்களணிந்த பார்வதிதே
வியார் வாரணசியென்னுங் காசிபோல யாவரும்விருப்பியதலங்க
ளும் கோபத்தினால்பேர்சொல்லவுங்கூடாமல்தம்முடையமனதில்

நாணமுண்டாவதற்கேனாவாண சங்கததியையொத்த நதியையும்
காண எழுந்து காசியைவிட்டுநீங்கினான்—எ-று.

நதிகளுக்கும் சங்கையானது சிறந்ததாயிருந்தாலும் அது சங்க
ளத்தியெண்ணும் முறைமையையுடையதா யிருப்பதினால் வெறுப்
புண்டாகி அந்தநதியின்பெயரை வாக்கினுஞ்சொல்லவும் நாணிந
னென்று உணர்ந்துகொள்க. (௭௨)

வேறு. பதிகளுக்கெல்லாம்பதியெனும்விளிஞ்சையம்பதியு

நதிகளுக்கெல்லாமதிகமாம்பாவிமாநதியும்
கதியளித்திடுமீவழித்துணைமருந்தையுங்கண்டா
ளதிகமித்தலம்வாரனாகியிலெனவரைந்தார்.

இ-ள். காசியைவிட்டுச் செல்லும்போது தலங்களுக்கெல்லாம்
கிரோஷ்டமென்று சொல்லத்தக்க திருவிளிஞ்சைப்பதியும், நதிகளு
க்கெல்லாம் கிரோஷ்டமாகிய பாவிமாநதியும், முத்தியருளிச்செய்
கின்ற மார்க்கசகாயனாயுங்கண்டு இந்தத்தலம் காசிக்ஷேத்திரத்தை
ப்பார்த்திலும் விசேஷமானதெயென்று பார்த்திதேவியார்சொல்
லினார்—எ-று. (௭௩)

வேறு. செந்தமிழ்குலவுமத்தலத்திற்சேர்ந்திடுங்

சந்தரக்ஞமலினுள்கதைபிற்கு-றுவாஞ்
சந்தனச்சோலையிற்றனித்துமேவிய
நந்திதலச்செயலினிநவிலுவாமரோ.

இ-ள். தமிழ்வேதமாகிய தேவாரப்பதிகம் விளங்கிக்கொண்டிரு
க்கிற அந்தத்தலத்தில் சேர்ந்தருளிய மேகத்தையொத்த கருநீற
முள்ள அளகபாரத்தைபுடைய பார்வதிதேவியாரது சரித்திரத்
தைப் பின்புகூறுகின்றோம். சந்தனச்சோலையில் தனித்திருக்கும்
பரமசிவனுடையசெய்கையை இனிச்சொல்லுகிறோம்—எ-று.

இந்தத்தலம் - வைப்புத்தலத்தி லொன்றாயிருப்பதினால் பதிகம்
பெற்றதலமே. (௭௪)

வேறு. அன்னவிழிசிவந்தனவென்றான்விழியுஞ்சிவந்ததுபோ
லருக்கன்மேனி

வண்ணியுருப்படைத்துநெடு வராமிகையின்புகுந்தொளித்தா
மாலைப்போதாந்

[

செந்நிறமும்படைத்தருடநிசையுமிருள்கலந்தருண்
நிசையுங்கூட்டம்

சன்னிபொருபுறமாகவிறைவஞ்ஞபுறத்தமைந்த
காட்சிபொனும்.

இ-ள். பார்வநிதேவியாருடைய நிருக்கண்களுடலிணற் சிவந்த
னவென்று பரமசிவத்தின் நிருக்கண்ணுஞ் சிவந்ததன்மைபோலச்
சூரியதேவனுனவன் அக்வினித்தேவன்போலச் செம்மைநிறம்பெ
ற்று அஸ்தமனகிரியிற்போ யொளித்தான். அப்போது மாலைப்
போதுவரச் செம்மைநிறம்பெற்ற மேற்குத்திசையினையும் இரு
ள்சேர்ந்த கிழக்குத்திசையினையுங் குறித்துப் பார்க்குமிடத்துப்
பார்வநிதேவியார் ஒருபாகமாகவும் பரமசிவமொருபாகமாகவும்
பொருந்திய தோற்றம்போலிருந்தது—எ-று.

மாலைப்பொழுதாவது - சூரியன்மறைந்தவுடன் பசுலென்பது
மீரவென்பதுயில்லாதகாலம். (௭௫)

சந்தனசலத்தனத்துமையிரிதலுந்தனித்த
வெந்தையார்குடர்விழிக்கவருருவெளியென்ன
வந்தகாரமும்பரந்தனுகதிர்விழிமதிப்பாற்
சந்திமேலெழுந்திவலைபோலுழிக்கணஞ்செறிந்த.

இ-ள். சந்தனசலத்தையொத்த நிருத்தனபாரமுள்ள பார்வநிதே
வியார்பிரிந்தவளவில் தனித்திருக்கும் எம்மையனாகிய பரமசிவனு
டைய நிருக்கண்களுக்குப் பார்வநிதேவியாருடைய உருவெளித்
தோற்றங்காண்பதுபோல இருள்பரந்தது அவருடையநிருநேத்
திரமாகிய கிரணங்களுள்ள சந்திரனிடத்திருந்து சந்தி மேலெழு
ந்த அமுதத்துளிபோல நகர்த்திரக்கூட்டம் ஆகாயத்தில்திறைந்
தன—எ-று.

பார்வநிதேவியாருடைய நிருமேனி கருமைநிறமாதலா லிவ்வா
றுகூறினர். (௭௬)

அத்தனாருமத்தலம்விடுத்தசலமீதடைந்து
யத்தர்சூழவேயிருந்தனர்நிறைத்தபாற்பரவை
கைத்தலங்களால்விடத்தினைக்குழைத்தொருகலத்தில்
வைத்ததாமெனவெழுந்தனுகளங்குசேர்மதியம்.

இ-ள். பாமசிவமும் அந்த இடத்தைவிட்டுக் கயிலையங்கிரியிற்
சேர்ந்து பத்தரிகள்கூடும்படி வீற்றிருந்தனர். இப்படியிருக்க
அலைகளையுடைய பாற்கடலானது தன்னைப்பால் விஷத்தைக்குழை
த்து ஒருவெள்ளித்தட்டில் வைத்ததுபோலக் களங்கம்பொருந்தி
ய சத்திராணுதயமாயிற்று—எ-று. (எள)

இத்திறமதியந்தோர் அமல்வையிலிறையைநோக்கி
யத்திடாமுகத்தினுடையமுகத்தவனுஞ்சொல்வார்
முத்தனோயுமதுதென்பாண்முகத்தினிற்கருமையெல்லாம்
பத்தியாதலினுல்லறோபகத்ததெம்மண்ணெயென்றார்.

இ-ள். இவ்வண்ணஞ் சத்திராணுதயமானபோது யானைமுகமு
ள்ள விநாயகரும், ஆறுமுகமுள்ள சுப்பிரமணியக்கடவுளும், பா
மசிவத்தைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார்கள். தீர்மலராகிய ஐயமோ
டம்முடைய தென்புறத்திலிருக்கும் அகோரமுகத்தினுடைய கரு
மைநிறமுமாவதும் பாய்வதினாலல்லவோ எங்கள்நாயினுடைய தி
ருமேனி நிலநிறங்கொண்டதென்றார்கள்—எ-று.

ஈசானம் - தற்புருடம் - அகோரம் - வாமம் - சத்தியோசாதம் -
எனப் பாமசிவத்தினுடைய திருமுகங்கள் ஐந்து.—இவற்றுள் ஸ்
படிசுதிறம் - பொன்னிறம் - நீலநிறம் - செம்மைநிறம் - வெண்ணி
றம் - இவ்வைந்துநிறமும் முறையாக ஐந்துதிருமுகங்களுந் தனித்
தனிபுடையனவென்றதிக.—ஈசானமுகம்- எல்லாவற்றையும் ஆளு
தல், தற்புருடமுகம்-காத்தல், அகோரமுகம்-அழித்தல், வாமம்-வி
ளக்கல், சத்தியோசாதம்-தோற்றுவித்தல்.— தற்புருடம் - கிழக்கு
முகமாகவும், அகோரம் - தெற்குமுகமாகவும், வாமம் - வடக்குமு
கமாகவும், சத்தியோசாதம் - மேற்குமுகமாகவு மமைந்திருக்கும்,
ஈசானம் - ஆகாயத்தைநோக்கி ஊர்த்தமுகமாயிருக்கும். இவைபு
மன்றி அதோமுகமென்பதுமொன்றுண்டு.—சுப்பிரமணியர் திரு
வவதாரத்தின்பொருட்டு இந்தமுகமும்விளங்கப் பாமசிவம் ஆறு
திருமுகங்கொண்டமைந்தது. இதைக்குறித்தின்னமு மெழுதப்
படிந் பெருகும். (எஅ)

திமதகரியின்கொல்பொருத்திருத்தநீர்திண்டலாலே
யாமளவடிவாய்க்கொருகிணைவதானன்றிக்

சாமணபெரித்தபோதிலவனுடற்கணவிற்பேறுவற்றுத்
சாமமேயிறைவிமேனிசுந்தியதவிறேவென்றார்.

இ-ள். கொடுமைபுள்ள யானையித்தோல் போர்த்துக்கொண்டிருக்கும் நீர் தீண்டினதாலல்லவோ காளிவடிவாயெங்கத்தாயானவள் கருமைபுருவமாயினள். அவையுமன்றி மன்மதனைபெரித்தபோது அவனுடையசரீரம் பற்றிக்கொண்டெரிந்த தீயிலுண்டாகிய புகையானது எங்கத்தாயினுடைய திருமேனியில் சூழ்ந்துகொண்டதல்லவோவென்றுஞ் சொன்னார்கள்—எ-று. (எக)

கருகியபிடஞ்சேர்நீலக்களத்தினிர்காத்தாற்சேர்த்து
மருகிருந்தமையினாலுமறித்த துளங்கமல்லா
லொருகளங்குண்டோலீளோழலகிணையளித்தாட்கந்தத்
திருவுருவனைத் துஞ்சோதிச்சித்தருவாகுமென்றார்.

இ-ள். கறுத்தவிஷம்பொருந்திய கண்டத்திணையுடைய நீர் உம் முடையகைகளால் தழுவிபும் அருகிலிருந்தமையாலும் களங்கம் பொருந்தியதேயன்றிக் கீழேழு மேலேழுஎன்னும் பதினாறா உலகங்களையுமீன்றருளிய லோகமாதாவுக்கு வேறொருகளங்கமுண்டோ, அந்தத் திருவுருவமுழுவதுஞ் சிற்சோதிசொருபுமாமேயென்றுஞ்சொன்னார்கள்—எ-று. (அய)

அப்படியாகுமென்றேயான்மகிழ்ந்தருளானோக்கிக்
கைப்பதுடங்களாரவெறித்துமெய்கலந்துபுலி
யொப்புவேறில்லாவுங்களன்னையவ்வுருவமாற்றித்
துப்புடையருவமாகத்தோன்றுவளென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். அவ்வாறேயிருக்கலாமென்று பரமசிவன்மகிழ்ந்து அவர்களை அருளுடனோக்கிக் கைத்தாமரைமலர்களால் எறித்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு வேறொரு ஒப்பில்லாத உங்கள் தாயானவள் இனியிந்த உருவமாறிப் பவளத்துக்குள்ள செம்மைநிறம்பெறுவளென்று திருவார்ப்புமலர்ந்தருளினார்—எ-று. (அக)

வேறு தீயகங்குல்புலர்ந்திடத்திங்களுந்
துயதாரகைச்சோதியும்போயின
மேயவாணவம்போகவினைகளு
மாயையாவையுடாய்ந்தனமானுமே.

இ-ள். அப்போது கொடியதாகிய இருளானது நீங்கிற்று. நீங்கினவளவில் சந்திரனுடையபிரகாசமும், தஷதத்திரங்குளினுடையபிரகாசமு மழுங்கிப்போயினவை. பிறவிதோறும்விடாது பொருந்திய ஆணவமலம் நீங்கினவளவில் தனிவினா - தீவினையென்னும் இருவினையும், சுத்தமாயை - அசுத்தமாயையென்னு மிருவகையையுமும் நீங்கினதையொத்தது—எ-று. (அஉ)

வயிற்றகாணிவிபத்துயினிங்கியே
பொந்தகாகமுதலியபோயின
மெய்தவண்யிம்பிரிந்தனிடிதலாத்
நேய்த்துதேய்த்திருள்செல்லுதல்போலுமே.

இ-ள். விடியற்காலத்தில் இருளானது கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்த் தேய்ந்துபோதல்போல அந்தவனத்தில் நித்தினாசெய்துகொண்டிருந்த யானைகள் நித்தினாநீங்கிச்சென்றன. இவைபுமன்றிக் காகமுதலாகியவைகளும் நீங்கிப்போயின. மலர்களிற்பொருந்திய வண்டிகளும் பிரிந்தன—எ-று. (அக)

வேறுசூரியகமலப்போதுதிறந்தனதிறந்தபோது
காரியலளியில்கூட்டமெழுந்தனகமலநீங்கிச்
சூரியகாங்களாலேதொருமிருட்கிழங்கைப்பற்றி
வேரினிந்தனைத் தவாரிவிண்ணில்மேல்விடுத்தல்போலும்.

இ-ள். இராத்நிரியில் சூவிந்திருந்த சிறப்புள்ள தாமரைமலர்களிடங்கள்விளிந்தன. அவ்வண்ணம் விளிந்தபோது அம்மலருக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கரியநிறம்பொருந்திய வண்டினங்கள் தாமரைமலர்களைவிட்டு மேலெழுந்து பறந்துபோயின. அவ்வண்ணம் எவ்வண்ண மேலேபறந்துபோவது சூரியதேவன் தன்னுடையகைகளாலே இருளின் மூலத்தைப்பற்றி வேரைக்களைத்து வாரி ஆகாயத்திலுமே லெறிவதுபோலிருந்தது—எ-று. (அச)

தோட்டுமென்ருமுதங்களுமுதங்களைச்சுருக்கப்
பேட்டுடன்முதமலந்த்தனசக்காப்பெயர்ப்புள்
வாட்டமின்றியவெழுபரித்தேரின்முன்வடம்போற்
கிட்டிசுக்கணைவிந்தனபரிதியில்கிரணம்.

இ-ள். இதழ்களுள்ள மிருதுவாகிய ஆல்லிமலர்மனும் முகங்களைச் சூடுகிக்கொண்டவளவில் சக்கரவாகப்பகதிகள் தந்தம் பெட்டைகளுடன் மகிழ்ச்சியடைந்தன. வாட்டமில்லாத எழுருநினைபுட்டியிருக்குஞ் சூரியனுடையதேரிற் கட்டியிருக்கிற வடக்கயிறு போல சூரியகிரணங்கள் கீழ்த்திசையில்லிரிந்தன—எ-று.

சக்கரவாகப்பகதிகள் ஆணுப்பெண்ணும் இரவிநீயிரிதலும், உதயமானபின் கூடுதலுமுடையவை. பிரியும்போது அக்கமும், கூயும்போது சந்தோஷமுமுண்டாகும். (அரு)

நிலகமன்னவள்கருநிறமகந்திமேற்சிவந்திய்
வுலகமீதினில்வருகுதலுரைப்பவொப்ப
நிலமுமெண்டிசையிடங்களுமிமையவர்நிலமுங்
குலவுகங்குலும்புலர்ந்ததுசிவந்ததுகுணபால்.

இ-ள். திருமகள்முதலிய தேவமாதர்களுக்குத் திலகம்போன்ற பார்வதிதேவியார் கருநிறம்நீங்கிப் பவளநிறம்பெற்று இவ்வுலகத்தினிடத்தில் வருகின்றதைச் சொல்லுகின்றவர்களை யொப்பாகப் பூலோசமும் - அஃதிசைகளும் - தேவருலகமும் - வியாபித்திருந்த இருளும்நீங்கிற்று. கிழக்குத்திசைசிவந்தது—எ-று.

உமையம்மையின் கருமைநிறம்நீங்கியதுபோல் இருள்நீங்கிற் றென்றும், செம்மைநிறங்கொண்டதுபோல் கிழக்குத்திக்கு சிவந்ததென்றுங்காண்க. (அரு)

மங்கைபாலியிற்படிந்திறையவனடிவழுத்தி
யங்கைநீரின்மேற்குவித்திருகாமணியசைத்தாள்
துங்கவாரிசக்குவிமுகையவிழ்ந்துமேற்றோன்றிப்
பொங்குமாடளிக்குலமகிற்சுழலுதல்போலும்.

இ-ள். பார்வதிதேவியார் பாலிதயில் ஸ்நாநஞ்செய்து, பாமசிவத்தினுடைய திருவடிகளைத்துதிசெய்து, தம்முடையதிருக்கரங்களை நீரின்மேற் குவிவாகவைத்துக்கொண்டு இரண்டு அங்குலி விரல்களையும் கரநியாசத்தின்பொருட்டு அசைக்குதல் பரிசுத்தமுள்ளதாய்க் குவிந்திருக்குந் தாமரையருட்பானது மலர்ந்தபோது பக்கங்களிலிருக்கிற வண்டிகள் அந்தமலரிற் சூழ்ந்துகொண்டிருப்பதுபோலிருக்கின்றது—எ-று.

வேறு வேலாழிதனையிமைபோர்மலையெய்தினர்
 ஞாநைத்தலைத்தவிதனத்தாலே
 மாலானநெடியவனாக் கொருநிருவை
 யளித்ததென்று மனத்தாலெண்ணிப்
 பாலாறுமொருமயிலவருந்தாம
 லிறையவர்க்குப்பலித்தாலெண்ணிச்
 சேலானவிழியுமைமயாண்டமுருகிடை
 கணாயில்வந்தாடேவர்போற்ற.

இ-ள். பாற்கடலானது மலையைநாட்டித் தேவர்கள் தண்ணைவரு
 ததவருந் தி அந்தவிதனத்துடனே மகாவிக்ஷிணுவுக்கு ஒருநிருவை
 யளித்ததென்று மனத்திலெண்ணிப் பாலிறதியானது வருத்தமடை
 யாமல் மயில்போன்ற ஒருநிருவைப் பரமசிவனுக்குக்கொடுத்தது
 போல் சேல்மீய்போன்ற கண்களுள்ள பார்வதிதேவியார் தேவர்
 களெல்லாரந் துதிசெய்யும்படி பாலிறதியில் ஸ்நாநஞ்செய்து
 வடகணாயில்வந்தார்—எ-று.

சேல்மீயானது முட்டையிட்டிக் கொண்டுபோய்க் கடைசியில்
 அதுவகையே விருப்பத்துடன்பார்த்தவளவில் அவைகள் குஞ்சுக
 ளாயித் தாய்மீனுடன் தொடர்ந்துபோய்விடுவதுபோலப் பார்வ
 திதேவியார் கிருபையுடன் பார்த்தவளவில் உயிர்களுள்வதினால்
 சேத்கண்ணொன்றும், மீனாகியென்றும் சொல்லுகின்றது. (அஅ)

வேறு, பாலிமாநதியைநீங்கிவடகணாமருங்கிற்பண்ண
 சாலையால்நமைத்துவெய்யதவங்களைமுடித்தாளந்த
 வேலுதில்வேலுஞ்ஞமேறினிபடைத்தவேதன்
 சேலமாமுனிவர்தேவர்பணிந்தனர்செவ்விநோக்கி.

இ-ள். பாலாற்றின்னவிட்டுநீக்கி அதன்வடகணாயினருகில் ஒருப
 ணினசாலையேற்படுத்திக்கொண்டு அருமையானதவஞ்செய்தார். அ
 ப்போது சமுத்திரத்தாற்சூழப்பட்ட பூலோகத்தைப்படைத்த பி
 ரமதேவனும் சேலமுள்ள முனிவர்களும் தேவர்களும் சமயந்தெ
 ரிந்துவெண்டு வந்தபணிந்தார்கள்—எ-று. (அக)

(பண்ணம் எப்பது-பச்சிலை.)

ஞானமாய்க்கிரகையாடிதவப்புமாயமந்தாய்போற்றி
 வானமாய்க்காலாய்க்கிரகையாடிதவப்புமாயமந்தாய்போற்றி

யேனமாநெடியோனாக்ரு மெனினமாமெனக்குஞ்சொல்லின்
மோனமாமதீதத்தற்றமுதல்வியேபோற்றிபோற்றி.

இ-ள். ஞானசத்தியாகியும் - கிரியாசத்தியாகியும் - இச்சாசத்தி
யாகியு மிருப்பவளேபோற்றி; ஆகாயமாகியும் - வாயுவாகியும் - தே
யுவாகியும் - அப்புவாகியும் - பிரிதிவியாகியும் இருக்குந் தாயேபோ
ற்றி, இன்னமுஞ்சொல்லுமிடத்தில் பன்றியாகிய திருமாலுக்கும்,
அன்னமாகிய எனக்கும், மனவாக்ருக்கெட்டாத மோனமாகிய அநீ
தத்திற்பொருத்திய முதல்வியே போற்றிபோற்றி—எ-று. (கூய)

முல்லையின்முதலேபோற்றிமூவளாயளிப்பாய்போற்றி
தில்லையினடஞ்செய்வார்முன்றிரோதமாய்மறைப்பாய்போற்றி
தொல்லையின்மறையேபோற்றிதோன்றிதின்முந்நீந்தவெல்லா
மெல்லையிலமைப்பாய்போற்றியிருசரண்போற்றியென்றார்.

இ-ள். அருந்ததிமுதலிய மாதர்களுடைய கற்புத்தன்மைக்கெல்
லாங் காரணமாயிருப்பவளேபோற்றி, திரிமூர்த்திகளையும் அளிப்
பவளேபோற்றி, தில்லையில் நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனுக்கெதி
ரில் திரோதசத்தியாய்மறைக்குந் தாயேபோற்றி, பழமைபாகிய
வேதசொருபமா யிருப்பவளேபோற்றி, சிருஷ்டிக்கப்பட்டுந் திதி
க்கப்பட்டுமிருந்து அழிந்த உலகங்கையெல்லாம் மறுபடி அந்த
ந்தவிடத்தில் அமைக்குந் தாயேபோற்றி, உன்னுடைய இரண்டி
திருவடிகளும் போற்றியென்றார்—எ-று. (கூக)

மலரவன்முதலோர்க்கெல்லாமிருக்கையும்வழங்கிடமங்கை
நலமொழிபகர்ந்தாளங்கேநான்முதக்கடவுள் சொல்வா
னுலகெலாம்பயந்தவன்னேயுயர்தவம்புரிவார்க்கெல்லாம்
பணமளித்தருள்வீர்பாரோவுமக்கதன்பலன்களீவார்.

இ-ள். இவ்வாறுதுதிசெய்த பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்களு
க்கெல்லாம் ஆசனமுங்கொடுத்தருளிப் பார்வதிதேவியார் உபகா
வார்த்தைகளுஞ் சொல்லியவளவிந் பிரமதேவன்சொல்லுகின்றார்.
உலகங்கையெல்லாம் ஈன்றருளியதாயே மகத்தாகிய தவஞ்செய்
கின்றவர்களுக்கெல்லாம் வரமளித்தருள்வாய் நீசெய்ததவத்துக்
குப் பலன்கொடுப்பவர்களீயாரோ—எ-று. (கூஉ)

அன்னையுமொழிவாளெம்மைமயமலனார்களியென்று
முன்னமேபழித்தலாலேயுயர்தவமுடித்தோமென்று

ஞானருமறைபோலிசொல்லாநாமத்திதுவினையாட்டெங்க
வினையுத்தவிரிப்பிராஞ்விதுவுமொர்வினையாட்டென்றே.

இ-ள். நம்முடையதாயிய பார்வதிதேவியார் சொல்லுகிறார் எம்மைக்காளியென்று பாமசிவம் முன்னேபழித்தலாலே அருமையாயிய இந்தத் தவஞ்செய்தோமென்று சொல்லினார். (அதைக்கேட்ட) நினைத்தற்கரிய வேதப்பொருளுணர்ந்த பிரமதேவன்சொல்லுவிய்றான். தாயே உனக்கு இதுவொரு திருவினையாட்டி எங்கருடையதுன்பத்தையும் நீக்குவீராகில் இதுவுமொரு திருவினையாட்டாகுமென்ன—எ-று. (கூங்)

இறைவியுமும்குறாஞ்செய்கருமமேதியம்புமென்றான்
மறைபவன்மொழிவான்நியநிருதொல்வரத்தினாலே
தறுகணேபுரிவாரந்தத்தொடுமைபத்தவிரிப்பாயென்றார்
பொறைநிறைகுறைவிலாருமன்னதுபுரிவேனென்றார்.

இ-ள். உங்களுக்கு நான்செய்யத்தக்காளியம் யாதோவென்று உமையம்மன்பும்கொல்ல, அதற்குப் பிரமதேவன்சொல்லவது தாயே கோடிய தானவர்க ளென்னுடையவரத்தினாலே பொல்லாங்கேசெய்யுன்றார்கள் அந்தத்தொடுமைபத்தி யருளவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். அதைத் திருவுளத்திற்கொண்டு பொறுமையும் நிறைபுங்குறைவில்லாத பார்வதிதேவியார் அவ்வண்ணமே செய்கிறேமென்று அருளிச்செய்தார்—எ-று. (கூச)

வெளிபெறக்கரியகோசங்கழித்தமைவித்தாளப்போ
தொளிதருமுகத்தின்செம்மைமொழுகியவழகின்றோற்றங்
களிதருமதுவின்வாரியருந் துவால்கலந்துநின்ற
வளிகுலப்படலந்நங்குமம்புயமலளோபோலும்.

இ-ள். இவ்வாறு அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபின் உமையம்மைசெய்த தபோபலத்தைக்கொண்டு வெளிபெறும்படி கரிய கோசத்தைநீக்கிவிட்டு விளக்கமுற்றபோது பிரகாசியாதின்ற திருமுகத்தின் செம்மைநிறமிகுந்த சவுந்தரியத்தின் தோற்றமானது களிப்பினைத்தரும்படியான தேவ்வெள்ளத்தையுண்ணச் சேர்ந்திருந்த வண்டினங்களின் கூட்டம்தீக்கிய செந்தாமரைமலர்போன்றது—எ-று.

கோசம்என்பது - சட்டை.—அதாவது திருமேனியிலுற்ற கரு
மைநிறம். அத்திறம் நீங்கினபோது உமையம்மையினுடையதி
ருமுகம் செந்தாமரைமலர்போற் பிரகாசித்ததென்பது கருத்து.

விரியுமைநிறம்போய்ணைதன் கடம்விளங்குந் தோற்றங்
கரியவாய்புயலை நீத்ததனவவாய்க்கரிபோலுந்
திருவுருவனைத்துஞ்சேரவிளங்குதல்மேந்தவல்லி
சுருகியபுதிர்ந்துச்செய்யதளிருடன் மறைத்தல்போலும்.

இ-ள். பரந்த கருமைநிறம்நீங்கிப் பார்வதிதேவியாருடைய தி
ருமேனியினங்கூங் காக்கியானது, வானிற்செல்லுங் கருநிறமேகஞ்
சூழ்ந்திருந்து நீங்கிய பொன்மயமான மகமேருவையொத்தது.
அன்றியும் திருவுருவெல்லாஞ் செம்மைநிறமாகவிளங்குதல் கிறப்
புள்ள ஒருபூங்கொடியானது சுருகு - இலை யிவைகளைபுதிர்ந்துவி
ட்டுச் செந்தளிருடன் தழைத்ததையும் ஒத்தது—எ-று. (௯௬)

என்று. சுழித்தெறிந்திடுங்கோசங்கவசிகைகவடிவாய்ச்
சுழித்தெறிந்தசெல்யமுனைபோற்கருநிறந்துலங்கக்
கொழித்தெறிந்தசெங்கொழுஞ்சுடர்க்கணலினைக்குழைத்து
வழித்ததாமெனச்சிவந்தகண்ணமனைபுமுருட்ட.

இ-ள். உமைபவள் சுழித்தெறிந்த சட்டையானது கவுசுகையெ
ன்னுமொரு சத்திவடிவாய் அலைகளால் சுழித்தெறியப்பட்ட செல்
மீனையுடைய யமுனைநதிபோலக் கருநிறம்விளங்கவுஞ் சொலித்
தெழுகின்ற புகையினைபுடைய செந்தீயைக்குழைத்துவழித்துவை
த்ததுபோலச் சிவந்தகண்கள் நமனைவெருட்டவும்—எ-று. (௯௭)

சிகையிலங்கிப்போயிடுமயவருலகமுந்தீக்கப்
புகையெழுந்திடுமெயிற்றினிற்கொடுவிடம்பொழிய
நகையரும்பியமுழக்கினிற்றிகையெலாநடுங்கத்
தொகைபடும்புவித்துகளினுலெழுதல்சுவற.

இ-ள். அளவத்திலுண்டாகும் தீக்கொழுந்தானது பிரகாசித்துக்
கொண்டுபோய்த் தேவருலகங்கையெல்லாந்தீக்கவும், புகையெழு
கின்ற பற்களில் கொடியவிஷம்பொழியவும், நகையுண்டாகிய மு
ழக்கத்தினால் திக்குகனெல்லாம்நடுங்கவும், அவள்பாதத்தினால் மிதி
யப்பட்டுப் பூமியிலிருந்தெழுகின்றதுகளினால் எழுசமுத்திரமும்
வற்றவும்—எ-று.

தொகைபலிம்புனி - மூன்றுவகத்தி லொன்றென்றுசொல்லுந்
தொகையுள்ளபுனியெனப் பொருள்கொள்க. (கஅ)

ஒருகைபற்றியபலகையுமொருகையில்வாளு
மிருகைபற்றியகபாலமுஞ்ஞலமுமிலங்கை
கருமுசத்தொடுமணிமலைவருதல்போற்கவுரி
திருமுசத்தெதிராகவந்திறைஞ்சினுள்செறிந்து.

இ-ள். இவ்வாறுதோன்றிய கவுரியானவள் ஒருகையிற் பிடித்த
கேடயமும், மற்றொருகையில் வாளாயுதமும், மற்றைய விரண்டு
கைகளுக்கும் ஒருகையில் கபாலமும், ஒருகையில் ஞலாயுதமும்
விளங்கவும், கருமுசத்துடன் நிலமலைவருதல்போலக் கவுரியென்
னும் பார்வதிதேவியாருடைய திருமுசத்துக்கெதிராகவந்து பூமி
யில்விழுந்து பணிந்தாள்—எ-று. (கக)

அண்ணையானவள் கோசிகையணங்கிணையழைத்துக்
கண்ணியேகொடுநிருநர்தங்காங்களுஞ்சிரமும்
பொன்னினுட்டவர்துயருடன்கொகெனப்புசன்றாள்
சொன்னவாறெலாம்புரிருவேனெனச்சொலித்தொழுதாள்.

இ-ள். தம்முடையதாயாகிய உமைபம்மை கௌசிகையென்னுங்
காரியையழைத்து மாதே, கம்பன் - நீகம்பன்முதலாகிய கொடி
ய நிருநர்களுடன் போர்செய்து அவர்களுடைய கைகளும் - சிரங்
களும் அதுபடக்கொன்று, தேவர்களுடைய துயரத்தை நீக்கிவி
டக்கடவையென்று கட்டினையிட, அக்காளியானவள் தாயே நீ சொ
ன்னபடியெல்லாஞ் செய்கிறேனென்று தொழுது சொல்லினள்.

அற்றநீங்கியமுனிவருத்தேவருமயனும்
பெற்றபேறுடன்பணிந்துதம்பதிகளிற்பெயர்ந்தா
ருற்றகோகிதனதுவெவ்வுருவினையொழித்துக்
கற்றைவார்துழன்மடந்தையாயவ்விடைகடந்தாள்.

இ-ள். காமம் - வெருளி - மயக்கமென்னு முக்குற்றம்நீங்கிய
முனிவர்களும் - தேவர்களும் - பிரமதேவனும் - பார்வதிதேவியா
ரைப்பணிந்து பேறுபெற்றுக்கொண்டவர்களாய் தங்கன்தங்கள்
பதவிகளின்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அக்குப்பொருந்திய கோசிகை
யானவள் தன்னுடைய கோஉருவத்தையொழித்துக் கற்றையாய்

நீண்டிருக்கும் அளகத்தை யுடைய ஒருமடந்தைப்பருவமுள்ள கண்
னிபுருவமுடையவளாகி அங்விடம்விட்டு நீங்கினாள்—எ-று. (௧௦௧)

வேறு இகல் மீதிவிருவோர் தமுயிர்வார நினைவாகியிமவானிலே
சககார நிழல் மீது நவகோடிமணிபூசறனில் மேவியே
மகமேருநிச்சாநதனபாரசிசையாரவடமாடவே
மிசையான முசையான நகையாடவையாட வினையாடுமே.

இ-ள். உடையவளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்ற கர்
ளியானவள் போர்முகத்தில் அங்விருவருடைய உயிரையும் வாங்க
நினைவாகி இமயமலைச்சாரலில் மாமரநீழலில் நவகோடிமணிகள்
பதித்துள்ள ஊசலிடத்திற் பொருந்நி மகமேருவையொத்த
தனபாரத்தின்மேல் முத்துவடம் அசையவும், வெளிப்படுவதா
ன முல்லையரும் பிணையொத்த புன்னகைவிளங்கவும், சைவனையல்க
ளாடவும் வினையாடுவள்—எ-று. (௧௦௨)

ஒருகாலையில் போலநடமாடி வினையாடுமொருபோதிலே
மிருகாதிபதியாதிபலநூதியமராடி வினையாடுமே
சருகானவனராசிகுக்கையோடு மலரோடு தளிராகவே
யிருகாதுமமுதாறமலையேழுமலையாக விசைபாடுமே.

இ-ள். ஒருகாலத்தில் மயிலப்போல நடமாடி வினையாடுவள்,
ஒருகாலத்தில் சிங்கமுதலிய பலமிருகங்களுடன் போராடிக்கொ
ன்று வினையாடுவள், சருகாகஉலர்ந்திருக்கும் வனங்களெல்லாம் அ
ரும்புகளுடனும் - மலர்களுடனும் - தளிர்களுடனுமாயிருக்கவும்,
கேட்பவர்களுடைய இரண்பிகாதிவும் அமுதமுறவும், ஏழுமலை
களும் அலைநீர்போல உருகவும் இசைபாடுவள்—எ-று. (௧௦௩)

அப்போதுதனிமுண்டனெடுசண்டரிருவோரு
மவனெய்தினா
ரிப்பேதையெவளிந்தவெழில்கண்டதுலையென்கொ
லெனதாடினா
ரொப்போதவரியாடனினைதங்கணிருதேச
• ரொடுகூறினார்
மைப்போதமுடையோருமுதனம்பினுயிர்வெம்பி
வலிமாறினார்.

இ-ள். கவுசீவியம்மை இவ்வாற்றுகட்கும்போது ஒப்பில்லாத மு
ண்டன் - சண்டனென்னும் அசுரர்களிருவரும் அவ்ஞவந்து சேரி
ந்து இந்தமாதிரியாவனோ, இப்படிக்கொத்த அழகினை நாயினுவ
னாயிந்தார்த்தத்தில், இப்படிக்கொத்த அழகுள்ளவ ளிடிகேவந்தி
ருப்பதற்குக் காரணம்பாதோவென்றோகித்து ஒப்புசொல்லு
தற்கரிய அந்த கவுசீவியினுடைய அழகைத் தங்கள் அசுரர்களா
விய கம்பன் - நிகம்பலிடத்தின்போய்ச்சொன்னார்கள். அதைக்கே
ட்ட இருளினிறமான அஞ்ஞானத்தையுடைய அவர்களிருவரும் ம
ன்மதல்பரணத்தினாலுயிர்வருந்திவலியிழந்தார்கள்—எ-று.(௧௦௪)

வேதுகக்கிரீவஞ்ஞொருவனெனிறத்தனர்தூதா
யக்குரோதனும்வட்கவருணாத்வாறதைந்தான்
றங்கொரியம்புகன் றன்மெயினுமென்றனக்கே
யிக்குவேன்முதல்யாவரும்புதல்வர்காணென்றான்.

இ-ள். அவ்வாறு வலியிழந்தவர்கள் கக்கிரீவனென்னும் ஒருஅசு
ரனைத் தூதாயனுப்பினார்கள். அந்தக் குரோதநெஞ்சமுள்ளவன்
கோகிதையென்னுஞ் சத்தியபக்கன்யி அவர்கள்சொல்லியவார்த்
தையைச்சொல்லினான். அதைக்கேட்ட சத்தியானவன் அவனைநோ
க்கி நீதகுதியுள்ளவார்த்தையேசொல்லின ஆயினும் எனக்குக் கரு
ம்புவில்லேந்திய மன்மதல்முதலான யாவரும் புத்திரர்களென்று
சொல்லினான்—எ-று. (௧௦௫)

இன்னமொர்மொழிதமக்குநானமர்க்குளேயிடைந்தாற்
சொன்னவாறெலாமெளிதெனவதற்றினுதை
யன்னகூறியவனைத்தையும்வனவர்க்கதைந்தான்
முன்னமாதபதமயனாநிசம்பனுமொழிவார்.

இ-ள். இன்னமொருவார்த்தை யிருக்கின்றது. அதாவது அவர்க
ளுக்கு நான் போர்முனையில்லாதோற்பேனாகில் நீசொல்லியமுறை
மையெல்லாம் எளிதாகமென்றுசொல்லித் தூதனையனுப்பிவிட்
டார். அதைக்கேட்ட தூதன்சென்று நம்முடைய தாய்சொல்லிய
வற்றையெல்லாம் அவ்வசுரர்களுக்குச் சொன்னான். அதைக்கே
ட்ட முன்னவனான தமையனும், நிகம்பனுஞ் சொல்லுகின்றார்
கள்—எ-று. (௧௦௬)

வண்ணிவாரிகுழல்மடந்தையைப்புதைக்கணும்வலியிற்
கொண்டுவாவென்னளிளம்பிடப்புகைக்கணும்சூறுகி .
பெண்டிசாமுதந்தனவெழவமர்செய்தானெதிரிசென்
றண்டர்நாயகியொருமொழிக்கொடுமையாலழித்தான்.

இ-ள். புகைக்கண்ணென்னும் ஒரு அசுரனையழைப்பித்து அ
டாபுகைக்கண்ணனே, நீபோய் வண்ணிகள்வாரும் அளகதையுட
ய அந்தக்கோசிகையை பிடித்திழுத்துக்கொண்டு வாவென்றுசொ
ல்ல, அவன் தன்சேனையுடன்போய் அழித்திருக்காளிலும் புகையெ
ழும்பும்படி போர்செய்தான். அதைநோக்கித் தேவர்களுக்கெல்லா
மிறைவியாகிய கோசிகையம்மையானவள் ஒரு சாபவார்த்தை
யால் அவனையழித்தாள்—எ-று. (௧௦௭)

சண்டமுண்டனாமிடுத்தனரவரினைத்தடுக்க
விண்டகூர்விழித்தோன்றியகாளியைவிடுத்தான்
கண்டதுண்டமாயவரிவிழுவெறிந்தனள்காளி
யண்டரானவரிதழித்திடவுதிரவாறாக.

இ-ள். அதன்பின்பு சண்டனென்பவனையும் முண்டனென்பவ
னையும் அனுப்பினார்கள். அவர்கள்வந்ததைக்கண்டு கோசிகையம்
மையானவள் அவர்களைத்தடுப்பதற்குக் கூர்மையுள்ள தல்கோப
திருபீழியிலுண்டான காளியையனுப்பினாள். அந்தக்காளி போர்
செய்து அவர்கள் கண்டதுண்டங்களாய் விழுவம், உதிரப்பிரவாக
ம்பெருகவுங் கொன்றாள். அதைக்கண்டு தேவர்கள் களிப்படைந்
தார்கள்—எ-று. (௧௦௮)

நிறைத்தசண்டனாமுண்டனாமிறந்தபிண்ணிருத
நிரத்தபிசனைவிடுத்தனரவனெழுந்திமைபோ
ரொருத்தநின்றியேபிலம்புகப்பட்டமூரசொலித்து
மருத்துவேகமாம்பாம்பரித்தேநிம்மேல்வந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறுசேர்ந்துவந்து போர்செய்து சண்டனும்முண்
டனாமிறந்தபின், சும்பன்-நிசும்பனென்னும் அசுரர்கள் இரத்தபி
சனென்னும் ஒருஅசுரனையனுப்பினார்கள். அவன் சேனையுடன்புற
ப்பட்டுத் தேவர்களி லொருவருமில்லாமல் யாவரும்பயந்து பில
த்திற்போயொளித்துக்கொள்ளும்படி பேரிசைமுழங்கத்தக்கதாக

வாயுநிலைப்போலத் தாவிச்செல்லுதென்ற சூழிணாபூட்டிய தேரிலே
நிம்மொண்பிவந்தான்—எ-று. (௧௦௯)

திக்குப்பாலகர்வயிறெல்லாமெனியெழுச்சிநித்தான்
சக்கராயுதனுலகமும்பொடிபடச்சரித்தான்
பக்கமோருந்தாணையப்பாப்பியார்ப்பரித்தான்
கைக்கபாலிதன்படையெலாம்பொருதுசங்கரித்தான்.

இ-ள். அந்தரத்தபிசன் திக்குப்பாலகருடைய வயிறெல்லாமெ
னியும்படி நகைத்தும் அவ்வாறுநகைத்து மகாவீரீணுவினுடைய
உலகமும் பொடிபட அங்கேபோய்ச்சரித்தும் தண்ணீர்சூழித்துவ
ருத்த சேனையைப்பாப்பி ஆரவாரித்தான். அவ்வாறு ஆரவாரித்துப்
போர்செய்து காளிவிடும் பாணங்கையெல்லாம்அழித்தான்.எ-று.

இரத்தபிசனிரத்தமோர் துளிவிழுமிடத்தே
யொருத்தவிமேவுவனவன்வரப்பரம்பரையுதிரம்
பெருத்துவீழ்தலாவண்ணருமிகுதியாய்ப்பிறந்தார்
சுருத்துவேகமாம்பரியின்மேலமர்செய்தார்கலந்து.

இ-ள். அந்த ரத்தபிசனுடைய உடலிரத்த மொவ்வொருதுளி
பூமியில்விழுமிடத்தில் ஒரு அகரனுண்டாகுவன், அவனுடலுதி
ரம் ஒருதுளியிழுந்தால் அதிலிருந்து ஒருஅகரனுண்டாவன், அவ
னுடலுதிரத்திலிருந்து ஒருவன்வருவன், இவ்வாறு உதிரம்பெருத்
துவீழ்தலால் அகரர்களு மிகுதியாயுண்டாகி மனவேசமுள்ளருதி
ராயின்மேலேறிக்கொண்டிவந்து போர்செய்தார்கள்—எ-று.

ரத்தபிசனுடலிலிருந்து சிந்துகிற ஒருதுளி உதிரம் ஒருஅகர
னாகும்போது எவ்வளவுதுளிசிந்துமோ அவ்வளவு அகரர்களாவது
மன்றி,அந்தத்துளியிலுண்டாகும் அகரர்களுதிரத்ததுளியில் அவ்வ
ளவுஅகரர்களுண்டாவதுமாயிருத்தலால் அந்தச்சேனைக்களவில்லை.

இரத்தவண்டர்கனெருக்கினுருக்கணமென்னப்
பரித்தவாளிமேற்கவுகிக்கணங்களும்பலவாய்த்
தரித்தவாளியுஞ்ஞலமும்விடுத்தெதிர்த்தித்தார்
நிறைத்தகூளியுங்கணங்களுமாடினநிருத்தம்.

இ-ள். உதிரத்துளிகளில்லுண்டாகிய ரத்தபிசர்களென்னும் அகர
ர்களின் நகைத்திரக்கூட்டம்போலக்கூடிநெருங்கினார்கள். அவர்களைக்

கண்ட கோசிகையினுடைய படைக்கணங்களும் கிங்கங்களிற்மே
 லேறிக்கொண்டிவந்து தாங்களாவைத்துக்கொண்டிருக்கும் பாணங்
 களையும் - குலாயுதங்களையும்விட்டு அரசரங்களைத்தடுத்திப் போர்
 செய்தார்கள். அந்தப்போர்க்களத்தில் ரத்தமாமிசங்களைப் புசித்த
 வந்த பூதக்கூட்டமும் பேய்க்கூட்டமுங்கூத்தாடின—எ-று.(ககஉ)

ஆழிவாளிகொண்டாளிமேற்காளிவந்தனாதி

ஆழிமாரிபோற்கணைமழைபொழிந்தவாடொழிந்தாள்
 பாழிநாங்குக்கிமுதலியகடவுளர்பரிவா

லேழுமாதராய்ப்பொருதனருநிரமேலிடவே.

இ-ள். சக்கராயுதமும் - பாணங்களுமேந்திக்கொண்டு காளியா
 னவள் கிங்கவாகனத்திலிமேலேறிவந்து ஊழிக்காலமழைபோலப்
 பாணங்களைப்பொழிந்து போர்செய்தாள். அப்போது அரசர்
 களிகரித்து அவள்விட்டபாணங்களை அழித்துப் போர்செய்யவே
 கைகலித்து இளைத்துப் போர்செய்வதைவிட்டிருந்தாள். அதைக்
 கண்ட பலமுள்ள பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் அவளுக்குச்
 சகாயமாக பரிவினால் சத்தமாதர்களாய்வந்து அரசர்களுடனெதிர்
 து உதிரப்பிரவாகம்பெருகும்படி போர்செய்தார்கள்—எ-று.

சத்தமாதர்கள்—அபிராமி - கௌமரி - மாகேசுவரி - நாராய
 ணி - வராசி - இந்திராணி - காளி - என்னுமெழுவுருமாம். (ககங்.)

வேறு. அயிராணிபலகோடிபடையோடுபகைவீரரதநாதினான்
 மயிலேறுகவுமாரிபொருதோகையொடுவாகைமலர்கூடினாள்.
 செயிராருவண்மேறியெழுதானவரையாவிசிறைவாரினாள்
 வெயில்வீசுமழுவாளிதிரிகுலமாகாளிவிழுவீசினாள்.

இ-ள். அந்தச் சத்தமாதர்களுக்கும் இந்திராணியென்பவள் பல
 கோடிபடையுடன்வந்து போர்செய்து அனேகம் ரத்தபீசர்களி
 றக்கும்படி அழித்தாள். மயில்வாகனத்திலேறும் கவுமாரியென்ப
 வள் ஒருபுறத்தில்போர்செய்து அந்தம் ரத்தபீசர்களைக்கொண்டு
 சந்தோஷித்துடன் வெற்றிமாலைகூடினாள். கோபம்பொருந்திய
 கருடன்மேலேறும் நாராயணியென்பவள் எதிர்த்தவந்த மிகுந்த
 ரத்தபீசர்களுடைய உயிரைச் சிறைவாரினாள். ஒளிவீசுகின்ற மழு
 வாதிபேந்தியிருப்பவளாகிய மாகேசுவரியும், திரிகுலமேந்திய

மாகாளியும் ஒருபுறத்தில் அரசர்கள்விழும்படி ஆயுதங்கடையே விடப் போர்செய்தார்கள்—௭-று. (௧௧௪)

திருநாதிபதிநால்வர்தமாவிரதம்வாசினெடிதேறியே பொருதார்களுந் தமதாட்சமலையேறவுலகேழுபொடியாகவே யெருதாட்சமுதலானதினிதேறுமெழுமாதொதினேறினார் கருதார்கடையேழுமலையாகநினைமேலுடலாகவே.

இ-ள். (இவ்வாறு சத்தமாதர்களால் தங்கள்சேனை விஞ்ஞயின் பப்பிவதைநோக்கி) நான்கு அரசர்கள் யானையின்மேலும், தேரின் மேலும், குதியின்மேலும் ஏறிக்கொண்டு கௌகிகையம்மையி னுடையசேனைகள் முறிபட்டுஒடி மலையளிலேறிக்கொள்ளவும், எழு லகமும் பொடியாகவும் போர்செய்தார்கள். அதைக்கண்டு ரிஷி பம் - ஆட்சமுதலான வாகனங்களில் இனிதாக ஏறுகின்ற சத்தமா தர்களும் அவர்களுக்கெதிரிட்டிப் பதைவருடைய தலைகள் சத்தகு லபர்வதங்கள்போலக் குவியவும், நிணம் எழுகடல்போலாகவும் போர்புரிந்தார்கள். (அதைக்கண்டு)—௭-று. (௧௧௫)

வேறு ஒருத்தர்போலவேமலையில்லங்கடல்கள்வானுலக மிரத்தவண்டருநெருங்கியேயமர்செய்தார்களிற் றரித்தவாளிமேற்காளியுமிடைந்தனள்சமர்த்துண் மருத்துவேகமாய்த்தானையோடெழுவருமறைந்தார்.

இ-ள். அந்த சத்தபீசர்கள் ஒருத்தர்போலவே மலையள் - பூமி- சமுத்திரம்-ஆகாயமென்னு மிவ்விடமெங்கும்நிறைந்து போர்செ ய்தார்கள். சிங்கத்தின்மேலிருந்து போர்செய்தின்ற காளி இவர்க ளைக்கண்டு பின்னிட்டாள். சத்தமாதர்களோடுவென்றால் அவர்களு ம்பயந்து தங்கள்சேனைகளுடனேடி மறைந்துவிட்டார்கள்—௭-று

அன்னகூறுவாளரியசாமுண்டியையவைத்துப் பன்னுமேழ்கடலிடத்திலுன்னாவினைப்பரப்பித் துன்னலாருடற்குருதிநீர்பருகெனச்சொன்னான் பொன்னாநாவினைப்பரித்தவையருந்தினுள்போரில்.

இ-ள். கௌகிகையம்மையானவள் சாமுண்டியைவைத்துத் தொல்லுக்கொள். (இந்த அரசர்களுடைய உதிரத்தளி பூமியில் விழுந்தால் அந்த ஒருதனியும் ஒரு அரசனாக உண்டாதலால்

அசுரர்கள் மேலுமேலும் விர்த்தியாகின்றார்கள் ஆதலால் உண்ணு
டையநாவினெழுசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமெங்கும்பாப்பி இந்
தப்பகைவருடைய உதிரம் ஒருகுளியாவது பூமியின்செந்தாதபடி
க்கு உண்ணென்றசொல்லார். சாமுண்டியானவள் அவ்வாறே தன்
னுடைய அழகுள்ள நாகைநீட்டி அசுரருதிரத்தைபெல்லாம் பா
னஞ்செய்தாள்—எ-று. (௧௬)

எண்டுகைக்கணஞ்சத்திகள்சரிதருமெல்ல
சண்டுகைக்கொடிகவுசிகிபுரத்திலேசனித்தாள்
கண்டினத்திலாவவுணரும்பொருதனர்காணி
முண்டுகைக்கொடியிருவரும்பொருதமர்முடித்தார்.

இ-ள். அஷ்டதிக்குகளிலும் சத்தமாதர்களுந் தோற்றேழுண்ட
போது கவுசிகிமார்பிலேறினும் உமைபவளுடைய கிருபையி
னால் சண்டுகையென்பவள் தோன்றினள். அவளைக்கண்டு இளைத்
திடாத அசுரர்களும் போர்செய்தார்கள். அதைக்கண்டு காணி-மு
ண்டுகையென்று மிவ்விருவரும் போர்செய்து அசுரர்போரினை
முடித்தார்கள்—எ-று. (௧௭)

ஒற்றையாழியான்மறைந்திடக்கிரணங்கொளமிங்கி
யிற்றவாறெனவிரத்தனோடவுணருமிறந்தார்
சுற்றும்வானவரார்த்தனர்மலர்மழைசொரிந்தா
ரற்றதம்படைநிலைமைகண்டிருவருமடித்தார்.

இ-ள் ஒருவண்டில்பூண்ட தேர்னையுடைய சூரியன்மறைந்தவு
டன் கிரணங்க கொளமிங்கிப்போவதுபோல ரத்தபீசனென்னும்
அவுண்ணுடன் மற்ற அசுரர்களும்டிந்தார்கள். அந்தரத்திலிருந்து
திருக்குந் தேவர்கள்கண்டு ஆரவாரித்துப்பூமாரிபொழிந்தார்கள்.
இவ்வண்ணம் ஒழிந்துபோன தங்கள்சேனையி னிலைமையைக்கண்டு
சும்பனும் - நிசும்பனும் போர்செய்ய யுத்தகளத்தில்அடித்தார்கள்.

நிருதொண்ணிலர்களிகளுமெண்ணிலநெருங்கு
மிரதமெண்ணிலவாம்பரி யெண்ணிலவிகலிற்
பரிதிக்கோடிபோற்படைக்கலங்கொடுகணற்பரப்பிப்
பொருதுதோன்றினர்சண்டுகைக்கொடியெதிர்பொருதாள்.

இ-ள். அளவில்லாத அவுணர்களும், அளவில்லாத யானைகளும்,
நெருங்குந் தேர்களும், தாவுகின்ற குதிரைகளும், அளவில்லாதவை

கொண்டு போர்முனையில் அதந்தங்கோடி குறிபர்கன்போல ஆயுதங்களையேற்றிக்கொண்டு அங்கிவிட்பொற்களைப்பரப்பிப் போர் செய்து தோல்பினார்கள். அதைக்கண்ட சண்டிகையெல்பவள் அவர்களுக்கெதிரிச்சென்று பொருதாள்—எ.று. (௧௨௦)

வேறு. காலவயிரவியாவிமு.கமரில்காளிகவுசிகிமார்பிலே
சூலமுடல்வருநீலிநாவரிதூசிபொரவெழுபோரிலே
கோலவிடநிகர்மாதரொருநவகோடியவர்தாவிரவாள்
ஞாலமிகையொளியீசுபொழுததுநாகருலகெனலானதே.

இ-ள். காலவயிரவியும் - யாளிமுதியும் - காளியும் - முண்ணங்கவுசிகிமார்பிலேதோன்றிய காளியும் - நாகசங்கியும்-தூசிப்படை யிலிழின்று பொரவெழுந்த யுத்தமுகத்தில் விஷித்தையொத்த நவகோடிசத்திகளை அவர்களுண்டாக்க, அந்தச்சத்திகள் கையிழித்திருக்கும் வீரவாளானது ஒளியைவீசும்போது அந்தயுத்தகள மானது தேவருலகமென்னும்படி பிரகாசித்தது—எ.று. (௧௨௧)

வேலியொலிதிகர்காளமணிசூழல்
வீரமுரசொலிமேகதேர்
பொலுமுழவொலிபேரியொலிதிகை
போகவெதிர்பொருபோதிலே
சூலதரிமுதலானதெரிவையர்
தூசிபொரவெழுதுவிவான்
மேவலவுணர்செலாதுதடைசெய
வேனுமெனவெழல்போலுமே.

இ-ள். கடலோகைபோல ஒலிக்கும் எக்காளஒகை - கைம்மணி யோகை - வேய்ங்குழலோகை - ரணபேரிகையோகை - ஒலிக்கும் மேகத்தைப்போத்த குடமுழாவினோகை - மற்றுமுள்ள வாத்தியங் களினோகை இவைகளெல்லாம் அழித்திகையிலும்பரவவும் ஓதிரி லே யத்தஞ்செய்யும்போது, காளிமுதலானசத்திகள் தூசிப்படை யில் போர்செய்தலால் எழுகின்றதுளிபானது அவுணர்கள்ஆகா யத்திஸ்மேலோடிப் போகாதவண்ணத் தடைசெய்வதுபோலே ழுகின்றது—எ.று. (௧௨௨)

வேறு மடலாணி மலராளி வரையாளி படியா
ருடலாளியுயிராளியுயர் காணிபரியா
மடலாளி பகையாளியரவாளி சொரிய
மிடலாளி ரதம்வாசிவிழவேகமிருமே.

இ-ள். இதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வாசமாயிருக்கும் நாராயணியும், கயிலையில் வாசமாயிருக்கும் ருத்திரியும், அடியார்களுடைய உடல்களைக்காப்பவளும் உயிர்களைக்காப்பவளுமாகிய மேல்கைமொருந்திய மகாகாளியும், அவள்வாகனமாகிய சிங்கமும், சர்ப்பம்போன்ற பாண்டிகளையெலுக்கிற பகைவீரர்களும் - தேர்களும் - குடிகளாகளும் - இறந்துவிழும்படி புத்தமுதத்தில் வேகத்துடன் உலவுவார்கள்—எ-று. (கஉங)

வேறு வாளிசாபநேமிசூலமாலையெலும்வீரரீதீள்
தோளின்மீதுமார்பின்மீதுசூடமீதுகாகமாரீ
ஞாளிபேய்கள்சேனமேறநாலுபாலுமேவுமே
காளகூடநேரதானகாளியேறுமாளியே.

இ-ள். விஷத்தைப்போத்த மகாகாளி யேறிக்கொண்டிருக்கிற வாகனமாகிய சிங்கமானது வில்லில் சந்தானஞ்செய்யும் பாண்டிகள்-சக்கரங்கள்-சூலங்கள் - என்னுமிவைகளை வரிசைவரிசையாக எலுக்கிற அசுரப்படைவீரர்களுடைய நீண்டபுசங்களின்மேலும், மார்பின்மேலும், மகுடத்தின்மேலும், காகங்களும் - நாய்களும்-பேட்களும் - பருந்துகளும்-ஏறும்படி நான்குபுறத்திலுந் தாவும்.

கோடி கோடிகாலகேயர்கூறுதேரிலேறிமே
லோடியோடிமார்பிலேறிபூறதாகநூறுமே
நாடிநாடிவேகமோடுஞாலமீதுலாவுமே
சூடிவாகையோகைவீறுதோரிலேறுமாளியே.

இ-ள். அந்தச் சிங்கமானது அந்தந்தக்கோடி காலகேயர்களேறியதேரிலேறி, அவர்கள்மேலோடியோடி, மார்பிலுமேறி, ஊறுபடுப்படிக்கொல்லும். இன்னும் அசுரர்களெங்கிருக்கின்றார்களென்று புயியெங்குந்தேடி வேகமுடன் உலாவும், வெற்றிமாலைபணிந்து சந்தோஷமிருத்திருக்கும், அவர்களுடைய புசங்களின்மேலும் ஏறும்—எ-று. (கஉரு)

வேறு எட்டியவனாகையெட்டுவனாகையே
 யெற்றுமியல்பெனவெற்றுமே
 முட்டியிரவியையெற்றுமட்டரிடை
 முற்றுபரிசையெற்றுமே
 கொட்டிமுழுவொட்டிட்டுமவருடல்
 குத்தமுடிமிசைத்தத்தமே
 தட்டிமவுண்ணாவெட்டிநிலவெழு
 சங்கமுடைபவள்சிங்கமே.

இ-ள். அட்டிடஞலபர்வதங்கையாயும் என்னையுந் துவகையினையுங்
 கொறித்துநீதங்கைப்போல பற்களால்சுடித்தெறியும், குரியமண்
 டலத்தை முட்டிபெற்று, போரிலேவந்த குதிரையாகக்கொல்
 லும், பேரிசை கொட்டிக்கொண்டி வருகின்றவர்களுடைய உட
 ல்களாகத்தும், அவர்கள் தலகளில்மேல்தத்தமே தோள்
 களைத் தட்டிக்கொண்டிவருகின்ற அகாரிகளை வெட்டும், நிலவை
 வீசுகின்ற தவண்சங்கமுடைய மனாகாளியினுடைய சிங்கமா
 னது—எ-து. (௧௨௭)

சுற்பமுடிவெனநிற்கவிமையவர்
 சுற்பதருவைமுறிக்குமே
 சுர்ப்பமுடியிலெறிக்குதாணி
 சுலிக்கவொருபதம்வைக்குமே
 யெற்புமலையைநினைத்தினளதிடை
 யிட்டிமுனையிலிறைக்குமே
 யற்புநிறைபவள்கற்புநிறைபவ
 எங்கமிசைவிறிசெங்கமே.

இ-ள். அன்புநிறைந்தவனும் - சுற்புநிறைந்தவளுமாகிய கவுசிகி
 அந்தப்போர்க்களத்தில் வித்தின்ற சிங்கமானது இது சுற்பகால
 மென்னும்படிநிற்கத் தேவர்களுடைய சுற்பகலிருக்கங்களைமுறி
 க்கும் ஓதிசேஷின்புடியிலி தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற பூமியானது
 சுலிக்கும்படி ஒருகாலப் பெயர்த்தவைக்கும் எனும்புகளையெல்
 லாம் போர்க்களத்தில் நிறைந்திருக்கிற நினைச்சேற்றிலிட்டு வால்
 முனையாகிறைக்கும்—எ-து. (௧௨௮)

எறுபரிசுளுமாளுமிரதமு
 மியானேறினாகனும்விழவே
 நூறுமுடிமிசையேறுதடமொடு
 நூறுநமனென்னேநாவவே
 கீறுமுநிர்கொடுசிறமுடலுயிர்
 கேதமுறுபவர்கோரிநீ
 ராற்றுபுளும்வினையாடுமழனிடை
 யாளிவரவிடுமாளியே.

இ-ள். இளமையாகிய ரிஷிபவாகனமுள்ள உருத்தினாயெவர்
 னுங் காளியானவள் எவுகின்றயாளியானது ஏறும்படியானருத்தினா
 கனும் - வீரர்களும் - தேர்களும் - யானைக்கூட்டமும் விழும்படி
 சொல்லும், கூத்தாடிக்கொண்டி அவர்கள் தலைகளில்மேலேறி நம
 னைப்போலக் கொல்லும், அவர்கள்வருந்தும்படி கீறத்தக்க நகங்
 களினால் உடையும்-உயினையும் சீறிவிடும், திங்குள்ள அசுரர்களு
 டைய உதிரப்பிரவாகத்தில் முழுகிவினையாடும்.—எ-று. (கஉஅ)

முடக்குமிருதொடைகிடக்குநிலமிசை
 முகத்தையுநிகர்கொடுமுறுக்கிவால்
 கடிக்குமுளைமயிர்பொடிக்குநெடுவரை
 கடக்குமொலியொடுகனைக்கும்வாய்
 அடிக்குமுதுகனைநெளிக்கும்வயிநிடை
 சுருக்குமிருசெவிநெருக்குமே
 நடக்குமெரியெழவிழிக்குமுடல்னை
 நடுக்கும்விழுமெழுநண்ணுமே.

இ-ள். மேலும் அந்தச்சிங்கமானது தொடைகளை முடக்கிக்
 கொண்டு பூமியில் சந்துநேரம் விழுந்துகிடக்கும், பின்னுமெழு
 ந்து முகத்தை நகங்களினால்தேய்த்து வாலால்முறுக்கிப் பற்களா
 ல்கடிக்கும், சந்தோஷத்தினால் கழுத்துமயிர்பொடிக்கப் புளகம
 டையும், மகமேருமுதலிய பெரியமலைகளைக்கடக்கும், ஆரவாரித்
 தலுடனே கெற்சிக்கும், வாய்அடிக்கும், முதுகனை நெளிக்கும்,
 மத்தியில் வயிற்றைச்சுருக்கும், இரண்டுகாதுகளையும் நெருக்கும்,
 நடக்கும், தியெழக் கண்களை உக்கிரமாகவிழிக்கும், உடலைநிலி
 கும், விழும், எழும், இவ்வாறு அந்தப்புத்தகளத்திலிருக்கும்.—எ-று.

பெறு, அற்றனர் சிவங்கள் சிலரற்றனர் கரங்கா !
 நின்றனர் கண்மார்பு சிலரிற்றனர் கடிண்டோள்
 புற்றனாவிரும்பினவர் புற்றினையடைந்தார்
 பெற்றனர் களாவியுடல் பெற்றவருமாணார்.

இ-ள். இந்த யாவியினால் சில அரசர்கள் தலையறுபட்டார்கள்,
 சிலர் கைகால்கள் அறுபட்டார்கள், சிலர் மார்பு அறுபட்டார்கள்,
 சிலர் பலம்பொருந்திய தோள்களறுபட்டார்கள், இப்படிவினைந்
 தினால் உயிருடனிருப்பவர்கள் பயந்து புல்ல வாயிற்கடித்துக்
 கொண்டவர்களும், புற்றுக்களின்மே லேறிக்கொண்டவர்களும்,
 உயிரையும்பெற்றார்கள். பழுதுபடாத உடலையும்பெற்றார்கள்.—

போரில் தோற்றவர் புல்ல வாயிற்கடித்துக்கொண்டாலும், புற்
 நிலேறிக்கொண்டாலும் சொல்லுகிறதில்லை. (க௭௦)

அஞ்சமுதிநாலுமுகியாறுமுகிமாறு
 மஞ்சமுதிநேனும்வராசமுதிவானார்
 செஞ்சமுதிசார்முகிசில் முதியராசி
 விஞ்சமுதினொருவினைத்தமர்வினைத்தார்.

இ-ள். அஞ்சமுதமுள்ள மகேசவரியும், நான்குமுகமுள்ள
 அயிராயியும், ஆறுமுகமுள்ள கௌமாரியும், மாறாத மேகம்போ
 ன்றமுகமுள்ள நாராயணியும், பன்றிமுகமுள்ள வராகியும், இந்தி
 ராயியும், வில்லுகளுடையவர்களும், பாணமுடையவர்களுமாய்
 மிகுந்த மேகத்தினொருவிபோல குணத்தொளிசெய்து போர்செய்
 தார்கள்—எ-று. (க௭௧)

தானவர்களானவர்கள் தானவர்கள்வாளால்
 வானவர்கள்காணவுடல் மண்மிசைசுவிபித்தார்
 கானவரையாழிமிசைகால்விசையினாலே
 போனவர்களாருயிப்புரந்தவர்களாணார்.

இ-ள். தானவர்களாயிருப்பவர்கள் ரணபீதியால் தங்களினமாகி
 ய தானவர்களுடைய வாளாபுதங்களால் தேவர்கள்காணுப்படித்
 தங்களுடல்களை மண்ணில்மேல்விட்டார்கள். வனமுள்ள மலைகளி
 லிடத்தம் சமுத்திரத்தினிடத்தம் வாயுவேகமாயோடி யொளித்
 தவர்கள் தங்களுடைய பெறுதற்றிய உயிர்களைக் காப்பாற்றின
 வர்களாணார்கள்—எ-று. (க௭௨)

தங்கணிமுல்கண்மிசிலர்சத்திபடையென்றே
பங்கமுடனஞ்சினர்படைக்கலமெறிந்தா
ரங்கவைகடந்துசிலராயுதமெடுக்குந்
தங்கமிலையென்றுபுரிஞளுறவுபோலும்.

இ-ள். போரிப்பயந்து திகைத்துஒடுகிற சிலஅசுரர்கள் தங்கள்
நிழலைக்கண்டு இது சண்டிகையினுடைய சேனையென்றெண்ணிப்
பங்கத்துடன் பயங்கொண்டு தங்கன்கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களை
யெறிந்துவிட்டார்கள். கையிலிருக்கும் ஆயுதங்களைப் போட்டுவி
ட்டு இனி ஆயுதமெடுக்கத்தக்கபலம் எங்களுக்கில்லையென்று ஆணை
யிட்டுக்கொள்ளுதலை யொப்பாயிருந்தது—எ-று. (௧௩௩)

வேறு. நிருதர்யாவருமிறந்தனரிற்றதனனிசும்பன்
பொருதசண்டிகைக்கெதிரவன்றமையனும்போரி
லிருவராகநாம்பொருதுவோம்வருதியோவென்றான்
மருவுசண்டிகையவனெதிர்தடந்தனண்மகிழ்வால்.

இ-ள். அசுரர்களெல்லாரருமிறந்தார்கள். அதுவுமன்றி நிகம்ப
னென்பவனுமிறந்தான். இவ்வாறிவர்களுடன் போர்செய்தழித்த
சண்டிகையென்னுங் காளிக்கெதிர் அவன்தமையனாகிய சும்பனெ
ன்பவன்வந்து காளியைநோக்கி நாமிருவருமாகத் தனித்துப்போர்
செய்யலாம் நீவருவையோவென்றான். நிகம்பனுடன் போர்செய்
து செயம்பெற்றிருந்த சண்டிகையென்பவன் மகிழ்ச்சியுடன் அ
வனெதிரில்தடந்தான்—எ-று. (௧௩௪)

எழுமாதருங்கண்ணியுங்காளியுயிவகாச்
சூழமாதருமுண்டியும்பிறவுமோர்தொகையா
யாழிநாயகிமுலைக்குளேபுகுந்தணரன்பா
லாழிகாலையிலுலகெலாம்புகுந்தனவொக்கும்.

இ-ள். இவ்வாறு சண்டிகையுஞ்-சும்பனும் போர்செய்வதைக்க
ண்டிப்பயந்து சத்தமாதர்களும் - தூர்க்கியும் - காளியும்-இவர்களைச்
சூழ்ந்த மற்றமாதர்களும் முண்டியென்பவளும் மற்றச்சேனைகளு
மொருதொகையாய்த் தங்களுயிரினிடத்திலிருக்கும் ஆகையினால்
கவுகிதியினுடைய முலைக்கச்சுக்குள்ளே புகுந்துகொண்டார்கள்.
அது ஊழிகாலத்திலு் உலகமெல்லாம் சத்தியினிடத்தில் ஒடுங்கிய
தையொத்தது—எ-று. (௧௩௫)

சன்னிபாதிபசண்டிகையவுண்டைக்காத்தார்
சென்னிலேற்றவெறித்தனனெனுயிர்செருத்தார்
பொன்னினுடர்தம்பதிகளின்மகிழ்ச்சியாட்ப்புருந்தார்
முன்னமேமுறைநிறுத்தியகதையினைமொழிவோம்.

இ-ள். இவ்வாறு எல்லாரு மொளித்துக்கொண்டதைப்பார்த்து
இனியிலை வைக்கலாகாதென்றுக்கொண்டி சண்டிகையென்பவர்
தன்னுடையகையாளால் அந்த அவுண்டைய தலை வேறாயற்று
விழும்படிவெட்டி அவனுயினாக்கொன்றான். இப்படி அவ்விதந்
ததைக்கண்டதேவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள்பதிகளிற்போய்ச்சே
ரிந்தார்கள். முன்னம் நிறுத்தியகதையினிச்சொல்லுகிறோம்.

வேத. முன்புசெய்தவங்களைல்லாமுடித்துமையவரும்பாலித்
தென்கணாமருங்கிலெய்தித்தீர்த்தமொன்றமைத்துமுழுகித்
தன்பெயராதற்குநாட்டித்தடத்திலோரிலிங்கந்தாபித்
தன்புறப்பூசைமுற்றியாலயமதனிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். முன்செய்தவங்கையெல்லாம் பூர்த்திசெய்துகொண்டி
பாரிவதிதெனியாரும் பாலாற்றின் தென்கணையோரத்திற்போய்
ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் ஸ்நானஞ்செய்து கௌரீதீர்த்தமெ
ன்று அந்தத்தீர்த்தத்துக்கு நாமமும் ஏற்படுத்தி அதனருகில் ஒரு
கிலங்கந்தாபித்த அன்புபொருந்தப் பூசையுஞ்செய்துமுடித்து
ஆலயத்துக்குளெழுந்தருளினர்—எ-று. (௧௩௭)

வேத. பாகதிக்கிதுநெறியெனவருள்பாம்பாளை
நாகதிக்குநாம்புருந்திடாதுதவியநலத்தைக்
கூசதக்குலமறைகளாற்றுதித்திடுக்கோவை
மாகதக்கொடிபடர்ந்திடுமவழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். பாகதிக்கு இதுமார்க்கமென்றருளும் பாம்பாளை நாக
திக்கில் நாம்செல்லாதவண்ணங் கிருபைசெய்யும் தருமசொருப
ரைத் திரிபுரசங்காரகாலத்தில் தேரிப்பூட்டுங் குதிகாகளாகிய வே
தங்களால் அதிக்கப்படும் இறையவரை மாகதக்கொடிபடர்ந்த
வழித்துணைமருந்தை—எ-று. (௧௩௮)

எண்ணுதாமசாமலினொன்றலையாலிரங்கிக்
கண்ணொர்விழிமிடந்தருச்சனைபுரிகளியை

வெண்ணிலாவிலாகொழுந்துமேற்படர்சடைவிளக்கை
மண்ணாவார்க்கருங்கதிதரும்வழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். எண்ணுவின்ற ஆயிரந்தாமரைமலர்களி லொருமலரில்லா
மையால் விழிநுஇரங்கித் தன்கண்ணப்பறித்து அருச்சனைசெய்
தகலியை, வெண்மைபொருந்திய இளந்திங்கட்கொழுந்து மேற்
படர்ந்த சடைக்காட்டியையுடைய சோதியை, இம்மண்ணிலகத்தி
லிருப்பவர்களுக்குக் கதியருளும்படியான வழித்துணைமருந்தை

கனி—பலா - மா - வாழையென்னும் முப்பழங்கள். அன்புடை
யாருள்ளத்தில் மதுரிப்பதால் கனியென்றார். வளருந்தல்மையு
டைமைபற்றி திங்கட்கொழுந்தென்னப்பட்டது. (௧௩௯)

எண்டிசாமுகத்திறையவர்க்கிறையவர்க்கிறையை
யண்டகோளகைக்கப்புறத்தப்புறத்தவனைப்
புண்டரீகனுக்கருமறைப்பொருளினுட்பொருளை
வண்டுவாழ்குழலிடத்தனைவழித்துணைமருந்தை.

இ-ள். அழித்திக்குகளிலுமிருக்கும் இறைவர்களுக்கு இறைவர்
களானவருக்கும் இறையாயிருப்பவரை, அண்டகோளகைக்கு அப்
புறத்தினும் அப்புறமாயிருப்பவரை, பிரமதேவனுக்குரிய அரு
மையாகிய வேதத்தினுட்பொருளுக் குட்பொருளாயிருப்பவரை,
வண்டிகள்பொருந்திய அளகத்தியையுடைய பார்வதியிடப்பாகரை
வழித்துணைமருந்தை—எ-று. (௧௪௦)

கண்டிபோற்றினாள்வணங்கினுளிறைஞ்சினாள்கசிந்து
தொண்டிஞேரவந்துருதிநான்மலர்மழைசொரிந்தா
ளண்டர்நாயகன்விடையின்மீதினிதெழுந்தருளிப்
புண்டரீகமென்கரங்களாற்றமுவினன்புயத்தில்.

இ-ள். தரிசித்துத் துதிசெய்து வணங்கிப் பணிந்து அடிமைத்
திறத்துடன் மனமுருகி புதியமலர்களா வருச்சித்தவளவில் தேவர்
நாயகனாகிய பரமசிவம் ரிஷிபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிப் புய
த்திற்பொருந்தத் தன்னுடைய கைத்தாமரைகளால் தழுவினர்.—

தேற்றமாகவேகெளரிமாபுரமெனத்திருப்போர்
சாற்றினார்களத்தலத்தினுக்கெனச்சொன்னுன்றவத்தோள்

போற்றுமாதவருணாசெய்வார்தெடியமால்புரமென்
தேற்றமானதுமொழிசுவீனொனவவனியம்பும்.

இ-ள். இவ்வாறு பராசத்தி பூசித்தகாரணத்தினால் அந்தத்தலத்
துக்கு கௌரிமாபுரமெனப் பெயர்கூறினார்களென்று சூதமுனி
வர் தெளிவுண்டாகச் சொல்லினார். அதை வினாவிய. முனிவர்கள்
சொல்லுகின்றார்கள் சூதமுனிவரோ, அந்தத்தலத்துக்கு விண்டுபுர
மென்று மேல்கைமையான பெயர்வந்ததற்குக் காரணஞ்சொல்லு
வீரென்னர் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றார்கள்—எ-று. (கசஉ)

கௌரிபுரசருங்குழந்தியது.

ஆதிருவருத்தம்-கௌ.

வி ண் டு பு ரி ச ரு க் க ம் .

முந்துநல்லுகங்கழிந்தபின்னாகத்திலேமுகின்போல்
வந்துதோன்றினவண்ணந்தங்குலத்தொருமறவி
அந்துவென்பதங்கவன்பெயரவன்பெயர்சொன்னால்
வெந்துநீறெழுமானிடருலகமுடவிண்ணும்.

இ-ள். தீரோதாயுசஞ்சென்றபின்பு தீரோதாயுகத்திலே அவுணர்
குலத்தில் மேகநிறமுள்ளவனாய்த் துந்துளன்னும்பெயரையுடைய
ஒரு அகாண்பிறந்தான். அவன்பெயராச்சொன்னாலும் மானிடர்
கள்வாற மிவ்வுலகமும்-தேவருலகமும்வெந்துநீறாகும்—எ-று. (க)

பொருவில்பாகவன்மனத்திலேகனலினைப்புதைத்தான்
வருணனைப்பவன்விழியிலேபுனலினைவைத்தான்
பெருகுவாயுவின்குதத்திலேவாயுவைப்பிணித்தா
னருளில்ந்தகன்றனக்குமோரந்தகனனான்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத அக்கினிதேவனுடையமனத்திலே தீயைவைத்
தான். வருணனுடையகண்ணிலே நீரினைவைத்தான். பெருகூறநின்ற
வாயுதேவனுடைய குதத்திலே காற்றினைவைத்தான். அருளில்லாத
நமனுக்கு மொருநமனான்—எ-று.

அக்கினிதேவன்மனத்திலே தீயைவைத்ததாவது இந்தஅவுணரு
ண்டாகும் பயமாகிய தீயானது மனத்திற் கொதித்துக்கொண்

முருத்தல். வருணயங்கன்களில்நீரினைவைத்ததாவது அசுரம்செய்யும் வருத்தத்தினால் அழுதுகொண்டிருத்தல். வாயுதேவன்முகத்திலே காற்றைவைத்ததாவது அசுரன் பயத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருத்தல். (உ)

காலைமஞ்சனச்சாலையிற்சந்திரகாந்தச்
சாலையுஞ்சினகரங்களினிதாத்திடுந்தகம்பிற
கோலமஞ்சனமுருகுநீராட்டுவன்குபேரன்
மாலைகுங்குமக்குழம்புகொண்டனுருவார்வானோர்.

இ-ள். மஞ்சனச்சாலைகளுக்குள் ஒன்றாகிய சந்திரகாந்தக்கற்களால்வகுக்கப்பட்ட சாலையில் காலைப்பொழுதிலும், மற்றக்காலங்களில் மற்றச்சாலைகளிலும் வரிசையாகவைத்திருக்கிற குடங்களிலிருக்கிற அழகும் வாசனையுமுள்ளநீரினால் அந்தஅசுரனுக்குக் குபேரன் ஸ்நாநஞ்செய்விப்பன். மற்றத்தேவர்கள் மாலைப்பொழுதில் குங்குமமுதலிய பரிமளவர்க்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்புகொண்டுவந்து பூசுவார்கள்—எ-று.

காலைப்பொழுதிற் சந்திரகாந்தச்சாலையில் மஞ்சனமாட்டுவன். மற்றக்காலத்தில் மற்றச்சாலைகளில் ஸ்நாநஞ்செய்விப்பனென்பது தாற்பரியம். (ங)

சிந்துராசனுங்கொடுத்திடுநவமணித்திரள்க
ளைந்தருக்களையிந்தனமாகவேயளிப்பர்
கொந்தலர்ச்சடைமுனிவருமிமையவர்குழுவுந்
துந்துவிப்படிவாழ்வதையரிபுடன்சொன்னார்.

இ-ள். சமுத்திரராசன் நவமணித்திரள் கொடுப்பன், பஞ்சதருக்களைமுறித்து அவன்மடைப்பள்ளிக்கு விறகாகக்கொடுப்பர், இப்படிநடந்துவரும்போது கொத்தாகிய சடைமுடியுள்ள முனிவரும் தேவர்கூட்டமும், துந்துவென்பவனிஷ்வாறுவாழ்வதை விஷ்ணுவடவ் சொன்னார்கள்—எ-று. (ச)

கொடியதுந்துவின்கெயலெலாமித்திரன்கூற
நெடியமாயனுமொழிசுவானிமையவர்நிருப
வடிகொள்சக்கரமுக்கணைருளிதால்வாங்கி
முடிவிலாதவன்வாழ்வுதுங்குறைகளுமுடிப்போம்.

இ-ள். கொடிய துந்துவினுடையசெயலைப்பெல்லாம் தேவேந்
திராட்சொல்ல, அதைக்கேட்ட விஷ்ணுவஞ்சொல்லுகிறார் தேவேந்
திரானே பாமசிவனுடைய திருவருளால் சக்கராயுதம்பெற்றுக்கொ
ண்டி முடிவில்லாத துந்துவினுடைய வாழ்வையும் உங்கள்குறை
யையும் முடிப்போம்—எ-று. (இ)

விதனநீங்கிற்றுப்பதிபுகுந்திறிமெனவிடுத்த
ததியிலோங்கியகவுரிமாபுரத்தின்தண்ணி
மதுவழிந்நிடப்பொருதவல்லமதுவழிந்நொழுகும்
புதியபங்கமலரினற்றொடங்கினுள்பூசை.

இ-ள். விதனநீங்கி உங்கன்பதியைச் சேருங்களென்று அனுப்
பிவிட்டு ததியிலோங்கிய கௌரீபுரத்திற்சேர்ந்து முன்னாளில்
மதுஎன்னும் அகர்ஷ அழியும்படியழித்த விஷ்ணுவானவர் தேன்
வழிந்நொழுகாழிற் ற தாமதாமலர்களால் பாமசிவத்தைப் பூசை
செய்யத்தொடங்கினார்—எ-று. (ஈ)

காயமெங்கனூந்தாமனாவனத்தைநேர்கண்ண
னாபிரம்பகந்தாமனாவழித்தணையப்பர்
னாபொன்னடித்தாமனாமலரின்மேற்கூட்டி
நேயமாகவேபருச்சனைபுரிந்தனனெடுநாள்.

இ-ள். செந்தாமனாமலர்களைப்போத்த அவயவங்களைபுடைய ம
காவிஷ்ணுவானவர் ஆயிரந்தாமனாமலர்களை மார்க்கசகாயொன்
னும் பாமசிவத்தினுடைய பரிசுத்தமுள்ள திருவடித்தாமனாகள்
மேற்காத்தி நெடுநாள் அன்புடனருச்சனைசெய்தார்.

தாமனாமலர்களைப்போத்த அவயவமாவன—முகம்-கண் - வாய்-
அங்கை-பாதம்-என்பவை. (எ)

அன்னவாகனந்தரிபவனடியவர்க்கெளிபான்
அன்னவார்புரமெரித்தவண்ணிடையின்மேற்றோன்றி
மன்னுமாழியிற்றாயிவ்விடுத்தனுசியமாலே
யென்னநாமுனக்களித்திடும்வரங்கென்றிசைத்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு விஷ்ணு பூசைசெய்வதற்குத் திருவுளமிரங்கி
அன்னவாகனமுடையபிரமதேவனுக்குஅரியவரும், அடியவர்க்கெ
ரியரும், தேவர்புகைவருடைய முடிபுரங்கையெரித்தவருமாகிய

பரமசிவம் நிஷிபவாகனத்திலிமே லெழுந்தருளி பாற்கடலில் அநிலயில்நீங்கிய மாயவனே, நாமுனக்குத் தாவேண்டியவரம் யாதென்றார்—௭-று. (அ)

மந்தராகிவிரியோடுமரகதமலையைத்தாங்கி
வந்தியிங்கயிலையன்மைமழவிடைமருங்குநண்ணிப்
பந்தணிவிரலிபாகத்திறைவாழப்பணிந்துபோற்றித்
துந்துவையழிக்குமாறேரீகடர்ப்படைதருகவென்றான்..

இ-ள். மகமேருவுடனே மரகதமலையைத்தாங்கிக்கொண்டு வருதல்போன்ற வெள்ளிமலையாகிய கயிலையையொத்த நிஷிபவாகனத்திற்கு அருகிற்சென்று பந்துபோல அழகுபொருந்திய விரற்களையுள்ள பார்வதிபாகனைப்பணிந்து போற்றிசெய்து துந்துவென்னும் அவுணையழிக்குமாறு ஒரு ஆபுதம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றனர்—௭-று.

சுவாமி-பொன்னிறம், பார்வதியார் - மரகதிறம், நிஷிபம்-வெள்ளைநிறமாதலால் மந்தராகிரியையும் மரகதமலையையுந்தாங்கிவருங்கயிலையென்றார். (ஆ)

வேறு. அஞ்சக்கரமந்திரங்களினாலாயிரமாமம்புயத்தைக்
கஞ்சக்கரங்கடனிலேந்திப்பதமீதணிந்தகரியவற்கு
நஞ்சக்கரவடணிபாகப்புனைவானுதல்சேர்நயனத்தான்
செஞ்சக்கரமொன்றினிதளித்தானேற்றுணந்தத்திருமாலே.

இ-ள். பஞ்சாஷ்டரமந்திரங்களினால் ஆயிரத்தாமணாமலர்களைத் தன்கைத்தாமணாமலரிலேந்தித் தமது திருவடியிலருச்சித்த விஹ்னுவுக்கு அக்குடனியினையும் விஷ்ணுள்ளநாகத்தையும் ஆபரணமாகஅணிந்தவரும் நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய பரமசிவம் ஒருசக்கராயுத மினிதாக அருளிச்செய்ய அதை விஹ்னுவானவர் ஏற்றுக்கொண்டனர்—௭-று. (க)

நீலமாலென்னுங்காலனேமியாங்கிதிரைவிசிக்
தோலமாநிருதராயகங்குலைக்குலைத்துவிழ்த்தான்
சாலவேயிமையோர்போதும்விடிந்ததுதலத்தின்பேரும்
வேலைமேலுறங்குமாயன்பெயரினாவிளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். நீலநிறமுள்ள விஹ்னுவாகிய காலனானவன் சக்கரமாகிய சூரியனையேவிஅகரகோலமாய்வந்திருக்கிற இருளைக்குறைத்த

வளவில் மிகுதியாகத் தேவர்களுக்குப்பொழுதுவிடிந்தது. அது முதல் அந்தத்தலத்திலுள்ளபேரும் பாந்தலிலுறங்கு மாயவல்பெ யரால் விளங்கியது—எ-று. (கக)

யின்னுமத்தலத்திலெய்திப்பெருந்தவம்புரிந் துதன்பேர் தன்னிலோரிடமுங்கண்மிருங்கிலோரிவிங்கத்தாபித் திந்நிலம்பிழைக்கச்செய்தானிரும்பகைதவிந்நீபோரந்தப் பொன்னியறடத்திந்நீரெய்த் துபுனிதனைப்போற்றுவாரோ.

இ-ள். மறுபடியும் அந்தத்தலத்திற்கென்று பெரியதவம்புரிந் து தன்பெயராலே மாதவதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமுமுண்டாக்கி அதன்மருங்கி லொருகிவலிங்கமுந்தாபித்து இவ்வுலகத்தார்பிழைக் கும்படி யிவ்வாறுபுனைசெய்தான். மிகுந்த ஆணவமலப்பகையை த்தவிந்நீப்பவர்கள் பொலிவுள்ள அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய் து கிவலிங்கப்பெருமானையுந் துதிசெய்வார்கள்—எ-று. (கஉ)

தந்தமாதவல்பெருத்திலேதமதுடனனைத்தார் தொந்தமாகியபிறவியாங்கடலினிற்றுலையா னந்தாரானவர்முழுதினாவிழியுடைத்தாவர் வந்தியானவண்முழுதினாபெறுகுவண்மகவை.

இ-ள். மகாவிஷ்ணுவண்டாக்கிய மாதவதீர்த்தத்தில்தங்களுடைய உடல்நனையும்படி முழுதினாவர்கள் தொடர்ந்துவருகிற சனனக்கட லில்முழுதார்கள். குருடர்கள்ஸ்நாநஞ்செய்தால் கண்பெறுவார்க ள்.மலடிபாயிருப்பவள்ஸ்நாநஞ்செய்தால்பிள்ளையைப்பெறுவாள்.

வின்பெரிசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-260.

க ர பு ரி ச ரு க் க ம் .

ஒருபெருங்கைதயுரைக்குதந்துவாபாயுகத்தி லிருந்தங்குலத்துதித்தனன்கரனெனுநிருதன் பொருதநாசிருதிசையினுத்தன்பெயர்பொறித்தான் கருதிலன்னவன்பெயர்சொலிற்காலுங்கலங்கும்.

இ-ள். பெரிதான ஒருகைதசொல்லுகிறோம், அதாவது துவா பாயுகத்தில் *கரனென்னுங் கழுதைமுக்குள்ள ஒரு அகரராசன்

* கரமென்பது - கழுதை.

அகராதலத்திற்றிறந்த அந்தக்கான் இத்திரம்முதலான தேவர்களுடையோர்செய்து வென்று அழித்திருக்கின்ற தன்பெயரைநிறுத்தினான். அவன் பெயர்சொன்னாலும் நினைத்தாலும் யமனும் மணங்கலங்குவான்—எ-று. (க)

தெய்யுமாற்றவருதிரமுமிறைச்சியுபிணமும்
பெய்யும்வெலினுடலுயிரனைத்தையும்பிரித்து
வைபமிதுதவிக்கொயிம்பசிக்கருத்தினுள்வருத்தி
வெய்யபாவமும்பழிகளும்வினைந்தனமிகவும்.

இ-ள். தெய்யிலும் - பனைவருடைய உதிரத்திலும் - இறைச்சியிலும் - நினைத்திலும் - தோயும்படியான வேலினையுடையவன், உலகத்திலிருக்கும் உடலுயிரினைபெல்லாம் வதைசெய்து பிரித்துத் தன்பசிக்கு ஆகாரமாக உண்ணக்கொடுத்தவன், இதனால் கொடியபாவமும் பழிகளும் அவனுக்கு மிகுதியாகவினைந்தன—எ-று. (உ)

மண்ணிலேநனாநிசையுமாய்ப்பிணியுமாய்வலிபோ
யுண்ணி லாவியபசியினுள்வேட்டமுற்றுலைந்தா
னெண்ணிலாதவத்தினுத்திலோரினத்திலேயினுத்தி
தெண்ணிலாவிரிசங்குசூழ்பாலியிற்றினைத்தான்.

இ-ள். அந்தக் கானென்னும் அகரன் நகையும்-நிசையும்-பிணிகளும்உடையவனாய் பலங்குன்றி வயிற்றிலுண்டாகிய பசியினால் உலகமெங்கும் மிருகவேட்டையாடித்திரிந்தான். இவ்வாறு திரிந்து கொண்டிருக்கும் அளவில்லாதநாள்களிலொருநாள் ஆகாரமொன்றுங்கிடையாமையாற் பசிக்கொண்டு இளைப்படைந்து வருகின்றவன் தெளிந்ததிலாவின் பிரகாசம்பொருந்திய சங்குசூழ்ந்த பாலாற்றினைக்கண்டு அதில்முழுகினான்—எ-று. (ங)

வேறு. முத்தியைக்கொய்க்கும்பாலிநதியிலேமுழுக்கினுக்கிஞ்சித்தியுமெளிதாமிம்மைமறுமையின்வினையுந்தீரு
மத்தருததியினி ரால்வினைந்தநெல்லமுதுண்டாருக்
குத்தமரல்லாரில்லத்துண்டதீவினையுந்தீரும்.

இ-ள். முத்தியைத்தருவதாகிய பாலாற்றில் முழுக்கினவர்களுக்கு அழித்திருக்கருமுண்டாகும், இப்பிறப்பிலும் முன்பிறப்பிலுமுண்டாகிய வினைகளுந்தீரும், தருதியுள்ள அந்தநீரில்வினைந்த

தெல்லரிசியல்னம் புசித்தவர்களுக்கு முயின்னமொருகாலம் உத்த
மரல்லாதாரீனீட்டில் அயின்னம்புசித்தலால் தேரிட்டபாவுமுத்திரும்.

பாவிமாநதித்தெய்வநீராடியபலத்தா
லாலமாயவனையமாயவன்புரத்தடைந்தார்
காலுமப்பதியடைந்தியுமரும்பெருந்தவத்தார்
சூலபாணிபாம்வழித்துணைமருந்தணைத்தொழுதான்.

இ-ள். சூலகாலவிஷித்தையொத்த அந்தஅகாலம் தெய்வத்தன்
மையுள்ள அந்தப்பாலாற்றினிளில் முழுகியபலத்தினால் அன்புடன்
விஷிணு பூசைசெய்ததாடிய விண்ணுபுரியிற்சேர்ந்தான். மேன்மை
பொருந்திய அந்தத்தலத்தையடைந்த அரிதாகிய பெரியதபோப
லத்தினால் சூலபாணிபாகிய மார்க்கசகாயணைத்தரிசித்துத் தொழு
தான்—எ-று. (டு)

மண்ணியவிமாணந்தோன்றுமிடமெலாம்வானோர்நாடா
மில்லிசைமுரசங்கேட்டுமிடமெலாமயனாடென்பர்
சென்னியர் துதியினோசைதெரிவிடத்திருமாலுரா
முண்ணியசெய்வாழ்கோயிலுருத்திரனுலகமாமே.

இ-ள். சிவலிங்கப்பெருமான் வீற்றிருக்கிற கெர்ப்பக்கிரகஸ்
துதி தெரியும்படியிருக்கிற இடமெல்லாம் தேவருலகத்துக்குச்ச
மானமாம், அங்குமுழங்கு மினிதானஒசையுள்ள முழவுகேட்டுமி
டமெல்லாம் பரமலோகமென்பார்கள், பாணர்கள் துதிக்கும் ஒசை
கேட்டுமிடமெல்லாம் விஷிணுலோகமாமென்பார்கள், ஒருதுதித்
த பரமசிவம்வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலானது ஸ்ரீகண்டருத்திர
லோகமாகிய கைலாசமாம் எல்பார்கள்—எ-று. (சு)

பேறுபெற்றதன்பெயராலொருமலர்ந்தடம்பெருக்கி
தற்றடங்கடாத்திலோரினங்கமுநாட்டி
நின்றநின்றமத்தடத்திடைமுழிவிவண்ணீறிட்
டற்றநீங்கவேயருச்சனைபுரித்தனைலரால்.

இ-ள். பேறுபெற்ற அந்தஅகாலானவன் தன்பெயரால் மலர்க
ளான ஒருதிரித்தமுண்டாக்கி அந்தத்திரித்தக்காமேல் ஒருசிவலி
ங்கமுந்தாயித்துத் திணந்தோறும் அந்தத்திரித்தத்திலுந்நானாஞ்செ
ய்து விழுதியணிந்து பாவமநீங்க மலரால் அருச்சனைசெய்தான்.—

நாயினுங் கடைபாணவராயினுந்
நீயவல்லினையுளர்களாயினுஞ் சிவனார்
நாயபொன்னடித்தாமரைக்கொருமலர்கூட்டி
லாயிரம்பிறப்பியற்றியபழவினையதலும்.

இ-ள். நாயினுங் கடைப்பட்டவர்களானாலும் நாயில்விழத்தக்க
பாவினானாலும் மார்க்கசகாயருடையபரிசுத்தமுள்ள திருவடித்
தாமரைமலரில் ஒருமலர்சாத்தினாலும் ஆயிரம்பிறப்பிற்செய்த பழ
வினைநீங்கும்—எ-று. (அ)

நறுமலர்ச்சடைவழித் துணையவர்க்கொருநாளி
லறுகுபச்சிலைசருகும்நாயினுமணிந்தான்
மறுபிறப்பறுபிறப்பறும்பகையறுமகவு
முறுதிபற்றியமேன்மைபுங்கல்விபுமுளதாம்.

இ-ள். வாசனைபொருந்திய மொன்றைமணியணிந்த சடாமகுட
முள்ள வழித்துணைநாதருக்கு ஒருதினத்தினில் அறுகாவது - பச்சிலை
யாவது - உலர்ந்தவிலையாவது - மலர்களாவது சாத்தினால் மறுபிறப்
பறும், இறப்புமறும், பகைவரும் ஒழிவார்கள், புத்திரசம்பத்தும் -
உறுதிபெற்றமேன்மையும் கல்விபுமுண்டாகும்—எ-று. (ஆ)

வினையகன்றிமப்பிணிகளுமகன்றிமிடிபோம்
நினைபுமெப்பொருளாயினும்வருமிவைநிற்க
நினைவிதைக்குநேரமுமத்தலத்திலேசெய்தாற்
பனைவிதைக்குநேராகவேவளர்ந்துமேற்பவிக்கும்.

இ-ள். நல்வினைதீவினையென்னு மிருவினைகளும் அவையேயு
வாகவருகின்ற மகாரோகங்களும் நீங்கும், வறுமைபுமொழியும்,
கருதுகின்ற எவ்வகைப்பொருளும்கிடைக்கும், இவைகள்நிற்க நி
னையளவுதருமம் அந்தத்தலத்திற்செய்தால் பனங்கொட்டைக்குநே
ராகவே அடிகளித்து மறுபிறப்பில் பயன்தரும்—எ-று. (சௌ)

ஆவிலாயிரமாயிரந்தினந்தினமழிக்கும்
பாவிபாணவொணினும்பபதியினிப்பணிந்தால்
நீவினாதமெய்க்குஞானியாய்ப்புலன்னைநிறுத்தி
யாவியாணவமகன்றிடச்சிவததியடைவார்.

இ-ள். தினந்தோறும் பத்துலட்சம்பகங்களை உதைசெய்யும் மகாபாவினையொழுவும் அந்தத்தலத்தில்தந்து சுவாமியைப்பணிந்தால் பருதியிலாத பெய்துஞ்ஞானியாய் ஐம்புலன்களையடக்கி உயிரைப்பற்றிய ஆணவமலம்நீங்கச் சிவசதியையடைவார்கள்—எ-று.

மாதகங்கொடியிறைவனாக் காவியில்வணங்கி
விருதுவிற்செயும்வினையறம்பகற்பொழுதினைஞ்சி
விருயிறப்பிடைவினையறமெழுயிறப்பினோ
பாவும்வல்லினையவன்யுமாபயிற்பணிந்தால்.

இ-ள். மாதகவல்லியெல்லாம் பாரிவழிதேனியானா இடப்பாசத்திலுடைய வழித்துணைநாதனாக் காவப்பொழுதில் தரிசனஞ்செய்தால் ஒருயிறப்பிற்செய்த பாவம்தீங்கும், பகற்காலத்தில் தரிசனஞ்செய்தால் ஒருசனனத்தில்செய்த பாவம்தீங்கும், அந்திப்பொழுதில் தரிசித்தால் எழுயிறப்பிலுஞ்செய்த பாவமெல்லாம் நீங்கும்—எ-று. (கஉ)

சோதியைக்கொடியியினிற்காவியிறொழுதா
நிதினர்க்குறவாடியபாதகந்தீரும்
பாதகத்தொகையைநீதறம்பகலிடைப்பணிதல்
போதுபுகட்பிலிப்பணிதன்மாபாதகம்போக்கும்.

இ-ள். கொடியியில் வழித்துணைநாதனாக் காவப்பொழுதிற்பணிந்தால் கொடியவர்களுடன் உறவுசெய்தலானுண்டாகும் பாவந்தீரும், பகற்காலத்தில்தொழுதால் பஞ்சமாபாதகம்தீங்கும், அந்திப்பொழுதிற்பணிந்தால் வாக்கினுற்சொல்லக்கூடாத பெரியபாவங்களைல்லாம்தீங்கும்—எ-று. (கங)

காவியேத்திடினம்மனத்தினுள்வரும்வினைகழலும்
வேலைநண்பகற்பணித்திடிவிறைதரும்வினைபோம்
மாவயானதில்வழித்துணைமருந்தனாவணங்கி
லோலமோலமென்றோடுமெனையெலாமோடும்.

இ-ள். வழித்துணைநாதனாக் காவப்பொழுதில் துதிசெய்தால் மனதினுள்வரும் பாவம்தீங்கும், மத்தியானகாலத்தில்தொழுதால் வாக்கினுள்வரும்வினைபோம், அந்திப்பொழுதிற்பணிந்தால் ஓலமோலமென்ற முறையிட்டிக்கொண்டு சகலபாவமுந்தொலையும்—எ-று.

விழுந்த மெய்ப்புறப்பணிந்தவர்வினையுந்விழு
மெழுந்தபோதவர்வினையெல்லாமெழுந்திராதிதக்கு
மெழுந்த மெய்யினிந்துகவினுக்கோருகபமுதினீ
கொழுந்தருய்வானுகினிவறைகுவர்குடியாய்.

இ-ள். உடல் பூமியில்படும்படி மார்க்கசகாயகாப்பணிகில். தவர்
களுடைய பாவமெல்லாம்நீங்கிப்போம், அவ்வாறுபணிந்தெழுந்த
போது அவர்கள்பாவமெல்லாம் எழுந்திராமல்நீங்கிப்போம், அப்
போது சரீரத்தின்பொருத்திய துகள்களில் ஒருதுகளுக்கொருபுக
மாக அமுதக்கொழுந்தாகிய இளந்தீங்களைச்சூடிய பரமசிவத்தி
னுலகத்தின் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௧௫)

காலமன்றியபொழுதினிற்பணிதலோர்கரத்தால்
பாலலோசனர்ப்பணி குதலிடத்தினிற்பணிதன்
மேலினிற்கலைதன் னுடன்பணி குதல்விடைமு
லையத்தினிற்பணி குதல்பழுதினவையந் தும்.

இ-ள். காலமல்லாதகாலத்தில் ஆலயத்திற்போய் நெற்றிக்கண்
னுள்ள பரமசிவத்தைப் பணிதலும், ஒருகையினுல்தொழுதலும்,
சிவலிங்கப்பெருமானுக் கிடப்புறத்திலிருந்துபணிதலும், மேலே
வஸ்திரம்போட்டபடியேபணிதலும், ஆலயத்துக்குள் நந்திமுன்
பணிதலும்ஆகிய இவ்வையந் தும் பழுதுள்ளசெய்கையாம்—எ-று.

கரபுரிசருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-உஉஉ.

வி ரி ஞ் சை ப் பு ரி ச ரு க் க ம் .

மாதவம்புரிவதிட்டனிப்படிசொலமகிழ்ந்து
சூதவந்தணன்முதலினோனைவருந்துதித்து
வேதியன்புரமாணதெப்படியெனவினவத்
தாணததன்புரமாகியகதையினைச்சாற்றும்.

இ-ள். பெரிபதவஞ்செய்கின்ற வசிட்டமுனிவர் இவ்வாறு கரபு
ரிமான்மியத்தைச்சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து சூதமுனிவர்முதலாகி
யமுனிவர்கள்யாவரும் அவரைத்துதித்துப் பிரமதேவன் பெயரால்

விரிஞ்சைப்புரமென்று பெயர் பெற்றதெவ்வாறென்றுவினாவ, வளி
பிடிபராணவர் தம்முடையதாயையெய பிரமன்பெயரால் விரிஞ்
சைப்புறியெய்ஞ்ஞய சரித்திரத்தெச்செல்லுகுரீ—எ-று. (௧)

முன்னொருமங்கையதாயிரமுடிந்தா
லன்னவாதுவந்தொருபகலாகுமப்பகலின்
மன்னுமீளொருமன்னுக்களும்வலாரியும்வாழ்வர்
பின்னரப்படிநூறுதங்கனம்மனைபெய்யும்.

இ-ள். முன்னம் தாங்குயசமுங்கையதாயிரஞ்சதுரீயுசஞ்சென்
ருந் பிரமந்தேவனுக்கொருபகலாகும், அந்தவொருபகலில் பதினா
ன்குமன்னுக்களும் தேவையந்திரனும் வாழ்வார்கள். பின்பு அப்படி
நூறுயுகம் அக்கினிமனைபெய்யும்—எ-று. (௨)

அக்கியானுலகேழும்வெண்பலியுருவாகும்
பொங்குநூறுதங்கியினருங்கனம்மனைபொழியு
மெங்குமொருருவாகியேயுருகுமவ்வெரியாற்
றுங்கவானவாசத்தியவுலகினிற்குழ்வர்.

இ-ள். அந்தஅக்கினிமனையினால் உலகமெல்லாம் வெண்மைநிற
முள்ள சாம்பலாகும், அதன்பின்பும் நூறுயுகம் அக்கினிமனைபெ
ய்யும், அந்த அக்கினிமனையினால் எங்குமொரு உருவமாயுருகும்,
அப்போது தேவர்கள்கிண்கமாட்டாமல் சத்தியலோகத்திற்போய்
ச்சேர்வார்கள்—எ-று. (௩)

அந்தவெண்ணிலேநூறுதங்குபுனம்மனைபடரும்
வெந்தயாவையுந்தணிந்திடுநூறுதங்கு
தந்தமாரியிவ்வாரியாக்மறைந்திழிந்தாணி
மந்தராசலம்பாதிபப்புனக்குளேமறையும்.

இ-ள். மேற்கொல்லிவந்த அளவின்படி நூறுயுகம் நீர்வருஷம்
பொழியும், அந்த நீர்வருஷத்தினால் முன்வெந்தவைகளெல்லாந்த
ணியும்,மறுபடி நூறுயுகம்பெய்த நீர்வருஷத்தினால்இவ்வுலகமறை
ந்துவிடும், அந்தநிலே மதமேருவானது பாதிமறையும்—எ-று.

இந்தநான்கத்தாயிரதாங்குதந்திரவா
மந்தநள்ளிருங்குமுதுவதுமாலிலத்தியிலிலோ
னந்திமீதயனாத்திரமங்கியவொழிந்தால்
வந்தொளோனமாபுலகெலாமனைத்திமொயன்.

இ-ள். மறுபடி இவ்வாறு ஆயிரஞ்சதுரபுடமானால் பிரமதேவனுக்கு ஒருநாத்திரியாம், அந்த இராத்நிரிமுழுவுடைய பிரமதேவன் ஸ்ரீலிலிப்பள்ளிவொண்டிருக்கும் நாராயணமூர்த்தியினுடைய நாபிக்மலத்தினிடத்தில் உறங்குவான். அந்த இராத்நிரியொத்ததால் நாராயணமூர்த்தி வராக அவதாரஞ்செய்து உலகத்தையெல்லாம் முன்போல அமைப்பான்—எ-று. (௮)

(நள்ளிருள் - செறிந்த இருள்.)

ஆண்டு நூறுசென்றிடிவனரியிடத்தடங்கு
மீண்டுமச்சுதனச்சுதனாகியபவியைத்
காண்டகும்படியளித்திடுஞ்சதுமறைக்கடவு
டெண்டியாவையும்படைத்திடுந்திசைமுகனாகி.

இ-ள். இப்படி நூறுவருஷஞ்சென்றால் பிரமதேவன் மகாவிஷ்ணுவினிடத்திலொழிங்குவான், மறுபடி விஷ்ணுவானவர் அந்தத் தன் புத்திரனாகிய பிரமதேவனை யாருங்காணும்படி யுண்டாக்குவான். அதன்பின்பு பிரமதேவன் நான்குமுகமுள்ளவனாகி உலகங்களை யெல்லாஞ் சிருஷ்டிப்பான்—எ-று. (௯)

பிரமசுற்பமோரிசண்டொருநாளதாட்ப்பெருகுந்
திருவினாயகற்காண்டு நூறப்படிசென்ற
வரனிடத்திலேயடங்குவனடங்கியவரியை
விரவுசிட்டியிலுருத்திரன்மீளவும்விதிப்பன்.

இ-ள். இவ்வாறு நடக்கும் இரண்டு பிரமசுற்பம் விஷ்ணுவுக்கு ஒருநாளாய்ப்பெருகும், அவ்வண்ணம் நூறுவருஷஞ்சென்றால் விஷ்ணுவானவர் உருத்திரனிடத்திலேயடங்குவான். அவ்வாறு அடங்கிய விஷ்ணுவைச் சிருஷ்டியில் உருத்திரமூர்த்தியானவர் மறுபடி சிருஷ்டிப்பார்—எ-று. (௧௦)

அதுவிளித்திடிற்பெருகி மீம்பரம்பரையதனால்
விதிபடைப்புநாமுணாக்குதுமுமக்கெனவிளம்பு
முததியிற்றுயினெடியவனுத்தியிலுதித்த
பதுமனப்பொழுதறித்திலிப்படைத்திடும்பரப்பை.

இ-ள். அதனைவிளித்துச்சொன்னால் அதிகமாம் ஆதலால் அது நிற்க, பிரமதேவனுடைய சிருஷ்டிப்பைப் பரம்பரையினால் நான்கு

சொல்லுகிறோம் உங்களுக்கென்று சொல்லுகிறார். பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விழிநுண்ணுடைய நாடியிலுதித்த பிரமதேவன் அக்காலத்தில் சிருஷ்டித்தொழில் தெரியாதவனுயிருந்ததால்—எ-று. (அ)

தெற்றியிழிவிவிமலனெச்சமாதியானினைத்தான்
சுற்றராமுடியிற்றைவனுமுமைபுடன்றோன்றி
யிற்றைநாளுனக்களித்தியும்வரங்களைதென்றான்
முற்றயாவையுந்தெறிந்திலன்படைப்பெனமொழிந்தான்.

இ-ள். அப்பொழுது தெரியாமலிருந்த பிரமதேவன் நிழிகடையில் தன்னுடைய தெற்றியிலிடமாகப் பரமசிவத்தைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது நாகங்களைச்சுற்றிய சடைமுடியுள்ள பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருடன் பிரத்தியக்ஷமாகப் பிரமதேவனை அருளுடனூக்கி இப்போது நாமுனக்குத் தாவேண்டியவரம் யாதென்ன, பிரமதேவன் பரமசிவத்தை வணங்கி அடியேன் சிருஷ்டிக்குந்தொழில் சிறிதுத்தெரியாதவனுயிருக்கிறேனென்றான்—எ-று. (ஆ)

பரமனையெனப்பகர்ந்தியும்புதுமனைப்பார்த்துப்
பிரமனேயுனக்குணசெய்வோமுலகெலாம்பெண்ணும்
லிரவுமானுமாயிருக்கும்விரண்டையும்விரிக்கி
லுருவமாகநம்மிடத்திலேயறிக்கெவன் றுணத்தான்.

இ-ள். பரமசிவமே அருள்செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்த பிரமதேவனைநோக்கிப் பிரமனே யுனக்குநாம் அருள்செய்தீரோம் உலகமெல்லாம் பெண்ணும்பொருந்திய ஆணுமாயிருக்கும் ஆவ்விரண்டையும் உருவமாகவிவிரிக்கில் சத்தியும்-சிவமுமாயிருக்கும் நம்மிடத்திலே யறித்துக்கொள்வாயாகெவன் றுருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று. (க)

பகுதியாகியபடைப்பிருமூன்றுளபகரில்
விகுதியாகியபடைப்பொருமூன்றுளவிதிக்கிற்
குருதியாகவேமாயமிலொருகைதோன்று
யிகுதியாகுமக்கையினின்பிதிக்குமவ்வியத்தம்.

இ-ள். மிகுதியாகிய சிருஷ்டி ஆறுவகையாயிருக்கின்றன, சொல்லுமிடத்தில் விஞ்ஞதியாகிய சிருஷ்டி மூன்றுவகையாயிருக்கின்றன, விதிக்குமிடத்தில் தொகுதியாகவே மாயையிலொருகலை தோன்றும், மிகுதியாகிய அக்கலையில் அவ்விதத்தமுண்டாகும்.—

ஆரவண்ணதிற்பிறந்திடும்புத்தியாங்கதிலாங்
காரமூன்றும்வந்துதித்திடும்வைகளிற்சுருத்துஞ்
சாருமித்தியமொருபதும்புதமுந்ததைக்கும்
பாரிலிப்படியறுவகைச்சுருட்டியும்படைப்பாய்.

இ-ள். பொருந்த அந்தக்கலையில் புத்தியுண்டாகும், அந்தப்புத்தியினிடமாக மூன்று அகங்காரமும்பிறக்கும், அந்த அகங்காரங்களில் மனமும் தசவித இந்திரியங்களும் பஞ்சபூதங்களும் உண்டாகும், உலகத்திலிவ்வாறு அறுவகைச்சிருஷ்டிகளையும்படைப்பாய்.

ஆங்காரம் மூன்றுவன—பூதாதி யாங்காரம் - தைசதவாங்காரம் - வைகாரிகாங்காரம்.—இந்திரியங்கள்பத்தாவன—மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி-எண்ணும் ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், வாக்கு - பாதம் - பாணி - பாயுரு - உபத்தம் - ஊன்னும் கண்மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாப்.—பஞ்சபூதம்—பிரிதிவி - அப்பு - தேயு - வாயு - ஆகாயம் - என்பவை. (உஉ)

மூவகைப்படும்கிருத்தியின்விநிவினைமொழியின்
மாவும்ந்துளபறவையுமொருவகைமரணம்
பூவளித்தியும்புதங்களுமொருவகைபுணருந்
தேவர்மந்துளமனிதருமொருவகைச்சுருட்டி.

இ-ள். மூன்றுவகைப்பட்ட கிருத்தியின்விநிவைச்சொல்லில் மிருகங்களும்-மற்றையபக்திகளும்-ஒருவகைச்சிருஷ்டி, விருகங்களும்-மலர்களைத்தருவின்ற புதர்களும்-ஒருவகைச்சிருஷ்டி, தேவர்களும் - மனிதர்களு மொருவகைச்சிருஷ்டியாய்—எ-று. (உங)

மேலதாகவேதோன்றிந்தருக்களின்னிகற்பஞ்
சாலுமானிடரதோமுததிலையினுச்சனிப்பர்
கோலமோகுறுக்காயெழும்விலங்குபுட்டுலங்கள்
தோலுறுஞ்செவினுனைச்செவியாழியிர்த்தொகுதி.

இ-ள். விருகடிபேதங்கொல்லாம் மேல்நோக்கி உயிர்நாமுதமா
கவளரும், மிகுதியான மானிடர்கள் சீட்டுநோக்கி அதோமுகதியியி
ஞற்சனிப்பார்கள், மிகுதங்களும்-பகல்களும்-பச்சப்பார்வைபாச
ச்சுணிக்ரும், இவ்வகையுள்ள உயிர்வருக்கங்கள் தோல்புறத்தில்தோ
ன்றும் காதுகொடியுடையதுகளும் தோல்புறத்தில்தோன்றாமல் அ
னாமாத்திரமுள்ளதான காதுகொடியுடையதுகளுமாம்—எ-று.

காதுஇருப்பதாக வெளியில்தோன்றாமலிருப்பது அனாச்செ
யி, இவ்வாறு அனாச்செயிகொடியுடையவை பகல்கள்முதலான
வைகளாம். (௧௪)

பின்டம் திலிந்தேருந்செவியுயிரொலாப்பிறக்கு
மன்டம் திலிந்தனித்திடுந் தனாச்செவியனத்தூ
சண்டனாண் பெண்ணென்றுரைபெறுமூவகைத்தருக்கள்
எண்டகும்படியியிரமுள்ளனவுமத்திலவும்.

இ-ள். தோற்காதுகொடியுடைய உயிர்கொல்லாம் கருவில் பின்
டமாகத்தங்கியுதிக்கும், அனாச்செவியுயிரொல்லா முட்டையில்தங்
கியுதிக்கும், வயிரமுள்ளவிருகைங்கள் ஆண்விருகைக்கொன்றும்
வயிராமில்லாதவிருகைகள் பெண்விருகைக்கொன்றும் அலிவிரு
கைக்கொன்று மூன்றுவகைப்படும்—எ-று. (௧௫)

(சண்டனென்பது - அலி.)

மாதுபாசனிப்படியிடிலவகையெலாமறைந்தான்
வேதநாயகனப்படியுலகெலாமிதித்தான்
சோதிதன்ருட்பெருமையாற்றெரித்ததித்தொழிலென்
ருதிதாடொழக்கரபுரிப்பதியினையடைந்தான்.

இ-ள். பார்வதிபாசனாகிய பரமசிவன் இவ்வாறு சிருஷ்டிக்கிரம
க்களை அருளிச்செய்தார். அதைத்தெரிந்தாகொண்ட பிரமதேவ
ன் அந்தக்கிரமப்படி உலகத்தையெல்லாஞ் சிருஷ்டித்தான். அப்
படிசிருஷ்டித்துச் சோதிசொருபமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அ
ருளால் இந்தச்சிருஷ்டித்தொழிச் சமக்குத் தெரிந்ததென்று அந்
தக்கடவுளாப்பணிவதற்குக் கரபுரிபையடைந்தான்—எ-று. (௧௬)

ஆற்றினுக்கெலாந்தலைமையாம்பாலிநிராடிப்
பொத்திதம்பனையனாதினமருச்சனைபுரிந்து

கோற்றொழிப்பகங்கொடியிடெமரகதக்கொடியை
மாற்றுமிக்கபொய்மலர்களாற்பணிந்தனவ்வழுத்தி.

இ-ள். தழிகளுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய பாவிததியில் ஸ்ரீநா
தஞ்செய்து நாள்தோறும் மார்ப்கசகாயனா அருச்சினைசெய்தும்
வினாயலணிந்த கையினையும், பகங்கொடியொத்த இடையினையும்
உடைய மரகதவல்லித்தாயையும் மாற்றுயர்ந்த பொய்மலர்களால்
அருச்சித்துந் தொழுதும் தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று. (௧௭)

அயனுமத்தலத்தொருதடஞ்சுமைத்தனனலர்மேற்
சயல்குறிக்குமத்தடத்திலோரிவிங்கமுங்கண்டான்
வியல்மணிச்செநிரபுரியெனும்பதிவிரிஞ்சைப்
பெயர்படைத்ததுபிரமனுஞ்சிவகதிபெற்றான்.

இ-ள். பிரமதேவனும் அந்தத்தலத்தில் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கிச்
சேல்மீன்கள்குறிக்கும்படியான அந்தத்தீர்த்தக்கணையில் ஒருகிவ
லிங்கமும் ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான். இந்தக்காரணத்தினால்
பெரியமணிகள்குறித்தாள்ள கரபுரியானது விரிஞ்சைப்பதியெ
ன்று பெயர்பெற்றது. இவ்வாறுபூசித்த பிரமதேவன் மார்ப்கசகா
யருடைய கிருபையினால் சிவகதியடைந்தான்—எ-று. (18)

விநிஞ்சைப்புரிசுருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-2௪௪.

வழித் து வண ச் ச ரு க் க ம் .

அடிவளைந்துமுனிவர்தொழுவரமரிக்குங்களிற்றுமுகத்
தரகைப்போற்றி
வடிவளைந்தனம்பெருத்துநிவளைந்தமரகதப்பூ
• மயிலைப்போற்றி
கொடிவளைந்தமதிலிபுடைஞ்சுக்கரபுரியிலொருசிவன்
• குறைவுதீர
முடிவளைந்தவழித்துணவரடிபணிந்துகதைகளெல்லா
மொழிவெனே.

இ-ள். சிவனாணங்கித் தம்முடையதிருவடியைத் தொழுதவன் தரு
 னிவர்களுக்கும் வேண்டியவரென்றனைக்கிருப்பவென்பதும் யானேமுதமு
 ள்ள விநாயகனாப்போற்றிசெய்து அமுதருவெந்த திருத்தண்பாறம்
 புரித்தவனாற்றினை யிணையுடையமரகதவல்லித்தாயாணாயும்போற்
 றிசெய்து தொடகன்பொருந்நியமநிலானது புறநீரில்லும்நீருத்
 தும்படியான சரபரியினிடத்தில் ஒருபிராமணப்பிள்ளையினுடைய
 மனக்குறைவுநீரும்படி திருமுடிவனைந்த மார்க்கசகாயருடையதிரு
 வடியையும்வணங்கி மற்றச்சரித்திரங்கனையஞ் சொல்லுகிறேன்.—

மேதபாடலம்புனமாதனிதப்பங்குரா

நிநிதண்டலையங்குநெருங்கவுந்

சேடிமங்கையர்கொந்தளதேசமேந்

கூடிவண்கிறகுந்தளதேசமே.

இ-ள். பாதிநிமசமும் - குருத்தத்திமாமும்-பசியஞாமாமும்-
 நிழலகோலகள் எங்கும்நெருங்கியிருக்கவும், தேடிவந்து மாதர்க
 ளுடைய அளகபாரத்தினிடத்தில் வண்டிகள்கூட்டமாசர்சேர்ந்தி
 ருக்கும்படியான வளப்பித்தையுடைய குந்தளதேசம்—எ-று.(உ)

அங்கயங்களுமாறுதடங்களுஞ்

செங்கவங்கல்பநித்தினமானமுந்

அங்கவல்லியர்தோளி லுட்குந்திநிங்

குங்குமங்கனிற் குந்தளதேசமே.

இ-ள். பரிசுத்தமான மாதர்களுடைய தோளில்நின்றும் உதிர்ந்
 திடுங் குங்குமங்களினால் அழகிய கசங்களும் - ஆறுகளும் - தடா
 கங்களும்-நாள்தோறுஞ் செஞ்சேறுபயிம்படியான வளப்பித்தை
 யுடையது குந்தளதேசம்—எ-று. (ங)

மேத. அளகைபோலவந்தாட்டிலோர்பதியுளத்திலே

வளமையான்மிருத்தவனொருபெருங்குடிவணிகன்

தளர்விலானரங்கடியவன்பெயரிதண்பாலன்

மினருவாணிபம்புரித்ததிந்பெருத்தணம்வினைத்தான்.

இ-ள். அளகாபுரிவைப்போல் அந்தநாட்டிலொருபதியிருக்கி
 றது, அதில்வளப்பத்தினால் மிகுந்த வைகிபருத்திந்நிறத்த ஒருவர்
 த்ததனான், அவனோ பாத்தொருதளர்ச்சியுயில்வதனும் பரமசுவ

ஹுடையதிருவாடிக்கு அன்புள்ளவனும் தனபாலனென்றும் பெயருள்ளவனாய் மிளகுவார்த்தகஞ்செய்து அதனால் மிகுந்ததனம் உம்பாதித்தான்—எ-று. (ச)

நாற்றினைக்கண்ணுவன்பொழிவழங்கிநாளிற்
கூற்றுதைத்தவர்காஞ்சிமாநகரியைக்குறித்திட்
டேற்றினைத்திண்மேற்பற்பலகறிப்பொதியேற்றி
யாற்றினைத்துகன்விரிஞ்சையம்பதிவையவந்தடைத்தான்.

இ-ள். அந்தத்தனபாலகன் நாலுறிக்கிலும் மிளகுபொதி அணுபடிக்கொண்டிருக்கும்நாளில் கூற்றுஉண்புதைத்தருளிய ஏகாம்பர்நாதர்வீற்றிருக்குங் காஞ்சிபுரத்துக்குப்போகக்கூறித்து ஒருசுகளில்மேல் அநேக மிளகுபொதியேற்றிப் பாலிநதியில் சங்குமந்தவழும்படியாகிய விரிஞ்சைப்புரத்தில்வந்துசேர்ந்தான். எ-று. (ரு)
(தந்து எனற்பாலது - விசுவகையால் தந்து எனறிய் தது.)

கோறலைத்தருங்கொடும்படையெயினர்களுமுமி
யாறலைத்தனொனச்சிலர்பகர்தலுமஞ்சி
மாறலைத்தெழுங்கருங்கயன்மருங்கயற்கழுதந்
தாறலைத்திடுங்கரபுரிதலின்னிலவந்திறுத்தான்.

இ-ள். கொல்லுந்தொழிலைச்செய்கின்ற கொடியபடைகளுள்ள வேடர்கள் கூட்டமாய்க்கூடிக்கொண்டு வழியில் அடித்துப்பறித்தார்களென்று சிலர்சொல்லவே பகையாகிய மீன்களைவருத்தியெழுக்கின்ற செல்மீன்கள் வயல்களுக்குஅருகிலிருக்குங் கழுநங்குலைகளையலைக்கும்படியான கரபுரியில்வந்து சேர்ந்திருந்தான்—எ-று.

மீண்டு சென்றிடிவமுதலிலேபரிம்பெருந் தையா
வின்றிவிற்றிலோமுதலலாதுதியமிலையித்
துண்டுசெஞ்சுடரிவலியும்புரவியஞ்சோலைத்
திண்டிசுச்சியும்புகவரிதெனமனந்திகைத்தான்.

இ-ள். திரும்பிப்போய்விட்டால் முதலிலே குறையும் அதிகவிடையாக இவ்விடத்திலின்றிலும் முதலாகுமேயன்றி இலாபமிடலை, துண்டுசெஞ்சோதியுள்ள சூரியனையும் பச்சைக்குதியையினையும் சோலைதெரும்படியான காஞ்சிபுரத்திற்போய்ச் சேர்வதும் அரிதென்னடி பலபலவகையாக எண்ணினான்—எ-று. (௩)

எய்துநொத்தவனிறையவன்கோயில்முன்வெய்தி
யறிநனெந்ருவழிநிறையவன்கோயில்முன்வெய்தி
வைத்தவன்கோயில்பரிபடாவதைவைத்தவன்
பதினவன்கோயில்முன்வெய்திபரிபடாவதைவைத்தவன்.

இ-ள். இவ்வாறு என்னவென்று நினைவன் பாமசுவாமிநீற்றிருக்
கூந் திருக்கோயிலுக்குப்பெய்திநீற்றெய்து இறைபவனே நிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதியினால் வேட்களால் பறிக்கப்படாதவன்வன்வன் வறு
தினவையென்றால் பதினவன்கோயில்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
து சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

சொல்லியெய்திநிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கூந் திருக்கோயிலுக்குப்பெய்திநீற்றெய்து இறைபவனே நிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதியினால் வேட்களால் பறிக்கப்படாதவன்வன்வன் வறு
தினவையென்றால் பதினவன்கோயில்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
து சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

இ-ள். இவ்வாறு பிரார்த்தித்தனெய்துகொண்டு தன்னிருப்பிடத்
தில்சேர்ந்து நித்தினாகுமேய்தான். அவ்வாறுநித்தினாகுமேய்தான் இரா
தினியில் பாமசுவாமி அவன்கொப்பனத்தினைவெய்திநிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கூந் திருக்கோயிலுக்குப்பெய்திநீற்றெய்து இறைபவனே நிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதியினால் வேட்களால் பறிக்கப்படாதவன்வன்வன் வறு
தினவையென்றால் பதினவன்கோயில்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
து சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

மந்தைநாளெழுந்தெழுந்திவ்வேல்விரிகளையெய்தி
கந்தைநீள்கையிற்றைசத்துவெண்கவடிவைகட்டி
யற்றநித்தியேயவன்கொய்யெய்திநிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கூந் திருக்கோயிலுக்குப்பெய்திநீற்றெய்து இறைபவனே நிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதியினால் வேட்களால் பறிக்கப்படாதவன்வன்வன் வறு
தினவையென்றால் பதினவன்கோயில்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
து சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

இ-ள். கனவுகண்டவனாகி மந்தைநாளெழுந்து எருதுகள்மேல்
விரிகளாகட்டிக் கந்தைபாடிவ நிண்டகையிற்றினால் இறுக்கி வெண்
பலகைகளுக்கோவைகள் அலங்கரித்துத் துன்பம்நீங்கி அவன் பொ
தியெய்திநிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கூந் திருக்கோயிலுக்குப்பெய்திநீற்றெய்து இறைபவனே நிறத்தனாகு
பெற நிறத்தனாகுமேய்த அல்லவே, நான் கொண்டு வந்துவைத்திருக்
கிற பெரியபொதியினால் வேட்களால் பறிக்கப்படாதவன்வன்வன் வறு
தினவையென்றால் பதினவன்கோயில்பொதி சுவாமிகளுடையதாகுமென்
து சொல்லிப் பிரார்த்தித்தான்—எ-று. (அ)

வெண்ணிலாவிடைநிலையம்புரையாய்வினங்கப்
பிள்ளையாண்டிநறக்கேதனைமடலெனப்பிறங்கத்

துள்ளுநீர்த்திலைக்கங்கைமேற்பாடையாய்த்துலங்கப்
புள்ளிமாவுரிப்பட்டுடையாடையாய்ப்பொருந்த.

இ-ள். வெள்ளைநீர்ப்பமானது நீலநிறமுள்ள தாவுகின்ற குறிலா
யாய்சிவங்கவும், இளந்திம்பளானது தாழம்பூமட்டுப்போலவிளங்க
வும், தள்ளுகின்ற அலைநிலாயுடைய கங்கையானது சிவசெம்மேல்
பாடையாய்விளங்கவும், புள்ளிமாய்க்ரோல் உடையானது பட்டினு
லாகிய ஆடையாய்விளங்கவும்—எ-று. (௧௧)

அருமணித்தலையாலநீள் குண்டலமாகத்
திருமுசத்திலேறுதல்விழித்தலதமாய்த்திகழ
வொருகாத்தினிற்குலமோர்சூந்தமாயொளிரப்
பொருகனிற்றுரிசூககமாகமேற்பொருந்த.

இ-ள். கிடைப்பதற்கரிய மாணிக்கம்பொருந்திய பட்டுள்ளநா
கங்கள் குண்டலங்களாகவும், நெற்றிக்கண்ணானது திருமுசத்தினிட
த்தில் திவறப்பொட்டாய்விளங்கவும், ஒப்பற்ற திருக்கோத்திலிருக்
கும் குலமானது வேலாயுதமாகப் பிரகாசிக்கவும், யானைத்தோலா
னது சட்டையாய் மேலேவிளங்கவும்—எ-று. (௧௨)

வந்துதோன்றிநாம்வழித்துணையாகவேவருவோம்
சுந்தைநீசளித்தெழுசெனவுணாத்தமுன்சென்ற
னைத்துமாகதியடவிலேறடத்தினுனயந்த
புத்தியால்மகிழ்வணிகனும்பிவழிபோனால்.

இ-ள். இவ்வாறு பரமசிவம்வந்துதோன்றி உனக்குநாம் வழித்
துணையாகவேவருகிறோம் நீமனமகிழ்ந்து புறப்படு என்றுசொல்
லித்தாம் ஏழிக்கொண்டிருக்குங் குதிரையைப் பஞ்சகதிக்கிரமத்
திலேசெலுத்தினார். அதைக்கண்டு விரும்பியமனத்தினால் மகிழ்ந்த
அந்தவர்த்தகனும் அவருக்குப்பிள்ளை வழிநடந்தான்—எ-று.

சதியைந்தாவன—மல்லசதி - மயூரசதி - வானரசதி - வியாக்கிர
சதி - விடபசதி - என்பவை. (௧௩)

காவதஞ்சிலதடங்களைக்கடந்திடுங்கால
யாவிலேறியகடவுண்மற்றவன்செய்யுறிய
மாவவென்றொருநெறியிலேவிலக்கிபுண்மறைந்தான்
நேவர்கோன்மறைந்திடுதலுமவனுளந்திகைத்தான்.

இ-ள். சிலகாதவழி சென்றுகடந்தபோது நீஷிபத்திலேறிய பா
மசுவம் அவனுடையசெய்கையை யாவருமறியும்படி குதினையை
வேறொருவழியிவிட்டிருப்பி அங்கேமறைந்தருளினார். பாமசுவம் இ
வ்வாறுமறைந்தவளவில் அந்தவந்திதகன் மறைந்ததைத்தான்—எ-று.

அந்தவெல்லியாறலைப்பவர் பிறப்பிடமதலாற்
றந்தியானிபெண்கடற்புலியளவறச்சரிப்ப
தந்தகாரமுண்மறைசெறியுடையவாரணிபங்
கொந்தமுதலணிலங்கிமப்பருறியங்குன்றம்.

இ-ள். அந்தவிடத்தில் வேட்கன் பிறப்பிடமாயிருப்பதுமன்றி
யானை - சிங்கம் - கரடி - வண்மையுள்ளபுலி - என்னு மிட்டிருக்கங்
கள்சஞ்சரிப்பதும் அந்தகாரமுள்ளேமறைந்த விருஷங்களைனு
டைய நெருக்கமுமுள்ள காட்டினிடத்தில் மலர்க்கொத்துகளைநீங்
காததாடிய பருத்திமலையெய்யொரு குன்றம்விளங்கிக்கொண்டிரு
க்கின்றது—எ-று.

பருத்திமலையென்று பெயருண்டாயது இன்னின்காரணத்தி
னாலேயென்று ஒருசொல்லுக் கிரண்மபொருள்படுமபடி. (கரு)

பொன்றிடாநெய்க்கலைகளைபுதவிமும்பொலிலோ
வந்தியேகதிர்குழந்திமும்பெருங்குணத்தாலோ
நின்றுவேட்டுவர்பறித்தலினோநெய்மப்பருத்திக்
குன்றமென்றுபேர்படைத்ததிவனத்திடைக்குன்றம்.

இ-ள். மலையானது - கலைமால்களைத்தருவது, பருத்தியானது-
வந்தியங்களைத்தருவது, ஆதலாலிவ்விரண்மக்கும் பொருள்படுமப
டிஒழிவில்லாத பெரியகலைகளைபுதவிமும்பொலிவினாலேயோ மலை
யானது எத்தினக்கிரணங்கள்சூழப்படுவது, பருத்தியானது பஞ்ச
நூற்பப்பும் இராட்டினத்திற்பொருந்திய இருப்புக்கம்பியில் சூ
ழப்படுவது ஆதலாலிவ்விரண்டிற்கும் பொருள்படுமபடி கதிர்கு
ழந்திமும் பெருங்குணத்தாலோவென்றும், மலையானது வேட்கன்
விருந்து அந்தமார்க்கத்தில் நடப்பவர்களுடைய சொத்துகளைப்ப
றிப்பதங்கிடமாயிருப்பது, பருத்தியானது நெய்தற் றொழிலாளிகள்
விருந்திப்பறிப்பதற்குக்காய்க்கையுடையது, ஆதலால் இவ்விரண்
டிற்கும் பொருள்படுமபடி வேட்டுவர் பறித்தலினோவென்றும்,

அந்தவனத்திலிருக்கும் மலையானது பருத்திக்குற்றமென்று சொல்லும்படி பெயருண்டாயதெனக்கூறினர். உவர்எய்துஞ் சுட்டுச் சொல் ஈண்டு - நெய்தற்றொழிலாளிகளையெடுத்துக் கூறநிறுத்தது. இவர்எய்துஞ்சொல்-சமீபத்திலிருப்பவர்களுடையும், அவர்எய்பது-அப்புறத்திலிருப்பவர்களுடையும், உவர்எய்பது-அதிலும் அப்புறத்திலிருப்பவர்களுடையும் குறித்துச்சொல்லுகின்ற சுட்டுச்சொற்கள். பருத்திக்குற்றென்பது இயற்கைப்பெயராயிருப்பினும் அதற்குச்சாரணங் கற்பித்துக்கூறுவது கவிசாதுரியமென்றுணர்க. மேல் இன்னமொருவகைப்படுத்திக் கூறுகின்றார்—எ-று. (௧௭)

அலகிலாதவெண்மஞ்சுவந்தடைதலினாலும்
விலகிடாதுபல்மலர்களுடனிரிதலினாலும்
பலவிதம்படுமுத்தினத்தாலும்வெண்பருத்தி
மலையைநேரெனவிளங்கிடும்பருத்திமால்வனாயே.

இ-ள். அந்தமலையின்மேல் அளவில்லாதவைகளாய் வெண்மை நிறமுள்ள பனிகள்வந்துசூழ்வதினாலும், வெண்மைநிறமுள்ள பல மலர்கள் எப்போதும் மலர்ந்திருப்பதினாலும், பலவிதமுத்துகள் பொருந்தியிருப்பதினாலும் பருத்திக்குற்றமானது வெண்மைநிறமுள்ள பருத்திப்பஞ்சுப் பொதியினைப்பொத்திருப்பது—எ-று.

அம்மலை பருத்திக்குன்றமெனப் பெயர்பெற்றிருப்பதுமன்றி பனிகள்சூழ்ந்திருப்பதினாலும், வெண்மலர்கள் மலர்ந்திருப்பதினாலும், முத்துகள்பொருந்தியிருப்பதினாலும், பஞ்சுப்பொதியினைப்பொத்திருக்கின்றதென்றுங் கூறினர். பலவிதமுத்தாவது—யாணத்தந்தமுத்துகளும் - மூங்கில்முத்துகளும் - பன்றிக்கோட்டி முத்துகளுமாகும். (௧௭)

இடியிடித்துவிந்கொடு துளியிகறத்துவிண்ணெழிலி
யடிவரைப்புறத்திநீர்த்திடுஞ்செயலெனவநீர்த்துத்
கொடியவிந்கொடுவணைகளைச்செநியக்குவட்டிற்
செடிகளிற்செநிவணசார்செறிந்தனர்கினத்து.

இ-ள் மேகமானது இடியிடித்து இரத்தினவைக்கொண்டு மழைத்துளிகளையிகறத்து மலைச்சாரலின்புறத்தில் குறுகுதென்ற செய்கைபோல் அந்தமலையிலிருந்து காட்டிமரங்களிற் பதுங்கி

யிருக்கும் வேடர்கள் கொடியனுகளான விற்களைப்பற்றிக்கொண்
டும் பாணங்களைச்சிதறிக்கொண்டும் கோபங்கொண்டு ஆரவாரத்து
டல்வந்து அந்தவந்திகளைச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள்—எ-று. (கஅ)

மடித்தவாயினிநெடியமுண்மரமெனமயிராற்
பொடித்தமேனியரசைத்திடுங்கச்சையர்பொருந்தப்
பிடித்தனாவியர்செருப்பினிநுட்பெரும்பிழம்பே
ருடித்தபோற்குறித்தினர்நமனிலுங்கொடியோர்.

இ-ள். அந்தவேடர்கள் மடித்தவாயினியுடையவர்களும், நீண்ட
முட்களையுடைய மரங்கள்போல மயிர்கள்பொடித்த சரீரத்தையு
டையவர்களும், அனாயினிநுக்கிக்கடிய சச்சையுடையவர்களும்,
பலவிடங்களை லோடாமலிருக்கும்படி பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்
நாய்களையுடையவர்களும், சாங்கலிச்செருப்பினியுடையவர்களும்,
பெரிய இருட்கூட்டமே விழுங்கினதுபோன்ற நிறத்தையுடைய
வர்களும், கூற்றுவினிலும் கொடியவர்களும்—எ-று. (கக)

கொம்புகளஞ்சிறுகனூர் தனென்குறித்துப்
பம்பைபேரினைபனைத்துடிமுழக்கியார்ப்பரித்து
வெம்புனாவியைச்சங்கிலித்தொடரினும்விடுத்தே
ழம்புராசிபோல்வளைதடியெறிந்துவந்தடர்த்தார்.

இ-ள். ஊதுகொம்புகள்-எக்காளங்கள்-சிறியதண்ணுள்ள தனென்கு
ருந்திய சங்குகள் என்னுமிவைகளை ழுதிக்கொண்டும், பம்பை-பே
ரினை-துடியென்னுமிவைகளை முழக்கிக்கொண்டும், ஆரவாரித்து
உறுமுடிவற்றநாய்களைச் சங்கிலிக்கயிறுகளினின்றும்விடுத்தே ஏழு
சமுத்திரங்கள்போல வளைதடிகளையெறிந்துவந்தடர்த்தார்கள்.

பூழிகண்டளினிறைத்தனருத்தினிற்புடைத்தார்
தாழும்வன்கொடிகொண்டவன்புயங்களைத்தனைத்தார்
பாழியாலவன்றனங்களைபனைத்தையும்பறித்தார்
ருழிகாலமென்றயிர்த்தனாவ்விடையுறைவோர்.

இ-ள். இவ்வாறுவந்தவேடர்கள் அவன்கண்களில் புழுதியையி
றைத்துப் பூழியடித்தும், அங்கிருக்கும் வலியகொடிகளால் அவ
ன்புயங்களைக்கட்டியும், தீங்கள்பலத்தினால் அவன் தனங்களைமெல்
லாம் பறித்துக்கொண்டார்கள். அங்கிருத்திதைக்கண்டவர்கள் ஊ
ழிகாலமோ இதுவெனச் சந்தேகித்தார்கள்—எ-று. (கச)

மருத்துப்போலவேபோடினார்விடையுடன்வந்தோர்
வினாத்துத்தள்ளியவிடைகளும்வெருண்டுவெற்பேற
வெருத்துக்குன்றமாமெனப்படும்பொதிகளீவீழ்ந்திடலாத்
பருத்திக்குன்றபோய்ப்பொதியமாமலையெனப்படுமால்.

இ-ள். அப்போது பொதியெருதுடன்வந்த ஆள்களெல்லாரும்
வாயுவேகமாக ஓடிப்போய்விட்டார்கள். வினாத்து பொதிகளைத்த
ள்ளிவிட்ட எருதுகளும்பயத்து மலையின்மேலேறுதலால் அந்தப்
பருத்திமலை யெருதுமலையென்றுசொல்லும்படி விளங்கியது,அன்
றியும் பொதிகளானவை அங்குவீழ்ந்தமையால் பருத்திக்குன்றமெ
ன்பதுமாதிரிபொதியமலையென்றுஞ்சொல்லும்படியாயது.

அனையகாலிற்பெருந்தனபாலனுமயர்ந்து
நினைவுதோன்றியபின்புதென்னிரிஞ்சையினிமலா
கனவினீ யெழுந்தருளியகருணையைக்கண்டு
வனமதாசுமிச்சுரத்திலேதமியனுடன்வந்தேன்.

இ-ள். அவ்வாறு வேட்கள்வந்து பறித்துக்கொண்டகாலத்தில்
தனபாலனென்னும்வணிகனுஞ்சோர்வடைந்து நினைவுவந்தபின்பு
விரிஞ்சைப்பரத்துவீற்றிருக்கும் திரிமலனே, அடியென்சொப்ப
னத்தில் தேவரீரொழுந்தருளியகருபையைக்கண்டு வனமாகிய இந்த
அருநெறியில் தனியாகிய நானுடன்வந்தேன்—எ-று. (உங்)

தூயவாசிமேல்முன்னமேதுணைவருந்தோன்றன்
மாயமாயிடைச்சுரத்திலேதடித்தெனமறைந்தா
னூயிரம்பொதிமுளகுடன்விடைகளும்கன்ற
நீயிரங்குவாயினியெனவணிகனுநினைந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ள குதினாமேல் துணையாகவந்த ஒருமகாபு
ருஷன் இந்தநதிக்காட்டில் மின்னல்போல மாயமாய்மறைந்தான்.
அவன்மறைந்தவளவில் ஆயிரம்பொதி மிளகுகளும் எருதுகளும்
போய்விட்டன. சுவாமீ திருவுளமிரங்கி யருள்செய்யவேண்டுமெ
ன்று தியானஞ்செய்தான்—எ-று. (உச)

பருத்திமால்வகாமருங்கினிற்பது கையிற்பந்தத்தோ
ரொருத்தான்றியேயகப்படப்பிடித்தவருடனே

பெருத்திமீமேற்கறிப்பொதிகளுமெடுத்தவந்திறையோன்
மருந்துவெகமாம்பரியில்மேலவனெதிர்வந்தான்.

இ-ள். வணிகனிய்வாறு திபாநாடுசெய்தவளவில் பாமசிவந்தி
குலுளமிரங்கி அதைப் பெருத்திமீமீச்சாரசிலிருக்குஞ் சிறுதாறுத
லில்வந்து பறித்துக்கொண்டிபோன வேடர்கள் ஒருவருந்தப்பா
மஸ் அகப்படும்படி பிடித்துக்கொண்டு அவர்களுடனே எருதுத
ளின்மேல் மிகுபொதிகளும் எந்திக்கொண்டு வாயுவேகமுள்ள
குதிரையின்மேல் முன்போலத் தாமுமேறிக்கொண்டு அந்தவந்தத்
தென்திரிஸ் வந்தருளினார்—எ-று. (உரு)

கண்டிவாணியைத்திப்பொதியனைத்தையும்நிப்பிட
கொண்டுவாகிமேலவன்நனைக்கினியனகூறி
பண்டிபோனெறிபடர்ந்தனனவன்நனைப்பார்த்துத்
தண்டநீபுரியெயினனாயெனச்சொன்னான்நலைவன்.

இ-ள். அப்போது வணிகன் மிகுபொதிகளை யெல்லாங்கண்டு
உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு குதிரையின்மேலிருப்பவருக்கு உப
சாரவார்த்தைசொல்லி முன்போல் வழிதடந்தனன். அவனவ்வாறு
தடக்கும்போது பாமசிவம் அவனைப்பார்த்து இந்தவேடனாயெல்
லாம் நீதண்டனைசெய்யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று.

வெற்றிவாகிமேல்வீரனிப்படியெலாம்விளம்ப
வற்றகள்வனாப்பிணிகளாய்நிறுத்தலுமொருங்கே
பற்றியேதனபாலனுங்குறிக்கொயிபார்த்தா
னெந்திமேலவாவர்க்கெலாமிருந்தனநிறு.

இ-ள். செயமுள்ள குதிரையின்மேலிருக்கும் வீரனின்வாறெல்
லாஞ்சொல்லி வந்திருந்திருடர்களைக் கட்டினகட்டுடன் வரிசை
யாகநிறுத்தினபோது தனபாலனென்னும்வந்தத்தனும்அவர்களைப்
பற்றிக்கொண்டு குறிப்பாசப்பார்த்தான். அப்படியுபார்க்கும்போது
அவர்களுடையநெற்றிக்களிலெல்லாம்விழுதியிருந்தது—எ-று. (உ௭)

ஈசனாதிருமேனியாயவர்களையெண்ணிப்
பாசமாசியதனயவப்புயத்திலும்பரிந்திட
டாசினாப்பொருடனத்தனியவர்க்கெலாமளித்து
வாகிமேலவன்வழிதடந்தனன்வணிகன்.

இ-ள். அவர்கள் தெந்தியில் விழுதியிருக்கக்கண்டவளவில் பரம சிவத்திட்டுருமேனியாக அவர்களைநீங்கித்து அவர்கள் புசங்களில் கட்டியிருந்த கயிலைகளை அவிழ்த்துவிட்டு அவர்களுக்கெல்லாந் தனித்தனியே குற்றமில்லாத தலைபொருளைக்கொடுத்து அந்தவனிகண் குதிரையின்மே விருப்பவர்பின்னே வாழிநடந்தான்—எ-று.

அம்புராசிகுழிபுவிக்கெலாமறம்வளர்த்தருளு
மும்பரிநாயகிமுதன்மைபாற்சமயமாறுகடையாள்
கும்பவாரமுடிகுமுதட்டினுத்திருப்பயங்குதைத்த
கம்பவாணர்வாழ்காஞ்சிமாநகரிபைக்கண்டான்.

இ-ள். அப்படிவாழிநடந்தவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்து யிர்களுக்கெல்லாம் அறம்வளர்த்தருளிய தேவர்களுக்கெல்லாந்தலை வியும், ஆறுசமயங்களுக்கு முதன்மையானவளுமாகிய காமாட்சிய ம்மை தன்னுடைய பொற்கும்பப்போன்று கர்சணிந்திருக்குந் திருத்தனபாரங்களால் திருப்பயங்களைக்குழைவித்த ஏகாம்பரநாதர் வீற்றிருக்குங் காஞ்சிபுரத்தைக்கண்டான்—எ-று. (௨௯)

காவணங்களுங்கனகோபுரங்களுங்கண்டான்
பூவணங்குவாழ்சாயநிறைகளைப்புகழ்ந்தான்
நீவணந்திருக்கோயிலையனுசூறும்சென்றோ
ராவணம்புகுந்தொருதனிமண்டபத்திணந்தான்.

இ-ள். பந்தல்களும் பொன்னாலாகிய கோபுரங்களுக்கண்டான், திருமகர்வாசஞ்செய்யும் நிராமுற்றங்கலையுங் கண்டிபுகழ்ந்தான். இப்படிப்புகழ்ந்தவன் தீவண்ணாகிய ஏகாம்பரநாதர்வீற்றிருந்த ருளுந் திருக்கோயிலுக்குள் சென்றுதொழாமல் கடைவீதியிலிரு க்கும் ஒருமண்டபத்தில்போய்ச் சேர்ந்தான்—எ-று. (௩௦)

வேறுதாமணிபறைந்துபுல்லப்பொதியெலாந்தள்ளித்துள்ளுஞ்
சேமணிகளைந்துகண்டாவரணமுஞ்சிகையுந்
* யாமணிநிறையா லாட்டிப்பிணித்துணவாம்புற்பெய்து
தேமணியலங்கலானும் ௦ கலைக்குடிவிடத்திற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். தாமணியடித்து எருதுகளின்மேலிருக்கும் பொதிகளை யெல்லாங் கீழேதள்ளியடுக்கிட்டுத் தள்ளுகின்ற எருதுகளுக்குக் கட்டியிருக்கும் பெரியமணிகளையும், வரிசையாகக் கோத்துக்

அருத்திற்செட்டியிருக்காமணிகளையும், கொம்புகளிற்செட்டியிருக்கும்
விவகமயிரினையும்நீக்கி, வரிசைவரிசையாக நீராட்டிக்கட்டி உண்ணு
தற்கு தல்லபுல்லம்போட்டு வாசனாபொருத்திய மாலையணிந்துள்
ள அந்தவரித்தகனும் கூடாரத்திற்சேர்ந்தான்—எ-று.

ஓ ஓம்நாம்பது - நீர். ௦ கலெக்குடிஸ் - நூலாடையாலாகியவீடு,
அது கூடாரமென்று சொல்லப்படுகிறது. (௩௧)

அத்தனும்மொழிவானல்பாம்பணிதனேதமக்குள்ளுரி
லெத்தனாகருமமுண்டாயிருந்துமுல்றணிமையெண்ணி
யித்தனாநூலம்வந்தேமேகுஞ்ஞமறவேணம்மைச்
சத்தியமுணர்ந்தோரிமார்த்தக்காயனென்றுணாத்தும்பேறே.

இ-ள். பிம்பு பரமசிவம் அந்தவணிகளைப்பார்த்துச் சொல்லு
கின்றார். அன்புருவியவனிடனே, தமக்குள்ளுரி லெத்தனாகாரியமுண்
டாயிருந்தும் நீ தனிபாகச்செல்லுகின்றாயென்பதைக்கருதி இவ்வ
ளவுநூலம்வந்தோம் இனிதம்முருக்குப்போகிறோம் நீதம்மைமறந்
துவிடாதே உண்மைமுணர்ந்தவர்கள் தமக்கு மார்த்தக்காயனென்று
பெயர்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௩௨)

செட்டியுந்துணையாவந்தசேவகனகன்றபின்னர்க்
கிட்டியவினாருர்க்கெல்லாமவல்பெருங்கேசைமைசொல்லிக்
கொட்டினன்மரிசமெல்லாங்குளிரவிட்டளந்துவிற்றுக்
கட்டினன்மறுபதல்விவிமறுவிவாக்கனகராசி.

இ-ள். அந்தவரித்தகன் தனக்குத்துணையாகவந்த வீரனாகியபரம
சிவம்போய்விட்டபின் தன்னைச்சேர்ந்திருக்கிற தொழிலாளிகளுக்
கெல்லாம் தன்பானவார்த்தைசொல்லி யிளஞனையெல்லாங்கொ
ட்டி நிறைமரக்காயிவிட்டளந்து விற்று அந்தவிவப்பொருளை வே
றுபைகளிற்செட்டினன்—எ-று. (௩௩)

தெற்றிர்விவப்போங்காலம்பதடியும்விவையாதேர்போ
லுற்றனமிளகுசீரும்பதருமொன்றொழியாவண்ணம்
விற்றியிங்களிப்பினுலேவிநிலைசயிற்பரவிக்கொண்ட
புற்றவணித்தார்த்தகன் றபொதிகளும்போக்கினுனே.

இ-ள். தெல்லம்பாரம் விவப்போங்காலத்திலு் பதர்களும் விவையா
குமுறைமைபோல பொருத்திய தல்லபின்குஞ்ஞம் பதராயிருக்க

மின்குதனங் கொஞ்சமும் ஒழியாவண்ணம் விந்நுக்களிப்பினாலே
சரிப்பாபரணமணிந்த மார்க்கசகாயருக்கென்று விந்நுசைபுரத்
திப்பிரார்த்தித்த பெரியபொதிகளையும் விந்நுவிட்டாய்—எ-று.

மாலையிம்மரீசங்கொண்டவணிசரிதம்மனையிற்பெய்து
காலையிலெழுந்நுபார்த்தார்தனவியபயறதாசர்
காலவெயிருந்தநீதவணிகளைத்தித்தார்தென்று
வேலைநன்மெக்குச்செய்தவிரகுநன்மெனவுஞ்சொன்னார்.

இ-ள். அந்திப்பொழுதில் மின்குவாங்கிக்கொண்டுபோன வர்த்
தகர்கள் தங்கள்விட்டில்வந்து மின்குகளைக்கொட்டிப் பொழுது
விடிந்தபின்புபார்க்குமளவில் அவை பெரியபயறுகளாயிருந்தன.
அவ்வாற்றிக்கலே அவர்களுல்லாருஞ்சென்று தனபாலன்னென்னு
ஞ்செட்டியமறித்து உன்செய்கையும் அழகாயிருக்கின்றது நீ
யெங்களுக்குச்செய்த உபாயமும் அழகாயிருக்கின்றதென்றுசொ
ன்னார்கள்—எ-று. (௩௫)

வேறு. நன்றுநன்றுநின்வாணிபமெனச்சிலர்நகைத்தார்
சென்றுசென்றவன்கலைகளைப்பிடித்தனர்சிலபேர்
மன்றிலேறிநின்வழக்கினைபுரைத்திடவருவா
யென்றுகூறினார்சிலர்சிலர்காம்பிடித்தீர்த்தார்.

இ-ள். உன்னுடையவர்த்தகம் அழகாயிருக்கின்றது அழகாயிரு
க்கின்றதென்று சிலர்நகைத்தார்கள். சிலபேர் தனித்தனியாகப்போ
யவன்வஸ்திரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். சிலர் பொதுவாரி
டத்திற்போய் உன்னுடையவழக்கினைச்சொல்லுதற்கு வாவென்று
சொல்லினர். சிலபேர் அவன்கையைப்பிடித்திழுத்தார்கள்—எ-று.

வேறு. கள்ளமாய்மின்குகாட்டிக்கடையும்பயறுந்தந்தா
யள்ளிவந்தனம்பாரின்னமறைக்கண்டுசென்றனெல்லா
யெள்ளுமாய்மணலுமாகுமெனச்சொன்னார்வணிகளையுந்
நுள்ளமுநடுங்கியென்னமாயமென்றுணர்ச்சியானான்.

இ-ள். திருட்டுத்தனமாய் மின்குகாட்டிக் கடையும்பயறுங்கொ.
டுத்தாய் இதோ அள்ளிக்கொண்டுவந்தோம்பார், இன்னம் அறாக்க
ணஞ்சென்றால் நெல்லாகியும் - எள்ளாகியும் - மணலுமாகுமென்
துசொன்னார்கள். அதைக்கண்ட தனபாலன் சந்தேகித்து மனமும்
நடுங்கி இதென்னமாயமென்று எண்ணமிடலானான்—எ-று. (௩௬)

மதியிலாவணிகன் குறும்புநித்தனையினறவற்கென்ற
பொதிகொன்றத் துவிற்றனையினுற்பொருத்தித்திந்த
வழியையிலவென்றெண்ணிபதிகமோர்பொதியுங்கூட்டிப்
பதினொருபொதியுமீலேவிதறக்கெனப்பராவிக் கொண்டான்.

இ-ள். விவெகமில்லாத அந்தவரித்தகனும் சற்றுநேரம் ஆலோ
சித்து மாரிக்கசகாயருக்கென்று பிரார்த்தனைசெய்தபொதிகளையும்
மறந்துவிற்றருந்ததினும் இந்தவிபரிதனும் சம்பவித்ததென்றெண்
ணி அநிகமொச ஒருபொதியுங்கூட்டிப் பதினொருபொதியாக மார்
க்கசகாயருக்கும் கொடுக்கிறேனென்று பிரார்த்தனைசெய்துகொண்
டான்—எ-று. (ந.அ)

மனையளிப்பயறமுன்னமிருந்திடுமரிசமெல்லங்
கனவெனஞ்சீருமாவியிருப்பதுகண்டாரகண்ட
வனவரும்வியந்துபொருள்வணிகனும்சந்திந்தான்
வினவியவவங்கனாவியிடுமவினாவியிடுகதாதன்.

இ-ள். அவன் பிரார்த்தனைசெய்துகொண்டவளவில் இதுதெரி
யாத அந்தவரித்தவர்கள் தங்கனவியுகளில் முன்னம் பயறயிருந்த
மின்குகளெல்லாம் கனவுகண்டதன்மைபோலாய் பழையபடி மி
ளகாயிருப்பதுகண்டு அநிகமொன்றது அவனுக்குபசாரஞ்சொல்
லிச்சென்றார்கள். பின்பு தனபாலென்னும்வணிகனும் பயம்நீங்
கினும். முன்பிரார்த்தனைசெய்த அந்தவணிகன் கனவில் மாரிக்க
சகாயருந்தருளினான்—எ-று. (ந.க)

பராவியபொதிகளுக்குப்பதினொருபொதிகடந்த
புராதனவணிகாவந்தப்பொதிகளைவிதியினுலே
யராவணிகளையானவர்க்களித்திடுமன்றருளிப்போரு
ளிராமபனுவாதத்தவாதேயளித்தனவிதிக்குதாதன்.

இ-ள். எழுந்தருளிய கவாயியாவன் அனைநோக்கி முன்பிரா
ர்த்தனைசெய்த பத்துப்பேரூதிகளுக்குப் பதினொருபொதியாகக்
கொடுத்த பழமைபாண அன்புள்ளவணிகனே, அந்தப்பொதிகளை
பெல்லாம் சரீப்பிக்கையணித்த கடைமுடியையுடைய பரமசிவ
னடியார்களுக்குக் கிராமமாகக்கொடு என்றருளிச்செய்துபொருள்.

பரமசிவம் அருளிச்செய்தமுறைமைப்படி அந்தத் தனபாலனை
ன்னும் வர்த்தகனுக்கொடுத்தான் —௭-று. (ச௦)

(திராமபெனப்பது - இயல்பாவே தோயில்லாதவன்.)

குஞ்சரவுரியானல்பர்க்கருளியருளைவெல்லா
தருகமிழையிற்றுப்பேழ்வாய்நாகநன்மணிசொன்ன
மஞ்சிகலிவழிக்குவைத்தமர்சமுமணிசொன்ன
நெஞ்சினுவைக்கயற்றாநூர்புகழினவடிவானான்.

இ-ள். யானைத்தோல்போர்த்தருளிய பரமசிவத்தின் அடியார்க
ளுக்குக்கொடுத்த மிளகுசொல்லாம் விஷித்தகக்கக்குகிற பற்கள்
பொருந்திய பெரியவாயையுடைய நாகரத்தினங்களாயின. அந்த
வர்த்தகன்மாரிக்கத்தின் விற்சுவைத்த மிளகுசொன்ன நாகரத்தினங்க
ளாயின. அதைக்கண்டு வர்த்தகன்மகிழ்ச்சியுற்று ஊருக்குச்செல்ல
எண்ணிக்கொண்டான் —௭-று. (ச௧)

மச்சினெழுந்துகம்பவாணாத்தொழுதுபோற்றிக்
கச்சியம்பிகைபவாழ்த்திப்பாலியைக்கண்டுவண்டு
குச்சரிமுழக்குங்காவும்வாவியுங்குளனுநோக்கிப்
பச்சிமநெறியாற்சென்றுவிநிஞ்சையம்பதியிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். அந்தவர்த்தகனெழுந்து ஏகாம்பரநாதனைத்தொழுது அந்
செய்து காமாக்கியம்மையினையும் போற்றிசெய்து அவ்விடமிட
டுப்போய்ப் பாலிநதியைக்கண்டு வண்டிகளிகைபாடிக்கொண்டான்
நின்ற சோலையுந் தடாகமுங் குளமுங்கண்டு மேற்றிசைவழியாற்
சென்று விநிஞ்சைப்புரத்தில்சேர்ந்தான் —௭-று. (ச௨)

வேறு. அத்தலத்திடையனுதியால்பத்தினில்வந்தா
னித்தமுத்தனைநிமலனைபானந்தநிதியைக்
கைத்தலத்தினிற்கனகமேகருணையங்கடலே
சுத்ததத்துவமுடிவனெயெனச்சொலித்தொழுதான்.

இ-ள். அந்தத்தலத்திற்சேர்ந்து திருக்கோயிலிற்சென்று நித்திய
ணமுத்தனை நிமலனை ஆனந்தநிலையைத்தரிசித்து அடியார்களுக்
குக் கையிற்பொருந்திய நிதியமே கிருபாசமுத்திரமே சுத்ததத்து
வமுடிவிலிருக்குங் கடவுளேஎன்று அந்நிசெய்து பணிந்தான் —௭-று.

உத்தியப்பெருளினத்தையப்பெடுத்தாந்ருதலிக்
காதலித்தயல்பேர்பெருந்திருக்குளக்கையிற்
போதகப்புகர்முதல்கிறுவிழிப்பெரும்புனைக்கைச்
சோதியைப்புகிதனைத்தனவ்வினைப்பெயர்ருட்டி

இ-ள். தனக்குக்கிடத்த இலாபப்பொருளையெல்லாம்பங்கிட்டு
மாரிக்கசகாயருக்குவழங்கிப் பிரமநீர்த்தமக்கையில் யானைமுகமும்
நிறியகண்ணும் பெரியதுதிகையுமுடைய விநாயகனா அல்லேற்
றுவிநாயகனானத் திருப்பெயருந்தரித்துத் தாபனஞ்செய்து பூசி
திதான்—எ-று. (சச)

தன்புதிக்கணைசேர்ந்தாழ்க்கினாருருந்தானு
மின்பமுற்றருப்பொருளுடையபெரும்பொருளெய்தி
மன்பதைக்கெலாம்விழித்துணைவழித்துணைமருந்தந்
தன்புமுற்றியநலந்திருந்கிவபதமடைந்தான்.

இ-ள். மின்பு தன்புதியிற்சென்று அங்கிருக்குஞ் சுற்றத்தாருந்
தானும் இன்பமடைந்து இப்போதுகிடத்துள்ள அரும்பொரு
ளுடன் மேலானபொருட்புமடைந்து நிலையாகிய ஆத்துமகோடி
களுக்கெல்லாம் விழித்துணைபோன்ற வழித்துணைமருந்தருக்கு அ
ன்புமுதிர்ந்த நன்மையினால் முத்தியடைந்தான்—எ-று. (சரு)

மாவளவென்னுஞ்செம்பொன்வழித்துணையமலந்தீர்தோர்
பூவளவன்றியந்தப்பொன்னுலகனைத்துங்காத்து
மேவருமணிக்காற்செம்பொன்விமானமேல்விடைகடங்கத்
தேவர்கண்முனிவர்வாழ்த்தச்சிவபதம்புருவரன்றே.

இ-ள். ஒருமாவளவுபொன்னுவது மாரிக்கசகாயர் திருப்பணியி
ல்பொருட்டுக் கொடுப்பவர்கள் அரசர்களாய் இந்தப்பூலோகத்
தைக்காக்குடனவேயன்றித் தேவேந்திரனாகி அந்தப்பொன்னுலகத்
தையெல்லாங்காத்து ரத்தினக்கால்கள்பொருந்திய பொன்னுமான்
த்தின்மேல் விடைகள்தாங்கத்தக்கதாக தேவரும் முனிவரும்வாழ்த்
தச் சிவபதஞ்சேர்வார்கள்—எ-று. (சசு)

இருங்கலைபணிபத்தந்தோரிழைக்கொருபிரமதற்ப
மருங்கலைமறைபோய்றெய்வவுகிணக்கரசராவர்

தெருக்கிலகொய்த்தகாகழித்திலமணியிற்றோரிகள்
கருங்கிலபுரியாய்போலக்கயிலையிலிருப்பார்களே.

இ-ள். மாரிக்கசகாயருக்குசாத் தும்பாடி ஒருவன்விராமாவது நல்
லதாசக் கிலகித்தவர்கள் இதைமுக்கொருபிரமதற்போலக் அரியவே
தகாஸ்திரங்கிலையுணர்ந்த பிரமதேவனுடைய உலகத்துக்கு அரசரா
வர்கள். தெருங்கிய சமுத்திரத்தின் அலைகளாற்கொடுக்கப்பட்ட
முத்துவடமுதலிய மணிகளையணிவித்தவர்கள் கருமான் தோலாடை
யிணையுடைய பரமசிவத்தைப்போலச்சாருபம்பெற்றுக் கயிலையங்
கிரியின்வித்திருப்பார்கள்—எ-று. (சௌ)

வழித்துணைச்சருக்கமுற்றியது.

ஆதிருவிருத்தம்-உகக.

பரலோகச்சருக்கம்.

ஒருகதைபுராப்போயின்னமுலகிலிற்றிலதமாரேனின்
நிருமதைதெளிந்தகாவித்திரனெனுமொருவன்மிக்க
தருமமுந்தவமுமுள்ளோன்சங்கரன்பதவிவேண்டி
பருமணி கொழித்ததாய்நீராய்வால்போயினானே.

இ-ள். இன்னமும்நாம் ஒருகதைசொல்லுகிறோம் அதாவது இ
வ்வுலகத்தில் திலதம்போலச்சிறந்துள்ளவனும் பெருமையுள்ளவே
தங்கையோதியுணர்ந்த காவித்திரனென்னும் பெயருமுடையவ
னாகிய ஒருபிராமணன் மிகுந்ததருமமுந் தவமுமுள்ளவனாகிச் சிவ
பதத்தைவிரும்பி அரியமணிகளைக்கொழிக்கும் பரிசுத்தமானதீர்த்
தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்ய யாத்திரையாகப்போனான்—எ-று. (ச)

பொன்னியிற்படிந்துதெய்வக்குமரியின்புருந்துபோந்து
கண்ணியிற்றுனைந்துகர்னவேணியிற்றினைத்துச்செம்புப்
பண்ணியிற்றுகித்துச்சோணபத்திரையடைந்துகாசி
மூன்னியநதியின்முழக்கிரபுரிமருங்கிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். யாத்திரையாகச்சென்றவன் காவிரியில்ஸ்நாநஞ்செய்து
ம், தெய்வத்தன்மையுள்ள குமரிநதியிலும்ஸ்நாநஞ்செய்து, அங்கி
ருந்துசென்று கண்ணிநதியிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து, கர்னவேணி
யிலும் ஸ்நாநஞ்செய்து, தாம்பிரபரணியில் ஸ்நாநஞ்செய்தும்,

சேர்ணபத்திரையின் ஸ்நாதஞ்செய்தும், கங்கையில் ஸ்நாதஞ்செய்தும் செல்லுமின்றவன் கர்புரியெயினும் விரிஞ்சைப்பதியருகந்
சேர்ந்தான்—எ-று. (உ)

பாபியபலத்தினாலேபாபியாறடைந்தழங்கி
மரகதஞ்சொடியையிடுகாவழித்தருணமருந்தைப்போற்றி
யிருகலாமருதித்தெய்வாபியாமண்டபமுட்கேள்வி
புரிபவசொடியுமந்தப்புக்கைஞம்பொலித்ததன்றே.

இ-ள். இந்தநதியினிமிலலாம் ஸ்நாதஞ்செய்தபலத்தினாலே பா
லிதலியில் ஸ்நாதஞ்செய்தும், மரகதவல்லித்தாயப்பிரியாத வழித்
துணைநாதனைப் போற்றிசெய்து இரண்டுகொப்பக்கத்திலுஞ்சென்
றான். அங்கே வேள்விமண்டபமும் வேள்விசெய்திற் றவர்களுடைய
வேதஞ்சையும் ஒம்புகையும்பொலித்திருந்தன—எ-று. (ங)

ஆரணமுழக்கமோர்பாலஞ்சுமான் படிப்பதோர்பாற்
காரணம்விதிப்பதோர்பாற்சாமிசமுழக்கமோர்பால்
வீராதந்திரங்கமோர்பால்வாணம்விதிப்பதோர்பாற்
சீரணமிருதியோர்பாற்சிவபுராணங்கமோர்பால்.

இ-ள். வேதயோனை யொருபுறத்திலும், அஞ்சுமானென்னும்
ஆமம்சொல்லுவதொருபுறத்திலும், காரணஆகமம்விதிப்பதொ
ருபுறத்திலும், சாமிசஆமம்வாசிப்ப தொருபுறத்திலும், வீராக
மம்வாசிப்ப தொருபுறத்திலும், வாதுகாமம்வாசிப்ப தொருபு
றத்திலும், சீரணம்என்னும் ஆகமம்வாசிக்குமிருதி யொருபுறத்தி
லும், சிவபுராணம்வாசிப்ப தொருபுறத்திலுமாகவிளங்குகின்றது.

அந்தவெல்லியின்மருங்கிலேதனதடியவர்க்கு
முந்தாமாதேசிகெனனொருமுனிவ
னெந்தையாருறைகையிலியின்பெருநலமிசைத்தான்
வந்திறஞ்சிபக்கதைபெலங்கேட்டனன்மறையோன்.

இ-ள். அந்தவிடத்தினொருபுறத்தில் முதன்மையான ஆகமதே
சிகெனனொருமுனிவர் தன்னுடையசேஷர்களுக்குப் பாமசுவம்
வீற்றிருக்குங் கயிலாயவிரியின்சிறப்புக்காகச் சொல்லிக்கொண்டி
ருந்தனர். சாவித்திரனென்னும் பிராமணன் அங்குவந்து அந்தச்
சரித்திரத்தைபெலங்கேட்டனன்—எ-று. (ஊ)

வேறு நிறுடம்பிலிவிடவழங்கண்களி
லாநிரண்டுகொநிசுருமண்பரம்போ
அருவிவிறவருவிவொழிவரு
வினாவுவொளிவெங்கல்விளங்குமே.

இ-ள். விபூதியானது சரீரத்தில் பிரகாசிக்க இரண்டுகண்களிலுமிருந்து இரண்டிறதிபெருஞதல்போல ஆனந்தபாஷிபம்பொழிகின்ற அடிபாரிகள்போல—கூந்ததுகொண்டிருக்கிற அருவிவொழியாமல்விழுவின்ற வெள்ளிமலையாகிய கயிலையங்கிரிவிளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது—எ-று. (௭)

வேறு பண்ணகாதிபர்முடிமணியினுத்தசோபான
மண்ணும்வானவரிஞ்சையர்நெருங்கலிம்மகுடப்
பொண்ணுமாரமுநீலமுமுநீர்நீற்றிம்பொடியா
லன்னிதாநிறம்படைத்ததுபெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். நாகராசர்களுடைய சிரசுகளிலிருக்கும் மாணிக்கங்களாவியற்றப்பட்டிருக்கும்படிகளில் தேவர்களும்-வித்தியாதாரிகளும் நெருங்கிச் செல்லும்போது பொண்ணும்-முத்தும்-நீலரத்தினமும்-உறுருகின்றபொடிகளான்க்கயிலாயம் வேறுநிறம்படைத்தது.—

பரம்புமேழிகைதும்புருநாரதரீபாடக்
கரும்புமேழிதழ்தாளவெண்ணகைநிலாக்கவினக்
கரும்பைமேலணிமுழுமணியினவெயில்கொழிப்ப
வரம்பைமாரநடம்புரிதரும்பெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். தும்புருநாரதர்கள் ஏழிகைகளைப்பாடும்படி கரும்பு போலமதுரமுள்ள அதரம் அழகினைத்தரவும், முத்துகளையொத்து வெண்பற்கள் வெண்ணிலாவைத்தரவும், தென்னங்குரும்பையொத்த தண்களின்மேல் அகைகின்ற மணிவடங்கள் இளவெயிலைத்தரவும், ரம்பாஸ்திரிகள் நடனஞ்செய்யும்படி விளங்குவது கயிலாயம்—எ-று. (௮)

கண்டிகாபரணங்களுநெற்றியிற்சண்ணும்
புண்டரங்களுஞ்சடைகளும்பொலியநாற்புயத்துத்
தொண்டரானவர்பணிவிடைபுரிந்துதற்குமு
வண்டர்நாயகனுதறதரும்பெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். ருத்திராக்ஷணசிபாபரணங்களுக்கும், தெற்றியில் ஆக்கினிறே
தீராமும், திரிபுண்டரவிபுதிபும், சடைமுடியும்விளங்கவும், நாகை
புயங்களும்கொற்றச் சாருப்பியப்பதமடைந்துள்ளதொண்டர்கள்
பணியிடைசெய்து கொணர் தம்மைந்ருமவும் பரமசிலும் வீற்றி
ருக்கப்பெற்றது பெரியவையிலாயம்—எ-று. (க)

இருவினாதருமுத்தருவணாகையெறிப்பது
பொருவினாத்தமர்ந்தறவியாங்கையறப்பொருதும்
விரவுருட்டிவாவிநிர்ததெழுமானத்தவெள்ளத்
தருவியற்புத்தருவதுபெருங்கயிலாயம்.

இ-ள். இருவினாகையாதருகின்ற முக்குணமாகிய மலைகளையெறி
ந்து ஒப்பிடுவத உத்தமர்கள்சென்னமாகிய கையாழியப்ப பொரு
துபொருந்திய அருவாகிய அலைகள்பரந்தெழுகின்ற ஆனந்தவெ
ள்ளமாகிய அருவியின் அற்புதத்தைத்தருவது பெருங்கயிலாயம்.

என்றுபற்பலவிதங்களற்றேகிணிகைத்தா
னன்றுதல்தொன்மகிழ்ந்துசாவித்திரனவினவான்
கொன்றைவாரசடையிறையுறைகயிலையங்குவட்டுக்
கின்றநான்சடிதேவெனெனச்சொல்லியெழுந்தான்.

இ-ள். இவ்வாறு தேகிகர் பலமுறைபாகக்கூறினார். அதைக்கேட்
டசாவித்திரன் தன்றுதல்தொன்மகிழ்ந்துசொல்லுகின்றான். கொ
ன்றைமாலையணிந்த நீண்டசடையினையுடைய பரமசிலம்வீற்றிருந்
தருந்ருங்கயிலாயகிணிக்ரு இவ்வாறான் வினாவாகச்செல்லுவெனெ
ன்று சொல்லி எழுந்திருந்தான்—எ-று. (கக)

அத்தடங்கிணிகேசுதவெளியதோவரிதோ
பத்தநாள்வழிக்கதிகமோகுறையமோபகர்
ருப்த்திநிம்படிக்குறதுணையாருவாருளரோ
முத்தனமெனக்கறிஞர்காள்சொல்லுமெனமொழிந்தான்.

இ-ள். அத்தமணிக்ருச்செல்லுதல் அரிமதோ எளியதோ, பத்த
நாள்வழிக்கு அதிகமோ குறையமோசொல்லுங்கள், அங்கேசேர்க்
கும்படி துணையாகின்றவர்க்கறிஞர்களுளோ மோகூத்தல்விரு
ப்பமுள்ளவனாகிய எனக்கு முனிவர்களே சொல்லுங்களென்று
சொல்லினான்—எ-று. (கஉ)

செய்யதாமரைவதன்முந்நுளிர்ந்தபுலிசிறிப்பந்
தையல்பாசமுநாகமுந்நுலங்குசெஞ்சுடையங்
மையிலெந்தியமணிச்சியும்புள்ளிமாண்கன்று
மையன்மேலியுங்காண்பதெப்பொழுதெனவயர்ந்தான்.

இ-ள். செந்தாமரைமலர்போன்ற திருமுதமும், குளிர்ந்தபுலி
களையும், பார்வதியாரிடப்பாசமும், சரீர்ப்பாபாணமும், பிரகாசியா
றின்ற செஞ்சடாமழுமும், திருக்கரங்களிலெந்தியமழுவுமும், புள்
ளிபொருந்தியமாண்கன்றும், பாசசிவத்தினர் திருமேணிப்பொலிவு
ம், அடியேன்தரிசிப்பதெப்பொழுதோவென்றுசொர்வடைந்தான்.

வாசமாலைபுழுப்புரிநூலணிமார்புங்
காகலாவியவடங்களுங்கந்தரக்கறுப்புந்
தேசமுன்றிருவழகுமென்விழிகளாற்றினைக்க
வாசையாயினெனெனச்சொலியந்தணையர்ந்தான்.

இ-ள். இறையவனே, வாசனைபொருந்திய கொண்மைமாலையும்,
முப்புரிநூலணிந்த மார்பும், மணிகள்பொருந்திய சரீர்ப்பவடங்க
ளும், கண்டத்திந்தருமையும், தேசம் உன்றிருவழகையும், எண்கண்
களால் தரிசிக்க விருப்பங்கொண்டெனென்றுசொல்லிச் சாவித்தி
ரனென்னும்பிராமணன் சொர்வடைந்தான்—எ-று. (கச)

வேறு. மயிலெனுமடந்தையும்பனைக்கைவள்ளு
மயிலுடைமுருகனுநீயுமன்பருங்
கயிலையிலுறைதருங்காட்சியானது
பயிலுமென்விழிகளாற்பார்க்கவேண்டுமே.

இ-ள். மயில்போன்ற சாயலையுடைய பார்வதிதேவியாரும், ப
னைமரம்போன்ற துதிக்கையினையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், வே
லாயுதமுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளும், தேவர்களும், அடியார்கள்
ளும், கயிலையினியில்வீற்றிருக்குந் திருக்கோலத்தை அடியேன்
கண்களால் தரிசிக்கவேண்டுமே—எ-று. (கரு)

மாசுறுத்தசாவித்திரன் கூறியமாற்றம்
பூசரர்க்கெலாதகையினேவினைத்தற்பொழுது
தேசிகர்க்கெலாமுயர்ந்தவனுரைசெய்வான்சிறியோ
யிசனுற்றியங்கயினைப்புகுவதற்கெவிதோ.

இ.ஓ. முக்குற்றங்களை நீக்கிய சாவித்திரன் ஸ்தம்பிராமணலி கூறியவார்த்தையானது அங்கிருந்த முனிவர்களுக்கெல்லாம் நகை யினை யுண்டாக்கிற்று. அப்பொழுது தேவிகர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்ததேவிகர் மொழிகிஸ்ஸார். சிறியவனே பரமசிவம் விஜ்ஜிருக்குங் காயில் நீ செல்லுவதற்கெளிதோ—எ-று. (கஉ)

ஈசராலயமெழுருவார்திருவெயிர்வாரி
வாசமாநிறைபுறவுவாரிமலர்ப்பொழில்வைப்பாரி
... துசுசந்தனமுதலுவாரினிளக்குடன் தூப
மாசையாலரற்குதலுவாரம்மலையடைவாரி.

இ-ள். ஈசராலயத்தை மெழுருவாரி நவர்களும், திருஅலகிடுகின்ற வர்களும், வாசனாபொருந்திய திருப்பள்ளித்தாமங் கொடுப்பவர்களும், திருநந்தவனம்வைப்பவர்களும், திருவாடையும்-சந்தனமுங் கொடுப்பவர்களும், திருவிளக்குத் தூபமும்-அன்புடன் பரமசிவத்துக்குக் கொடுப்பவர்களும், அந்தக்கிரிக்கு அடைவார்கள்.எ-று.

மஞ்சனப்புனலுதலுவாரிவலஞ்செய்துவருவாரி
தெஞ்சகத்தினிலவாநிருவடியினைநினைவாரி
பஞ்சுரத்தினைசபாயிவாரியாவாரிபணிவாரி
ரஞ்செழுத்துநாயிவாரம்மலையடைவாரி.

இ-ள். திருமஞ்சனதீர்த்தங் கொடுப்பவர்களும், பிரதக்ஷிணஞ் செய்கின்றவர்களும், மனதில் அவருடைய திருவுருவத்தைத் தியாவிப்பவர்களும், பஞ்சுரமென்னும்பண்ணுடன் பாடுகின்றவர்களும், ஆனந்தக்கூத்தாயிகின்றவர்களும், பணிகின்றவர்களும், பஞ்சுரஞ் செய்கின்றவர்களும், அந்தக்கிரியைபடைவார்கள்—எ-று.

அட்டமூர்த்தியைபருச்சிண்புரிந்தருளறவோ
டெய்யோசமுங்குறைவறவியற்றியவியல்போர்
சிட்டராயவரிமகிழ்வுறத்திருப்பணிசெய்தோ
ரிட்டமாயதற்குவினோம்மலையிருப்போர்.

இ-ள். அட்டமூர்த்தமான பரமசிவத்தைப்பூசித்த புண்ணியவான்களும், அட்டமூர்த்தியோசங்களுங் குறைவறச்செய்த இயல்பினை புடைபவர்களும், சிட்டராகிய சிவனடியார்கள் கண்டுமகிழும்படி

திருப்பணிசெய்தவர்களும், அந்தத் திருப்பணிக்கு உதவிசெய்தவர்களும் சயிஸ்ஸிலிருப்பவர்களாம்—எ-று.

அழிதமுர்த்தமாவண—பிரிதிவு - அப்பு-தேயு-வாயு - ஆகாயம்-என்னும் பஞ்சபூதங்கள், சந்திரஞரியர்கள், ஆன்மா-என்றுசொல்லப்படும் எட்டுமாத். யோசம் எட்டாவண—இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணபாமம் - பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-நியானம் - சமாதி-என்பவை. இந்தஎட்டுக்கும் விபரமெழுதிந்ற்பெருகும். (௧௯)

இயாதமானவைபுரிந்தவரினமபவரிற்றைஞ்சப்
பாகசாதனன்பதவியிலணந்தநாட்பயிஸ்வா
ராகமாகியேகொழுநகாவழிபபிமவர்கள்
போகபூமியிலமுதமுண்டவருடல்புணர்வார்.

இ-ள். யாகஞ்செய்கின்றவர்கள் தேவர்கள்பணியும்படி தேவேந்திரன்பதவியில் அநேகம்நாள் வீற்றிருப்பார்கள். உயிர்க்குடல் போலத் தத்தங்கணவர்களைத்தொழுவின்ற கற்புள்ளமாதர்கள் போகபூமியில் அவர்களுடன் அமுதமுண்டு சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று. கணவன்உயிரும் - மனைவியுயிர்க்குடல்போலுமிருப்பது கற்பு. இந்தக்கற்புள்ளவள் கணவனிறந்தா லியல்பாகத் தானுமிறப்பள். பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத்தினிபோல் என்பதனாலும் இரண்டு டற்குயிரொன்றாயினு ளென்பதனானுமுணர்க. (௨௦)

போரகத்திலிலிறைவன்முன்னுயிர்விடப்பொருதோர்
வீரபத்திரபுவனமாம்விசயமாபுரத்திற்
காரடக்கியகுழலியர்களைதனக்கரட
வாரணத்துடன்பொருதுகொண்டனுதினம்வாழ்வார்.

இ-ள். யுத்தமுகத்தில் தங்கள் அரசனுக்குமுன் உயிர்விடச் சண்டைசெப்பவர்கள் வீரபத்திரபுவனமாகிய விசயமாபுரத்தில் மேகத்தையடக்கியதுபோன்ற அளசபாரமுள்ள தேவமாதர்களுடைய கணத்ததனமாகிய மதச்சுவடுபொருத்திய யானையுடன் பொருதுகொண்டனுதினம்வாழ்வார்கள்—எ-று.

அவ்வுலகத்துத் தேவமாதர் தனத்திற்புணர்ந்துவாழ்வார்கள்என்பதுகருத்து. போர்முகத்தில் தன்னுடைய அரசனுயிர் போய்விடுவதாய் நேரிடுமாகில் வீரனுயிருப்பவன் தன்னுயினைக் காத்துக்

கொள்ள ஏற்றிடாமல் அவனுயிர்போவதற்குமுன் தன் னுயிர்போ
ம்படி போர் செய்வது தருமம். (உக)

சந்திராதிபர்வானவர் தானவர் தலைவர்
நித்திராதிபர்மாலயன்பதவிபோலெளிதோ
வந்தவானவர் பதமெலங்கணத்திலேயழிபு
தந்திவாழ்மலையழிபுருநிருக்கமெந்தானும்.

இ-ள். சந்திராதிபர்கள்-வானவர்கள்-தானவர் தலைவர்கள்-இந்தி
ரால்முதலிய திக்குப்பாலர்கள் - பிரம்மவிஷ்ணுக்களென்னு மிவர்க
ளுடைய பதவிகள்போலயாவரும் அடைவதற்கெனியதோ அந்தத்
தேவர்களுடைய பதவிமெல்லாம் கண்ணப்பொழுதுக்குள் அழிந்
துவிடும், பரமசிவம்வீற்றிருக்குங் கயிலைமலை அழிவில்லாமல் எந்
நாளாமிருக்கும்-எ-று.

இதனை யுயிர்தோளோங்குமோங்கல் எல் பதனாறுமுணர்க. தான
வர்-அசுரர்-இராக்ந்தர் - எனமுன்றுபிரிவு. மாபவிமுதலானவர்கள்
தானவருலம், சூரபன்மல்முதலானவர்கள் அசுரருலம், இராவணன்
முதலானவர்கள் இராக்ந்தருலம். (உஉ)

கயிலைபுக்கவரனந்தனார்பதவியித்கலப்பர்
பயிலுமங்கவர்கதாசிவர்புரத்தினிற்பதிவர்
செயிரகன்றபிஞ்சுதர்பதவியைச் செதீவ
ருயர்வரத்தினுற்பாசிவல்நீருவடியுறவவர்.

இ-ள். கயிலையகிரியிற்சேர்ந்தவர்கள் அந்தத்தேசருடைய பத
வியிற்சேர்வார்கள். அங்குச்சேர்ந்தவர்கள் பிம்பு சதாசிவபுரத்திற்
சேர்வார்கள். மாயாமலம்நீங்கினபிம்பு ஆசுதர்பதவியிற் சேர்வார்
கள். அங்குப்பெற்ற மேலானவரத்தினால் பரசிவன் திருவடியினு
றைவதாயி சாயுச்சியபதவியை அடைவார்கள்-எ-று. (உங)

சந்தரகசிவவேதியல்றம்பிராங்கோழ
னந்தவேதியல்முதலாகவுடையா
னந்தையார்திருவருவினல்வாவிடும்பாண
வந்தபோதலாலடைவதாயிருந்ததோமறையோய்.

இ-ள். பிராமணனே இன்னமுஞ்சொல்லுகிறோங்கேள் ஆலால
சந்தரர் - ஆதிசைவப்பிராமணர் - தம்பிராந்தோழர்என்னுமந்தப்

பிராமணசிரோஹிதர் இந்தவுலகத்தில் திருவவதாரஞ்செய்வதற்குப் பரமசிவம் காரணராயிருந்தும் அந்தச் சந்தரமூர்த்திதவாபிகள் தம்மிதையிற்றுருளுளால்வரவிட்ட யானவந்தபோதல்லாமல் கயிலாயத்தை அடையும்படியிருந்ததோ—எ-று. (௨௪)

தான் திவெண்டிதாவாரியைக்கடந்தித்தோன்றல்
பூண்டிபேரருணாவினுக்கையரப்பொருப்பைக்
காண்டிமென்றுளமுயற்சியாற்சென்ற துகாணூர்
மீண்டிவந்தனரதித்திலையோமறைவேந்தே.

இ-ள். வேதியனே ஆலைகளையெதிகில் சமுத்திரத்தைக் கந்து ண்தெப்பமாகக்கடந்துவந்தஇறைவராகிய பரமசிவத்தின்பேரருள் பூண்ட திருநாவினுக்கையர் அந்தக்கயிலைமலையைத்தரிசிப்போமென்று மனதிலெண்ணங்கொண்டிசென்று அந்தைத்தரிசித்தாமல் திருப்பிவந்துவிட்டனர். அதை நீயுதியாயோ—எ-று. (௨௫)

அயிலையென்றரன்மொழிந்திடுமென்புடையரிவை
முன்னோழிகைமொழிந்திடுமருங்கொடிமுதலாய்
தன்னுடம்பினிற்றகையினையிழிவெனத்தள்ளிப்
பிண்ணரல்லவோகயிலையிலடைந்தனள்பெரியோய்.

இ-ள். அம்மையேயென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்ற அன்புள்ளமாதும் முன்னமேழிகையுடன்கூடியமுத்தபநிகமொழிந்தஅருங்கொடிபோல்பவரும் யாவருக்குமுதல்கையான தாய்போல்பவருமாகிய காணக்காலம்மையார் தன்னுடம்பிலிருக்குந்தகையை யிழிவெனத்தள்ளிப் பின்பல்லவோ கயிலையிலடைந்தனர் பெரியோய்—எ-று.

ஏழிகைபாடிய அருங்கொடிஎன்பதற்கு - ஏழிகைபாடிய கலாவதியெனப் பழையவுரையிலிருக்கின்றது. திருத்தொண்டரினெயித்துச்சொல்லதே புராணிகர்ருத்தது. அன்றியும் இருவரைச்சேர்த்துச்சொல்லவது அவர்கருத்தாயின தம்முடம்பென்றுகூறுவர். (௨௬)

அந்தமால்வகாமானிடர்புருவதற்கரிதா
முந்தாமானிடப்பிறவியிலருந்தவமுடித்து
வந்தபுண்ணியபலத்திருவ்வானவர்வருவா
யெந்தையாருறையிலையிற்புருதன்மென்று.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய அந்தக்கயிலைமலை மனிதர்செல்
வாவதற்கரியது, முன்னம் அடைந்த மனிதப்பிறவியில் அருந்தவஞ்
செய்துவந்த புண்ணிப்பலத்தினால் தேவர்வடிவாய் தம்மிறைவார்
நிற்கும்குங் கயிலையிலடையலாமென்றான்—எ-று. (உ௭)

அப்பிறப்பிலேகாணலாமெனச் சொலுவவரை
மெய்ப்பொருட்பயன் நெளிந்தகாவித்திரன் வெருண்டி
அப்பிலர்க்குநீரிந்தவாககங்கைச்சொல்லு
மிப்பிறப்பிலேகையிலிற்புருவனென் நெழுந்தான்.

இ-ள். மறுபிறப்பிலேகாணலாமென்று சொன்ன தேசிகரை மெ
ய்ப்பொருட்பயன் நெளிந்த காவித்திரனென்பவன் வெருண்டி வி
வேகமில்லாதவர்களுக்கு நீரிந்தவார்த்தைகளைச்சொல்லும், தானிந்த
ப்பிறப்பிலேதானே கயிலையிற்சேர்வேனென்றெழுந்தான்—எ-று.

வேறு அருமறையந்தணனருந்தவம்புரிந்
திருவிநிறமிடற்றனையிறைஞ்சியேத்தியே
மருளறுமனத்துடன்வைகுநாளிலே
சரபுரிநிறையவன்சனவிற்றேன்றினான்.

இ-ள். அப்படியெழுந்துசென்ற பிராமணன் அரியதவஞ்செய்
து கருமைபிறம்பொருந்திய திருமிடற்றியுடைய பரமசிவத்
தைத்துதிசெய்துகொண்டு மயக்கம்தீங்கிய மனத்துடனிருக்கும்
நாளில் சரபுரிநிறையவனாகிய மாரீச்சகையர் அவன்சொப்பனத்தி
லெழுந்தருளினர்—எ-று. (உ௯)

விடிந்தியம்பொழுதினில்வினாந்துபாலியிற்
படிந்துதங்கோயின்முன்பணிந்துவைகிஞற்
கடிந்துதின்வினைகளைக்கயிலக்கேற்றுவோ
முடிந்ததுவறவமொழிந்துபோயினான்.

இ-ள். எழுந்தருளிய பரமசிவம் அவனைநோக்கிஅன்புனை விடி
ந்தபோது நினைந்துசென்று பாலிநதியில்நாதஞ்செய்து நம்
முடைய ஆலயத்திலவந்து பணிந்திருந்தால் உன்னுடையவினைக
ளைக்கடிந்து கயிலக்குறற்றுவோம் உன் தவம் திறைவேற்றிற்றென்று
சொல்லி வியழுந்தருளினார்—எ-று. (௩௦)

தண்ணிணைகாலையினதியிலாடினான்
புண்ணியன்கோயிலிமுன்போந்துமாந்தனா
மண்ணிலிற் றாந் திருமலைக்குநண்ணுவேன்
கண்ணிமைபுறாதுநீர்காணுமென்றான்.

இ-ள். அந்தப்பிராமணன் சுவாமிகட்டினையிட்டபடி காலைப்
பொழுதிலெழுந்து பாவிநதியிற்முழுது சிவாலயத்திற்முன்செழு
து அங்கிருக்குமனிதனாயெல்லாதோக்கி இம்மண்ணுலகத்திலிருந்
து நான் இப்போது பாமசிவம்வீற்றிருக்கிற கயிலைக்குச்செல்லு
கிறேன் நீங்கள்யாவரும் கண்ணிமைகூட்டாமல் காணுங்களென்ற
ான்—எ-று. (௩௬)

வள்ளறன்கோபுரவாயிற்கோயில்க
ளெள்ளுறவிடமறமனிதரொய்தினார்
கள்ளவிழ்ச்சொன்றையாங்கணகவாலயத்
துள்ளினும்விடையின்மேலொருவன்மேன்றினான்.

இ-ள். பாமசிவத்தினுடைய கோபுரவாயினுள்ள ஆலயத்தில் எ
ள்ளிடஇடமில்லாதபடி மனிதர்கள்கூடினார்கள். அப்போது தேனு
டம்மலர்ந்த கொன்றைப்பூமாலையணிந்த பாமசிவத்தினுடைய ஆ
லயத்திலிருந்து ரிஷபவாகனத்தின்மேல் அக்டவுள்தோன்றினார்.

உத்தமனருளிணல்வானலுர்தியொன்
றத்தலத்திழிந்ததவ்வந்தனாளைக்
கைத்தலமிரண்டையும்பிடித்துக்கைகளால்
வித்தகவேற்றினான்விமானத்தேற்றினான்.

இ-ள். பாமசிவம்தோன்றினபோது அவருடைய அருளினால் ஒரு
தேவவிமானமானது அந்தவிடத்தி லிழிந்தவுடன் ஞானசொருப
மான ரிஷபவாகனமுள்ள பாமசிவம் அந்தப் பிராமணனுடைய
இரண்டிகைகளையும் தம்முடையதிருக்கரங்களாற்பற்றி விமானத்
தேற்றினார்—எ-று. (௩௭)

மீனிணம்விண்ணிலுமுதிருமேன்மைபோற்
றேனகுதற்பகமலர்கள்சிந்தின
வானகபெங்கணுமதங்கதூரிய
மானதுத்துமிமுழக்காழிபோன்றவே.

இ-ள். நகரத்திரங்கவர் ஆகாயத்திலிருந்து உதிருகின்றமேலும்
பொலத் தேனுடையமலர்ந்த கற்பகமலர்கள்சிந்தின. ஆகாயமெங்
கு முழவுகளும் சந்தோஷிப்பதைநனாமான தேவனுத்தமிக்கவின
டையமுழங்கம் கடலொலிப்போன்றது—எ-று. (௩௪)

சித்திரைப்பன்வினவினமுன்சென்றிடப்
பெற்றிரள்விமானமும்கிடுபுபோத்தது
சுற்றவருத்தவர்சென்விந்தன்சென்
புற்றவர்சென்வினமறைத்ததுசென்றதே.

இ-ள். சித்திரைப்பன்வினமுன்சென்றிடப் பொன்மயமாகிய விமானமு
ம்கிடுபுசென்றது அதனை ஒழிபுணர்ந்தனானவாக்கள் சென்னிற்
ண்டார்கள், சுற்றவர்க்கென்ன மறைத்துச்சென்றது—எ-று. (௩௫)

சாணிசுடையினுனெறுமுன்செல
வார்க்கென்னவிமானமும்கிடுபுபோத்தது
சாணிசுடையினுனெறுமுன்செல
மேருவும்கிடுபுமேவன்போன்றதே.

இ-ள். அழகுபொருந்திய சுடைமுடிபுள்ள பரமசிவத்தினுடை
ய நிஷிபவாகனமுன்செல்ல அதன்மீது அந்தப்பிராமணனிருக்கும்
விமானமுன்செல்லுதல் காண்கண்டமுடைய பரமசிவமீதிற்றிருக்
கும் கயிலைமுன்செல்ல மதமேருவானது அதன்மீதுசெல்லுதுபோ
ன்றது—எ-று.

நிஷிபம்-வெண்மைபிறம், விமானம்-பொன்னிறம், ஆதலால் கயி
லைபும் மேருவுஞ் செல்லுதுபோன்றதென்றார். (௩௬)

வெறுவின்கிளர்ந்தவினையும்விமானமுந்
தன்னிளர்ந்தகயிலையிற்சார்ந்தன
கண்கனெஞ்சுகளிப்புறவேபதி
னென்னகணங்கனெழுந்தெதிர்கொண்டதே.

இ-ள். நிஷிபவாகனமும் தேவவிமானமும் ஆகாயத்திலிப்பிரகாசி
த்துக் குளிர்ச்சிப்பொருந்திய கயிலையிற்சேர்ந்தன. அதைக்கண்டு க
ண்களும் மனமும் சளிப்படையும்கிடுபு பதினெட்டுக்கணங்களு
மேழுந் தெதிர்கொண்டன—எ-று.

பதினெண்கணங்களுள்—தேவர்-திருநீர்-அகரர் - சைத்திரர் -
கிணைவர்-சுருடர்-திருநீர்-கிம்புருடர்-காந்தருவர்-இயக்கர்-விஞ்ஞை
யர்-பூதர்-பைசாசர்-அந்தரர்-முனிவர்-நாகர்-ஆகாயவாகை - போ
சபுயியர் என்பர். (௩௭)

முத்தணம்புகையிலையில் முல்னியே
மைக்கணனும்வழிபட்டல்வினா
னக்கணந்தனிலன்பரிவன்பரா
மெய்க்கணங்களைமேவினவெய்தியல்.

இ ள். இஃபு பரமசைவம் கயிலையங்கிரியிற்சேர்ந்து மைதிட்டிய
திருநேத்திரங்களுள்ள பார்வதிதேவியார் உபசரிக்கும்படி வீழ்நி
ருந்தார். அப்பொழுது அந்தப்பிராமணன் அன்பருக்குள் அன்பர்
களாகிய சிவகணங்களுடல்சேர்ந்தான்—எ-று. (௩௮)

பரலோகச்சுருக்கமுற்றியது.

ஆகிருவிருத்தம்-௩௨௬.

பாலனுக்குத்திருமுடிவவிராத்தசருக்கம்.

சைவவேதியர்குலத்தினிலொருவனத்தலத்திற்.
மெய்வநான்மறைப்பொருளதுமுடியவந்தெளிந்தோ
னைவகைப்படுவேள்வியுமறுவகைத்தொழிலு
மெய்விதிப்படியறித்தவைபுரிந்திடும்விதியோன்.

இ ள். அந்த விரிஞ்சைமாநகரிலிருக்கும் சைவப்பிராமணகுலத்
தில்அவதரித்த ஒருபிராமணன், அவனோ தெய்வத்தன்மையுள்ள நா
ன்குலேதப்பொருள்முழுதும் உணர்ந்தவன், ஐந்துவகைவேள்வி
யும் அறுவகைத்தொழிலும் உண்மைவிதிப்படி அறிந்து அவை
ளைச்செய்யு முறைமையினைபுடையவன்—எ-று.

ஐவகைவேள்வியாவன—பிரமபாகம்-தேவபாகம்-பிதிர்பாகம்-
முனிவர்பாகம்-பூதபாகம். இவற்றுள் வேதமோ ததல்-பிரமபாகம்,
ஓமஞ்செய்தல்-தெய்வபாகம், பலிகொடுத்தல் - பூதபாகம், தர்ப்ப
ணமுடித்தல் - பிதிர்பாகம், இரப்போர்க்கு உணவமுதலியவை
கொடுத்தல் - மானுடபாகம். அறுவகைத்தொழிலாவன—ஒ-தல்

ஒதுவித்தல்-பாசஞ்செய்தல்-பாசஞ்செய்வித்தல்-தானம்வாங்குதல்-
தானங் கொடுத்தல்-என்பனவாம். (க)

வெதாவங்குங்கலைகளும்புராணமும்விநிப்போன்
சாதனங்களுள்வகையுமுள்ளும்பிபதகலோ
குதனங்களுவிசைமனமனமந்திரிமதிவோன்
புதனமும்புலன்காணமுள்ளடக்கியபொறையோன்.

இ.ள். வேதாங்கம்-ஆறும் - ஆறுசாஸ்திரங்களுக்கும் - பதினெண்
புராணங்களும் விவரித்துச்சொல்லுகின்றவன், நால்வகைச்சாதனங்
களும் உள்ளத்திலமைந்திருக்கும் தகுதியையுடையவன், எட்டுவகை
குதனங்களிலும்பொருந்தியஅறிவுள்ளவன், ஐம்பூதங்களையும்-பஞ்
சேந்திரியங்களையும்-அந்தக்கரணம்நால்களையும் உள்ளடக்கியபொ
துமையையுடையவன்-எ-று.

ஆறுசாஸ்திரங்கள்-வேதாந்தம்-வைசேடிகம்-பாட்டம்-பிரபா
சாம்-புருவமீமாஞ்சை-உத்தரமீமாஞ்சை-என்பனவை. பதினெண்
புராணங்கள்-மச்சியம்-கூர்மம்-வராசம்-வாமனம்-பிரமம்- வைண
வம்-பாதவதம்-சைவம்-இலங்கம்-பௌதிகம்-நாரதீயம்-காருடம்-
பிரமவைவர்த்தம்-காந்தம்-மாரீகண்டேயம் - ஆக்கினேயம்-பிரமா
ண்டம்-பதுமம். இவற்றுள் சைவபுராணம்பத்தி, விஷ்ணுபுராண
ம்நால்கு, பிரமபுராணமிரண்டு, அக்ஷிபுராணமொன்று, சூரிய
புராணமொன்று. நால்வகைச்சாதனங்களாவன-யோகசாதனம்-
வரம்சாதனம்-ஞானசாதனம்-மந்திரசாதனம்-என்பனவாம். எட்டு
வகையாதனமாவன-சுவத்திகம் - கோமுகம்-பதுமம்-வீரம்- கே
சரி-பத்திரம்-முத்தம்-மபூரம்-சுகம்-என்பவை. இவற்றின்விவரமும்
எழுதிற்பெருகும். (உ)

வாக்கியங்களின்வகைகளும்இலக்கணவகையு
நோக்கிமூவகையவத்தைபுங்கழித்த நுண்ணுணர்வோன்
பாக்கியந்திருந்தமஞ்செழுத்தமாப்படைத்தோன்
சாத்திரத்தினிலித்தமுத்திரிம்பெருந்தகலோன்.

இ.ள். வாக்கியங்களின்வகைகளும் இலக்கண வகையும் விசாரித்
து மூன்றுவகை அவஸ்த்தைகளையுங்கழித்த நுண்ணிய அறிவினை
யுடையவன், விபுதியும் பஞ்சாங்கமுமே தனக்குப்பாக்கியமாகப்

படைத்தவன், சாக்கிராவஸ்த்தையில் அதிதாதவஸ்த்தைபொருந்திய பெருந்தகைமைப்பாட்டினையுடையவன்—எ-று.

வாக்தியங்கொளியவகை—விசேடணம்-விசேடியம் - கர்த்தா-கரிமம்-இரியை-என்பவை. இலக்கணவகை—எழுத்து-சொல்-பொருள்-பாப்பு-அலங்காரம். மூன்றுவகைஅவஸ்த்தையாவன்—மேலாலவஸ்தை - கீழாலவஸ்தை - மத்தியாலவஸ்தை-என்பவை. (௩)

சத்தியப்பொருளெப்படியப்படிததைத்தோ
னத்தமக்குணமெத்தனையவையெலாமுடையோன்
சித்திரப்பெயர்முனியெனச்சிவகதைதெளிந்தோ
னத்திரித்தவன்கோத்திரத்தவதரித்தருள்வோன்.

இ-ள். உண்மைப்பொருள் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமாயிருப்பவன், உத்தமக்குணமெத்தனையோ அத்தனையுமுடையவன், சித்திரனென்னும்பெயருள்ள முனிவர்போலச் சிவகதைதள்ளித்தவன், அத்திரிமகாரிஷிகோத்திரத்தில்அவதரித்திருப்பவன்—எ-று.(௪)

வேறு. பயனாகும்பதிபசுபாசம்புகல்பலனுந் தெளிவோ
னியலாகும்பெயர்சிவநாதன்நினமியனெழுடிப்புறமா
னயனானந்தினிவடமீனுந்தொழுநலமார்பண்புடையா
டயவாமங்கவடருபாலன்சிவசருமாவென்பவனே.

இ-ள். பயனுள்ள பதிபசுபாசங்களைச்சொல்லுகின்ற ஆகமமுதலிய பலசாஸ்திரங்கையுமுணர்ந்தவன், சிவநாதனென்னுமியற்பெயரையுடையவன், நாள்தோறுமியனுடன் இன்பமுற்றிருக்குமனென்றயனானந்தினி அருந்ததியுந்தொழுத்தக்க கற்புள்ளவன், அன்புள்ள அவன்பெற்றபுத்திரன் சிவசருமாவெனப் பெயருள்ளவன்—எ-று.

நவமாமைங்கணமதனோவம்பலநடராசன்சுதனோ
வவமானஞ்சொலவரிதாமென்றினிதுலகோரின்புறவே
தவமேல்வந்திடவயதோரைந்தொடுததையாநின்றிடுநான்
பவரோகங்களைசிவநாதன்சிவபதமீதோன்றினனே.

இ-ள். பஞ்சபாணங்களையுடைய புறியமம்மதனோ அம்பலநடராசன் திருமைந்தராகிய சுப்பிரமணியரோ இவனுக்கு உவமானஞ்சொல்லவரிதாமென்று உலகத்தவர்கள் இன்பமுறும்படி முன்செய்ததபோபலமுங் கூடவளரும்படி அந்தப்புத்திரன் ஐந்து

வயதுடையவளரும்நாளில் பிறவிப்பிணிகளைநீங்கின சிவநாதனென்
னும்பிராமணன் சிவலோகமடைந்தான்—எ-று. (௬)

வேறு...அவ்வளவுமேகுறிஞ்சியாய்துயருமுந்தா

ளொண்ணலர்கடாயமுடையோர்கள்பலர்கூடி

யின்னபொருண்மாயிப்பெரிவீழிபடிகொன்றே

மன்னுசிவசன்மனைவொத்திடர்வினாத்தார்.

இ-ள். அப்போது அந்தத் தாயும்புத்திரனுமனமுருகி மிகுந்த
துயரத்தையடைந்தார்கள். தாயாதிகளாயிப் பலபகைவர்கூடி இந்த
வீழிமீனாயும் இந்தமாயிகளாயும்பங்கிட்டுவந்து அந்தச் சிவசன்மா
ளன்னும் பிராமணப்பிள்ளையை வளைத்துக்கொண்டு துன்பப்படு
த்திருக்கார்—எ-று. (௭)

ஞாநியனாமுட்செடிசையதஞ்சையமுதல்னை

யேதமொடநிப்பதாமெய்துவதல்முன்னே

யாதலினவற்குரிமையானபொருளெல்லா

நீதியிலர்கைக்கொளநினைத்திவைபுணர்ப்பார்.

இ-ள். ஞாநியனாயும்-முட்செடிகளாயும்-விஷித்தையும் - நீயின
யும்-அவைகள் பலப்படுவதல்முன்னே அழிச்சவேண்டியதாதலின்
அந்தப் பிராமணச்சிவன் பெரியவனாவதற்குமுன் அவனுக்குடரி
மையான பொருளையெல்லாம் நீதியில்லாதஞாதிகள் அபகரித்துக்
கொள்ள நினைத்து இந்தவார்த்தைசொல்லுகிறார்கள்—எ-று. (௮)

அன்றுமுதலில் நளவருச்சனைபுரிந்தோ

மில்லுனதுபூசைமுறையெங்கண்முறையன்றே

சென்றுபுரிபூசையதுசெய்யமுடியாதே

லொன்றுபுரிசாணிகளையொத்தியெழுதென்றார்.

இ-ள். உன்சகப்பனிதந்தபோனநாள்முதலின்னுவகாக்கும் தா
ங்கள்பூசைசெய்தோம். இன்றுஉன்பூசைமுறை எங்கள்பூசைமுறை
யன்று ஆதலால் நீயின்னதுசென்றுபூசைசெய் அதுசெய்ய உன்னால்
முடியாவிட்டால் உனக்குச் சொந்தமாயிருக்கிறசாணிகளையெங்க
ளுக்கு ஒத்தியாகவழுதென்றார்கள்—எ-று. (௯)

அல்லதெனில்விந்துவிடுவன்னமடவாணி

சொல்லவந்தியாதிததுணிந்தபொருளென்றார்

நில்லளவுமொர்நி * யுனதாயைவினவென்றார்
நல்லதமீதுசொலநம்பியுநடந்தான்.

இ-ள். அப்படியல்லாவிட்டால் அந்தக்காணிகளைவிற்றுவநிடு, உன்
தாய் பெண்பால் நியோ உத்தரவுசொல்லத்தெரியாதவன், ஆதலால்
எனக்கும் உன்விட்டுவனாக்கும்போய் உனதாயைக் கேட்டுக்கொண்
டுவாவென்றார்கள். இவ்வாறு அந்தப்பிராமணர்கள்சொல்ல அந்தச்
சிறுவனும்நடந்தான்—எ-று.

* உனதுஆயையெனப் பதம்பிரித்த அவர்களிடத்து இழிவு
தோன்ற நல்லதமொன்றார். (௧௦)

தாயமுடையோர்மொழிதருபுடனானாத் தா
ரூபுமிவைகக்கொளவியத்தினர்களையா
மாயமெனநொந் துகைவயிற்றிடையில்கைத்தான்
பாயலில்விழுந்தனர்பதைத்தனள்களுழிந்தான்.

இ-ள். தாயாடுகள்சொன்னதைத் தாயுடன்சொன்னான், அவள்
அப்பாமகனே அவர்களிந்தக் கோயின்முறைப்பூசையை யபகரித்
துக்கொள்ள இந்தமாயஞ்செய்தார்களென்றுவருந்தி வயிற்றில்கை
யைவைத்துக்கொண்டு பாயலில்விழுந்துபதைத்துஅழுதான்.எ-று.

ஆருமிலைநங்குமினையாருமிலைநண்போர்
தேரிஹவோருமிலர்தெய்வபலமின்றே
பாரிலெனைமானுமொருபாவியருமுண்டோ
யாருதவியாவரினியாதுகதியென்றார்.

இ-ள். நமக்குத் துணையாருமில்லை, நட்பாயிருப்பவர்களும் யா
ருமில்லை, யோசிக்குமிடத்தில் சுற்றத்தாருமில்லை, தெய்வபலமுமி
ல்லை, பூமியிலென்னெயொத்த பாவிசுருமூண்டோ இப்படிக்கொத்
தபாவியாதிவ எனக்கு ஆருதவியாவர், நமக்கென்னகதியிருக்கின்ற
தென்றார்—எ-று. (௧௧)

இன்னலையொழித்தியிவதேழையடியார்கள்
சொன்னதுமுடிப்பிறைதாயதொழிலென்றே
யண்ணபுரினைத்தமலனாலயமுனெய்திச்
சத்தியியில்வந் துவிழிதாராவிழித்தினார்.

இ-ள். ஏழையடிபார்கள் துன்பத்தைப்பொழிப்பதும் அவர்கள் நினைத்ததை நிறைவேற்றுவதும் மார்க்கசகாயருடைய தூயதான அருட்செய்கையையென்று நினைத்து அந்தத்தாயானவர் சுவாமி யினுடைய கொயிலுக்குமுன்போலச் சந்திப்பில்வந்து கண்ணீர் பெருகும்படி அழுகுகொண்டிருப்பீர்—எ-று. (௧௩)

எத்தினனிதைஞ்சினனெனேழைமகவும்கி
காத்தருளுவீர்பழையகாணியழியாதே
வாய்த்ததுணையானியிவழித்துணைவகேண்
பார்த்தருளுவீரிதுபணித்தருளுமென்றார்.

இ-ள். சுவாமியைத்துதித்துப்பணித்து சுவாமி என்னேழைமக னாயும்படி காத்தருளவேண்டும் பழையகாணியழியாமல் எங்களு க்கு உம்மைமன்றி வாய்த்ததுணையினியாவார் மார்க்கசகாயரோ திரு பைக்கண்பார்த்தருளும் இதைக் கட்டினியிடுமென்றார்—எ-று.

கூற்றமெனவெபகைவர்கூடினார்என்றும்
வேற்றுமுசமாயினுதிவிவெறுதுணைகாணே
ஞற்றவரிதென்றுபாடைக்கலமும்கே
மாற்றமினிவெநிலவழித்துணைமருந்தே.

இ-ள். எமன்போலப் பகைவர்களுங்கூடினார்கள், எங்கும் வேற்றுமுசமாயிருக்கின்றது வேறேதுணையொன்றுங்காண்கிலேன் என்றுபாத்தைச்செய்தபதரிது, சுவாமிக்கே நாங்கள் அடைக்கலம் மா ர்க்கசகாயரோ அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டியது இனி யாதொருவார்த்தையுமில்லை—எ-று. (௧௪)

முன்புபெறுபேறெமதுமுந்தினதடைக்காய்
பின்புபெறுபேறவர்கன்பேறலதுவேறே
வெய்கணவன்மாய்த்தலினிளந்தலையறிந்தே
வன்புபுரிசென்றனர்வழித்தணைமருந்தே.

இ-ள். முதன்மைபாடிவ எத்தாப்பங்கும் எங்களுடையதே, மு தல்தாழ்புலமும் எங்களுடையதே, பின்னடைபவேண்டியபங்கு அவர்களுடையதேயன்றி வேறேயுண்டோ என்னைவன்றித்தமை யால் தானிளந்தலைக் கைம்பெண்ணென்பதைபறிந்து தாயாடியர் கொடுமைசெய்கின்றார்கள் மார்க்கசகாயரோ—எ-று. (௧௫)

பிட்டுணவுவிற்றமுதுபேதைதாயர்கண்டோர்
கொட்டிஞ்சுகூடைகொழிகூடலிடைந்தா
யிட்டினாயளித்திடுமியற்கையுனதன்றே
மட்டுவிடுசெஞ்சடைவழித்துணைமருந்தே.

இ-ள். பிட்டாகிய சிற்றுண்டிவிற்கும் ஒருகிழவியினுடையதாய்
ரத்ததக்கண்டு அதைத்தீர்க்கும்பொருட்டு மண்வெட்டியங் கூடை
யும்தீர்க்குகொண்டு மதுகாயில் கூலியாளாகநடத்தகடவுளே கருவு
ள்ளிருக்கும் உயிர்களுக்கும் ஆகாரங்கொடுத்தாகத்திக்கிறதன்மை
உன்னுடையதல்லவோ வாசனைபரந்த செஞ்சடையையுடைய வழி
த்துணைமருந்தே—எ-று. (௧௭)

சுந்தரனகற்றவொருதுதெனநடந்தாய்
மைந்தருடல்வாணன்மனைவாசலிலிருந்தா
யெந்தையொருவேடனியுமெச்சிலுதகர்ந்தா
யந்தநிலைகண்ணினதடைக்கலமதானேம்.

இ-ள். சுந்தரமூர்த்தி தாதாகஅனுப்ப அதனைஇழிவென்று திரு
வுளத்திற்கொள்ளாமல் பரவைவிட்டினுக்குச்சென்றாய், புத்திரர்
களுடன் வாணசுரன்மனையில் காவலாயிருந்தனை, என்மையனே ஒரு
வேடனிட்ட எச்சிலையுண்டனை, அந்தக்கிருபையைக்கண்டு உன்ன
டைக்கலம் அடைந்தோம்—எ-று. (௧௮)

என்றிவைமொழிந்துதொழுதில்லமிசையெய்திக்
குன்றுமிருளுதிதுபர்கொண்டு துயில்வின்றான்
மன்றுண்டமாடியவழித்துணைமருந்தார்
பொன்றரியவேதியர்கள்போலவெதிர்வந்தார்.

இ-ள். என்றிவ்வாறு முறையிட்டிவணங்கி மனையினிடத்திற்கேர்
ந்து யாவருந் தத்தந்தொழில்விட்டுறங்கத்தக்க ராத்திரிகாலத்தில்
துயர்த்துடனித்திணைசெய்கின்றான். அப்போது சிற்சபையில் நட
னஞ்செய்த வழித்துணைமருந்தார் கெடுத்தநகரிய ஒழுக்கமுள்ள ஒரு
பிராமணன்போல் அவனெதிரில்வந்தருளினார்—எ-று. (௧௯)

வேறு. என்பெருந்தாதைபோலவிருந்தநீரொழிவினாலே
மன்பதையளிக்குமெங்கள்வழித்துணைமருந்தார்போலே

அன்பமதகற்றவென்முத்தோர்நினிர்பெயரோதென்ற
என்புடையணங்கேயுட்கதாதிவினாறவாமென்றார்.

இ-ள். அடியேனாடைய தகப்பனாற்போல இருக்கின்றதிர் அந்ந
திருவிதி ஊர்வனோரகதிக்கும் எங்கவர் வழித்துணைமருந்தர்போலே
அயராததற்குப்பெயன்முத்தோர்நினிர் பெயரென்னவென்றார்,
அன்புள்ளமாதே உங்களுக்குநாம் அநாதியே உறவாமென்றார்.—

வழித்துணையிற்றவார்தம்பெர்வழிபடுமடியார்தெல்லாம்
விழித்துணையாவோஞ்சைவெதியார்வழிவந்தல்லை
யொழித்துநாமுறையெமந்தவுருவா னுருவமாகும்
பழித்திரண்டாசச்சொல்வார்பரதெயுஞ்சாரொன்றார்.

இ-ள். மார்க்கசகாயகொன்றுசொல்லப்படுவது நம்முடையபெ
யார்நம்மைத்துதிக்கும்அடியார்தன்கெல்லாம் சனபோலத்துணை
யாயிருப்போம், மேலும் நாம் ஆதிசைவப்பிராமணவேடத்தை ஒ
ழித்திரோம், அந்தவேடஞ் சிவசொருபமாம் அதைப்பழித்து அ
துவேறென்று இரண்டாசப் பேதப்படுத்திச் சொல்லுநிறவர்கள்
பரதெயுடையார்கள்—எ-று. (உச)

ஒருத்திநாய்கிறியல்பாலனாதவிபாயொருவரினில்
பெருத்ததுபகையென்றெண்ணிப் பிணங்கிடேலணங்குபோ
திருத்தகுளுத்தேநாளைச்சிறுவனமுழ்கச்செய்தால் [ய்வாய்
வருத்தமற்றியவையென்றுமொழிந்தனர்மறைத்துபோனார்.

இ-ள். சுவாய் நானொருத்தி, என்புத்திரனோ சிறியல், எங்களு
க்கு உதவிபாயொருவருமினில், பகை அடிகரித்ததென்றெண்ணித்
துன்பங்கொள்ளாதே திருமடவாயொத்தவனோ மகத்துவமுள்ளநம
துதித்தத்திலுண்மகனை நானக்குமுழ்கச்செய்தால் வருத்தமற்றிங்கு
வாயென்றுசொல்லி வழித்துணைமருந்தர் மறைத்துபோனார்—எ-று.

மற்றநானொழுத்தகாணப்பொழுதினின்மகன்றன்னோடே
பெற்றதாய்தமதுவிதிபாவணம்பெயர்ந்துங்கிட
சற்றறவார்கடையாண்கோயிற்சனககோபுரத்தையெய்திச்
செற்றலர்பலருங்காணத்திருக்குளக்கணையச்சேர்ந்தார்.

இ-ள். மறுநாள்காணியிலொழுத்த மகனுடனே பெற்றதாயான
வர் தங்கத்தெருவிதியைத்தடந்து மார்க்கசகாயருடைய பொன்

மயமான கோபுரத்தருகே நின்று பகைவர்களையி ஞாபகப்பல
ருவதானத் தீர்த்தக்களையிற்சேர்ந்தான்—எ-று. (௨௩)

மைந்தனை நம்மை யாண்டு வந்தியடிமைகொண்டு
சந்தைதாய் பூவாய் போல்வந் துதவி யதலைவன் றானாய்
புத்திமேலிருத்தியிந் தப்புனலிடை மூழ்கவென்ற
ளந்தனா டிலகமல் ஞாபு மூடுவனவனவாழ்த்தி.

இ-ள். புத்திரனே நம்மை யாண்டு சந்ததிபரம்பரையாக அடிமை
கொண்டு இப்போது தந்தைதாய் குருப்போலவந்து உதவிசெய்த
மார்த்தகசகாயர்திருவடிவனோ மனதில் தியானித்துக்கொண்டு இந்தத்
தீர்த்தத்தில் ஸ்நாதஞ்செய்யப்பெற்றான். பிராமணர்செலுக்குத் தலை
கமொத்த அந்தப்பிள்ளை பரமசிவத்தைத் தியானித்துக்கொண்ட
ஸ்நாதஞ்செய்தான்—எ-று. (௨௪)

மருவி யேழு முருமைந்தல் வலச்செவிநடுவே மாறு
தரவணிபரணே யென்றவரவமே முழங்கி நற்றந்தக்
கரணமுமலமுமாயகளைகளைந் திடையிற் புக்க
விருவினவகைபுந் தியருச்சினைக்கிறைவனானான்.

இ-ள். திருக்குளக்களையிற்சேர்ந்து ஸ்நாதஞ்செய்த அந்தப்பி
ராமணப்பிள்ளையின் காதினிடத்தில் இடைவிடாமல் அரசரோ அரச
கராளங்கிற ஓசையே முழங்கியது, அதனால் அந்தக்கரணம் நான்
கும் மும்மலங்களுமாகிய களைகளைக்களைந்து இருவினவகையும்
ந் திகிச் சிவார்ச்சனைக்குரியவனானான்—எ-று. (௨௫)

நெருக்குளத்தவர்களைஞ்சினினைத்தவையனைத் தநல்குந்
தருக்குளத்திடையிற் றேன் றுத்தழற்கனானருளினாலே
திருக்குளத்திடையில் மூழ்கியெழுந்து தென்களையிற்சேர்ந்தா
னருக்குளத்தவத்தினானுஞ்சுகனும் மொப்புடைமையுற்றான்.

இ-ள். ஒருவழிப்பட்ட உள்ளமுடையவர்கள் மனதில் நினைத்த
வரங்களை யெல்லாம் அருக்கிரகஞ்செய்யும் தீப்பொறியைத்தருவ
தான நெற்றியினிடத்தில்தோன்றிய தீக்கண்ணினைபுடைய பரமசி
வத்தின்திருவருளால் திருக்குளத்தில் முழுதித்தென்களையிற்சேர்ந்த
பிராமணர்செய்வான் குறுமை யானவடிவமுள்ள அகத்தியனையும் எக
முனிவனையும் ஒப்புச்சொல்லத்தக்கவனானான்—எ-று.

தெருக்கு-உள்ளம்என்றும், தரு-ஞளத்திடைநிலிஎன்றும், உரு-
ஞள்ளத்தவன்என்றும் - பதம்பிரித்துப்பொருள்கொள்க. தருக்கு
எம்என்பது-தருக்குளமென வலித்தவினிகாரமாயிற்று. ஞளம்என்
பது - தெற்றி. ஞள்எம் என்பது - ஞளம்என இடைக்குறையாய்
நின்றது. (உள்)

வெறுப்புநிறுவவண்யிபுயமாசமுஞ்சிபுனகோவணம்பொலியவே
திருநிலிசமுதுகூடசைந்துகினைதாழ்வங்கையிருநா
லொருநூறுகொண்டமணிமாலைதங்கவொளிவீசவந்துலகி
விருதுகண்டுகள்பெறவேண்டுதம்பியெழில்காணவந்தவர்களே.

இ-ள். முப்புநிறுவானது துவண்யி புயத்தினிடத்தில்பொருந்த
வும், முஞ்சிப்புநா ஞுங்கோவணமும் அனாயில்விளங்கவும், தெற்
றியில்விழிபிரகாசிக்கவும், கிளையானது முதுகினிடத்தில்தொட்கி
யசையவும், அழகியகையினிடத்தில் தூற்றெட்டுருத்திராஷ்டம்பொ
ருத்திய செபமாலையிருக்கவும், தன்மேனிப் பிரகாசம்வீசவும்வந்
துலகி. அப்போது அந்தச்சிறுவனுடையசௌந்தரியத்தைப்
பார்ப்பதற்கு வந்தவர்களுக்கு இருதுதுதேத்திரங்கள் வேண்டும்.

வெறுவிருப்பமானதுகண்டுகண்டனவரும்வியந்தா
ரமுக்குதெஞ்சினுரவர்களுமநிசயமாசு
ரொழுக்கமாகவேபணிந்தாங்கோயில்புக்குரவோன்
செழிக்குநாண்மறைத்தபணமண்டபந்தனைச்செறிந்தான்.

இ-ள். அந்தமேன்மைகையக்கண்டு யாவரும் அற்புதமடைந்தார்
கள். பொருமையானமனமுள்ள ஞானிகளும் அதிசயமடைந்தார்
கள். அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை ஒருக்கத்துடன்பணிந்து சிவாலயத்தி
ற்கென்று செழிப்புள்ள நான்குவேதமுறைப்படி அமைந்த தபண
மண்டபத்திந்தேர்ந்தான் -எ-று. (உஅ)

துயபொற்கலசத்துடன்பலமலர் தூபங்
கோயிலிப்பரிசாரகரவன்கையிற்கொடுத்தா
ராயிரக்கதிரண்ணறன்பூசையுமற்றும்
வாயிலிப்புரிபூசையுமியற்றியுள்வந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்தமுள்ள பொற்கலசத்துடன் பலமலர்களுந் தூப
பிங்களும் அங்வாலயத்திலிருக்கும் பரிசாரகர்கள் கொடுக்கவாங்கி

ஆயிரக்கணக்கான சூரியபுகையும் மந்தரப்புகையும் சுவாவாயிற்
படியிற்செய்யும் புகையஞ்செய்து உள்ளேசெய்யுள்.௭-௮.(௨௯)

சந்திரியென்பவைபிரண்டையமுடித்திடுகைவ
னைந்தெடுத்திகளி பற்றிபரிக்இபமிரண்டமைத்துச்
சுந்தரப்பெருங்கலசமொன் றெறித்துநீர்சொரியக்
குத்தியின்றனையுயர்ந்ததுதிருமுடிக்கொழுந்தா.

இ-ள். எவதிகம்-சைவம்-இரண்டுக்குமுரிய சந்திரியென்பவைச
ளைமுடித்துக்கொண்ட ஆதிசைவப்பிராமணன் பஞ்சகத்திகள்செ
ய்து இரண்டருக்கியமுடிமைத்துச் சுந்தரமுள்ள ஒருபெரியகலச
மெறித்துத் திருமஞ்சனஞ்செய்தத் தாழ்ந்ததுின்றனன் சுவாமியி
னுடைய திருமுடிக்கொழுந்தானது உயர்ந்திருந்தது—௭-௮.

அஞ்சுகத்தியாவது—பூதகத்தி - தானகத்தி - திரவியகத்தி - மந்
திரகத்தி - லிங்ககத்தி. அருக்கியமிரண்டாவது—சாமானியார்க்கி
யம் - விசேஷார்க்கியம். (௩௦)

இருகாத்திஞவிவர்முடிதொடவரிதெய்தே
கருதியெய்த்துநொந்தினியென்கொல்செயலெனக்கவன்றான்
பரகதிக்குவந்தருள்புரிபதவிசகாயன்
மரகதக்கொடியிடத்தி னுன்றிருமுடிவனைந்தான்.

இ-ள். நம்முடைய இரண்டுகைகளால் இவருடையதிருமுடியை
த்தொடுவது நமக்கு அரிதென்றுகருதி மனமினைத்துவருந்தி இனி
யாதுசெய்வதென்று அபரமடைந்தான். அப்போது பரகதிக்குவந்
தருள்செய்த மரகதவல்லியம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய மார்
க்கசகாயராகிய பரமசிவம் திருமுடியைவனைத்தார்—௭-௮. (௩௧)

அலைவனைந்திடும்புவியிடத்துடலுயிரனைத்துந்
தலைவனைந்தனவனைத்தனவிமைபவர்தருவுஞ்
சிலைவனைந்திடுஞ்செயலெனத்தினைசதிசைசெறிந்த
மலைவனைந்தனவழித் துணையவர்முடிவனைக்க.

இ-ள். இவ்வாறு மார்க்கசகாயர் திருமுடிவனைத்தவ்ளவில் சமுத்
திரஞ்சூழ்த்தப்பலோகத்திலிருக்கும்உடலுயிர்களைல்லாம் தலைவனைந்
தன, தேவருலகத்திலிருக்கும் கற்பகவிருஷங்களுந்தலைவனைந்தன,

மகமேருவளைந்ததன்மைபோல திக்குகந்தோறும்பொருத்திய ம
கைவளைந்தன—எ-று. (௩௨)

என்புநெக்குநெக்குருகெவ்வனிதயத்திலிருப்பான்
மன்புநெக்குருகெவ்வனிதயத்திலிருப்பான்
என்புநெக்குருகெவ்வனிதயத்திலிருப்பான்
மன்புநெக்குருகெவ்வனிதயத்திலிருப்பான்.

இ-ள். அகிலஞ் சுவம்பும் நெக்குவிட்டுருகும்படி யென்னு
ள்ளத்திலிருப்பவரும், ஆன்மகோடிகளுக்கெல்லாம் உயிரும் அநி
யுமாயிருந்தாகதிப்பவரும், அன்புக்கு நினைத்திடும்வரங்களை
யெல்லாம் அருள்செய்திடவரும், வன்புருக்கெல்லாம் கொடிய
வருமான மாரீச்சகராய் திருமுடிவளைத்தார்—எ-று. (௩௩)

சங்கமநதிசுமுகமென்றெலித்திடக்கடல்போற்
திங்களானதுகனிழந்துசிறந்தமுதினச்சிற
வங்கைவாரிசெய்தாரிபோற்றித்திடவரவ
மங்கையாருடனாபவந்திருமுடிவளைத்தார்.

இ-ள். சங்கநதியானது சமுத்திரம்போலக் குமுகமென்றெ
லிக்கவும், முடியில் சந்திரனானதுகனிழந்து அளித்தானியாக அமு
தைத்தானிக்கவும், திருமுடியிலணிந்திருக்கும் நாகங்கள் அழகிய
திருக்காத்திலிருக்கும் பெரியவிவித்திட்டிய வாகையாகிய நாண்
போல்தொங்கவும், பார்வதிதேவியாருடனவாரும் மாரீச்சகராய்
திருமுடிவளைத்தார்—எ-று. (௩௪)

ஆட்டிநுண்புணலாதனமூர்த்திமானடைவே
நாட்டிநுண்கலைசாத்தினுணவமணிக்கலன்கள்
பூட்டிநாணமுஞ்சந்தமுஞ்சாத்தினுண்போதஞ்
சூட்டிநுணமுதேந்தினுண்காட்டினுண்பாபம்.

இ-ள். பரமசிவம் திருமுடிவளைந்தவுடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து
அதன்பின்பு கிரமமாக ஆதனம்-மூர்த்தி-சிவம்-என்னும் இம்மூன்
றையுந்தாபனஞ்செய்து பரிவட்டஞ்சாத்தி நவாத்தினபூஷணமுந்
தரித்துக் கல்தாரிபுஞ் சந்தனமுஞ்சாத்தித் திருப்பள்ளித்தாமமுஞ்
சூட்டித் திருவமுதேதித்தேதித் தாபாநனைபுஞ்செய்தான்.எ-று.

கோதுதிபமும்பலவுப்சாரமுங்கொடுத்தான்
 குதைதாளறவெறிந்தவன் பூசையுந்தந்தான்
 பேதைநாயினுங்கடையனென் பூசையும்பிழையுந்
 தீதுத்பொறுத்தருளெனவணங்கினுனிசிறுவன்.

இ-ள். துண்ணிவற்ற தீபமும் மற்றுமுள்ளவுபசாரமும்பணிமா
 நிப் பிதாவின் தாளைத் தடிந்தவராகிய சண்டேசநாயனார் பூசையுந்
 செய்து அறிவில்லாதவனும் நாயினுங்கடைப்பட்டவனுமாகிய அ
 டியேனுடைய குற்றங்களைச் சுவாமிகள்பொறுத்த பிழையையே
 ந்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பணிந்தான்—எ-று. (௩௩)

வேறுவாயாதி கண்மனமாதி கண்மாயாதி கண்மண்ணிர்
 தீயாதி களொளியாதி களுடையார் தெரிவரியா
 யாயாதி யமகவாகியுமரிதாம்வடிவுடையாய்
 தாயாதி கணலியாதருடலைவாசரெனென்றான்.

இ-ள். வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களைந்தும், மனமுதலா
 னஅந்தக்கரணம்நான்கும், மாயாமலமுதலான மும்மலங்களும், பி
 ரிதிவி-அப்பு-தேயுமுதலான பஞ்சபூதங்களும், கண்முதலான ஐம்
 பொதிகளுஞ் சடமென்றுணராமலிருப்பவர்களாகிய அஞ்ஞானி
 கள் அறிதற்கரியகடவுளே, தாம்புதலான மக்களாகியும் யாவர்க்
 குந்தெரிதற்கரிய சோதிசொருபமான அருள்வடிவமுள்ள கர்த்த
 னே, தாயாதிகளடியேனை வருத்தாதவண்ணம் கிருபைசெய்தருள
 வேண்டும் அடியேன் உன்னடைக்கலமென்று துதிசெய்தான். எ-று.

கன்மேந்திரியம்ஐந்தாவன—வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபத்
 தம்-என்பவை. இவற்றின்செய்கை—வசனம்-கமனம்-தானம்-விச
 ர்க்கம்-ஆநந்தம்-என்பவை. அந்தக்கரணம் நான்காவன—மனம்-
 புத்தி-ஆங்காரம்-சித்தம்-என்பவை. இவற்றின்செய்கை—ஒருபொ
 ருளைநாடுதல் - அதனை நிச்சயித்தல் - அதனைக்கொண்டெழுதல் - தீர்
 மானித்தல்-என்பவை. மும்மலமாவன—மாயை-ஆணவம்-கன்மம்.

பிரியாவிடைபிரியாவிடைபிரியாவிடையுடையாய்
 கரியானதினூரியாகியகலைமேலிடுதலைவா
 வரியார்தொழுவரியாயெனவாராமையுரைத்தே
 பரிவான்மனைசென்றேகிளைபலரோடுமகிழ்த்தான்.

இ-ள். ஒருங்குலுந் தீர்க்காத நிடிபவாகவத்தையுடையகடவுளே, யானையினுடையதோலாகிய போர்வையை மேலேபோர்த்துக்கொண்டிருந்தருளுதல்வனே, விழித்துவுந்தொழுதற்கரிய அய்யனே, அடியெனுக்கு எக்காலமுந் தேவரினாவிரட்டிப் பிரியாதவிடை பிரசாதித்தருளவேண்டிமெய்யு ஞானமையை விண்ணப்பஞ்செய்து பரிவுடன் தன்மனைக்குச்செய்து சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்—எ-று. (௩௮)

வேறு. வானியானுநாவுடையோனென் னுவியந்தமறையோனைப் பேணிநாடியவர் வணங்கிப்பணிந்தார்செல்வம்பெரிதூற்றார் வேணியாளரிதலெனெந்தாரென் னுலந்தவேதியற்குச் காணியாளரிதலெனெந்தவுணாயுமவியக்குடிகட்டுணாயோ.

இ-ள். சரகவதிவாரும் நானியையுடைய பிரமதேவனேயிவனென்று யாவருஞ்சுந்தோஷித்த அந்தச்சிவப்பிராமண்ண னாதிசன்யாவரும்விரும்பிப்பணிந்து மிகுந்தசெல்வத்தைபடைந்தார்கள். சடாமுடியுள்ள பரமசிவம் திருமுடிவெனந்தாரென்றால் அந்தப்பிராமண்ணனுக்குக் காணியாளரி தலெனெந்தாரென்னுஞ்சொல்லும் வியக்கத்தக்கட்டுணாயோ—எ-று. (௩௯)

இந்தமாத்கதைபடித்தவர்செவிதரிலேற்றோர்
சந்தவேளெனக்கனம்மேலவேளெனக்கலையிற்
சந்தனாகலமுனியெனவுறைவரித்தலத்தி
ணத்தாமர்முகன் பதவியிற்சிவனுடனணைவர்.

இ-ள். மகத்துவமுள்ள இந்தச்சுனித்திரத்தைப் படித்தவர்களும் சாதிற்கேட்டவர்களும் வீரத்திலும் அழகிலுஞ் சுப்பிரமணியர் போலவும், மன்மதன்போலவும், கல்யாயில் சந்தனவிருகங்கள் குழந்த பொதிகைமலையிலிருக்கும் அகஸ்தியர்போலவும் வாழ்வார்கள். இந்தத்தலத்திற் திருக்கோவில்கொண்டுவிற்றிருக்கும் ஐந்த திருமுகமுள்ள பரமசிவத்தினுடைய பதவியில் அவருடன்கலப்பார்கள்—எ-று. (௪௦)

வேறு.மாதந்தோழம்பருபயன்மல்கு
தீதிலாதிறுக்கெடுகொன்செனுத்தக

பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்தசருக்கம். ரா.க.க.

நாதனாமநாடொறுமோங்குக
வேதம்வாழ்விரிஞ்சைவிளங்கவே.

இ-ள். மாதங்கள்தோறும் மழைபொழிவதாக அரசனானவன் கு
ற்றமில்லாமல் செங்கோல்செலுத்தக்கடவனாக. பரமசிவத்தின் ஆக
மநெறி நாள்தோறும்வாழ்வதாக வேதங்கள்வாழ்வனவாக விரிஞ்
சைமாநகர்வாழ்வதாக—எ-று. (சுக)

பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்தசருக்கமுற்றியது.

ஆக சருக்கம்-அ-பாயிரமுன்பட

திருவிருத்தம் - ௩௭௦.

திருவிரிஞ்சைப்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

ம.க.ப.பொ.க.

திருவிருத்தம்

புத்தகநிர்ணயம்.

பதிப்பித்த புத்தகங்கள்.

பெரியபுராணம்-க-க்கு-புத்தகம்-உ-ரேயம்	ரூபா - ௩
திருக்காழாற்றுப்புராணமூலமுமுநாயும்-புத்தகம்-க-க்கு	ரூபா - ௧
திருவிளிஞ்சைப்புராணமூலமுமுநாயும்-புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௮
மேற்படிபின்னத்தமிழ்புத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௨
இராமாயணத்தில் அயோத்தியாகாண்டமூலமுத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௧௨
மேற்படி-சூரணியகாண்டமூலமுத்தகம்-க-க்கு	அணு - ௧௨

பதிப்பித்துக்கொண்டுவரும் புத்தகங்கள்.

பழனித்தலபுராணமூலமுமுநாயும்
கம்பராமாயணத்திலையுத்தகாண்டமூலம்
திருவாய்மொழிக்குபிரதிபதம்
திருவிளையாடற்புராணமூலமுமுநாயும்

பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

பாகவதமூலம்
பெரியபுராணமூலமுமுநாயும்
பாகவதவசனம்
திருக்காளத்திதலபுராணமூலமுமுநாயும்
தெம்பரதலபுராணமூலமுமுநாயும்
ஸ்ரீமஹாபாரதவசனம்
கம்பராமாயணத்தில்-பாலகாண்டமூலம்
மேற்படி-கிட்கந்தாகாண்டமூலம்
மேற்படி-சந்தரகாண்டமூலம்

மேற்கண்டபுத்தகங்கள் ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ - வித்வான் - கா - சபாபதி முதலியாரவர்களாலும், திரிசிரபுரம்-வி-கோவிந்தபிள்ளையவர்களாலும் பார்க்கவியடப்பட்டது. வேண்டியவர்கள் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை சேர்ந்தப்பட்டணம் சுப்பராயமுதலியார்வீதியில்-உக-வது-சதவிலக்கமுன்னிடத்தில்-புங்கத்துர் - கந்தசரயிமுதலியாரிடத்தில்பெற்றுக்கொள்ளலாம். வெளிதேசத்தார் தபால்கிடைவுஅனுப்புவதுடன் தபால்முத்திரைக் கு-ரூபா-க-க்கு-௧-அணு அதிகமாய் மாற்புவட்டம் அனுப்பவேண்டியது.